Opuscula duo

Joannis Murmellii

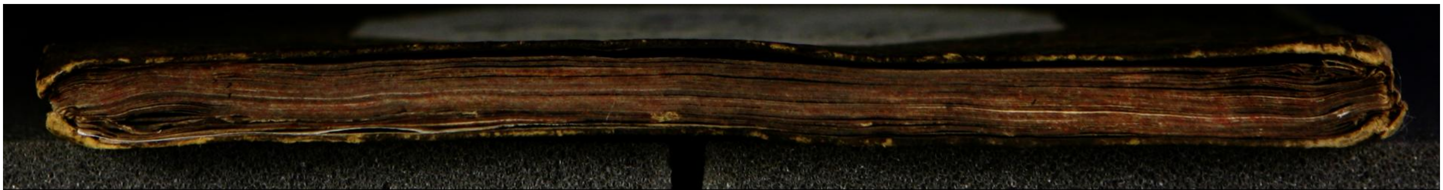
1516.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

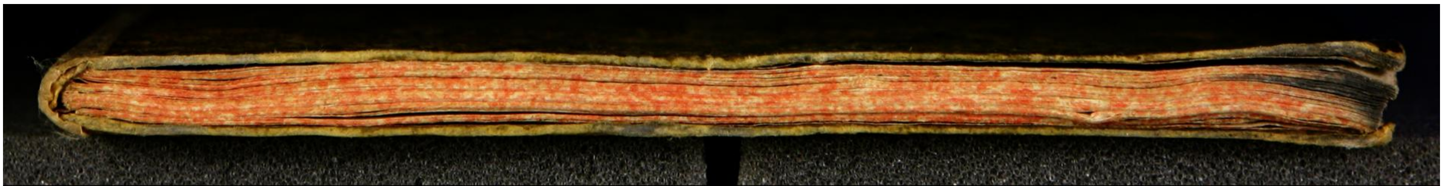

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

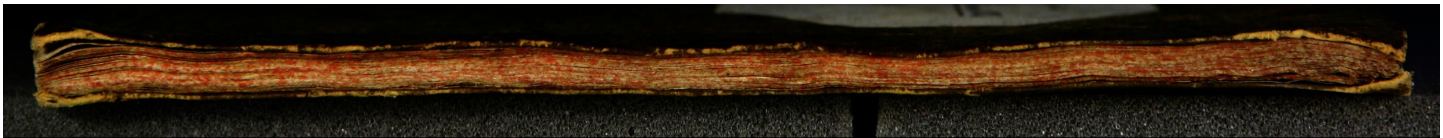
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Bibliotheca
Regia publica

DA BOX

30b 4°

No 1178

M Tuscher fecit

LN 189 ex. 2

BIBLIOTHECA REGIA · HAFNIENSIS ·

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

❡ Opuſcula duo Joannis Murmellij ad puerorū vſum diligēter recognita extremaq; manu abſoluta. Unū de verboꝝ cōpoſitis. Alterū de ꝟbis cōibus ac deponētalibus :–

❡ Ad Lectorem, Diſtichon.

Cōpoſitis linguam verbis variato latinam
Dulcius his carmē ſtructaq; proſa ſonat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

¶ Joannes Murmelius Ludolpho heringo hãmonio viro litteratiſſimo amicoqꝫ ſingulari, Salutẽ Dicit.

Opuſcula nuꝑ duo edidi. vnũ de verborũ cõpoſitis. Alterũ de verbis cõmunibus ac deponentalibus. in quibꝰ quũ plurima mẽda a megiſtris Chalcographie feſtinabundis admiſſa eſſent. diligẽter illa recognoui atqꝫ emẽdaui quibuſdam etiam additis ⁊ nõnullis ſubtractis verboꝝ immutaui ordinẽ. quo facilius ea pueri memorie mandent et mãdata teneãt. Quorundam etiam amicorũ rogatu verſus licet duriuſculos. vtpote quos intra biduũ mediȷs inoccupationibus tumultuarie ꝓfudi. de verborũ magis neceſſariȷs ſignificationibus p̃miſi. nõnullos item ab Antonio Mancinello homine doctiſſimo ſcriptos appoſui. Abſoluta igit̃ extrema manu opuſcula tuo nomini dedico. nõ ꝙ munera digna cenſeam que ꝑ noſtra amicitia mihi donent̃ ſed quo ꝑ mutua inter nos beniuolẽtia atqꝫ amore in tuã illa defenſionẽ patrociniũqꝫ ſuſcipias. Nihil etẽm libellis noſtris cõtingere vnq̃ poterit gratius ꝙ̃ ſi quũ forte importunus ſe aliquis zoilus ingeſſerit. te virũ ſingulari et doctrina et humanitate preditũ illate ſibi iniurie vindicem habuerint. Uale ex vrbe Monaſterienſi. Kalendis Auguſti. Anno ſalutis noſtre. Milleſimo Quingenteſimoquarto.

¶ Ad Juuenem latini ſermonis ſtudioſum Maltheri Tangheriȷ Buſciducenſis. Epigrãma.

Quiſquis compoſito ſatagis ſermone venuſtam
  Pangere ſeu proſam. blandiloquoſve modos
Uerba hec Compoſita labiȷs agitata diſertis
  Perlege. proſcribens A ſipo compoſita
Hic nihil offendes quod tete offendere poſſit
  Stant ſed Appollineo cuncta probata viro

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Opuſculi de verborum compoſitis
Volumen Primum.

Verbū cū quattuor partibus orationis cõponit᷑. cū noīe. vt multiplico. verbo. vt calefacio. aduerbio. vt peſſundo. et cū p̄poſitione. vt amoueo.

¶ Prepoſitiones cum quibus verbū cõponit᷑ he ſunt.

A. vt auerto.
Ab vt abduco
Abs vt abſtineo
Ad vt adeo
Am vt amputo
Ante vt antepono
Circum vt circumago
Con vt conſto
Contra vt contradico
De vt defero
Di vt diduco
Dis vt diſtrabo
E vt egero
Ex vt excedo
In. vt incurro.
Inter vt interſero
Ob vt obambulo
Per vt perduco
Poſt vt poſtpono
Pre vt precedo
Preter vt preterfluo
Pro vt progo
Re vt reporto
Se vt ſecerno
Sub vt ſubrideo
Subter vt ſubterfugio.
Super vt ſuperpono
Trans vt tranſeo.

¶ Harū p̄poſitionū acceptiones in cõpoſitione ordine ſubſequuntur.

¶ A ab et abs in cõpoſitione modo ablationē ſ͛cant. vt auerto abduco au fero abſterreo. Sunt tamē qui dicūt abſterreo et ſimilia ex ab ꝯpoſita. s lr̄a interiecta. et abs in cõpoſitionē nõ venire. Mõ a et ab ſ͛cāt priuationē. vt amens abſimilis. ſed hoc perraro cū verbis. Nõnunꝙ mutāt ſ͛cationem. vt pario aperio. mitto amitto. Nõnunꝙ etiā ſimplicis ſeruāt ſ͛cationē cū additione ſue notionis. vt auoco amoueo abſtrabo

¶ Ad pͥmo ſ͛cat iuxta in ꝯpoſitiõe vt aſſideo. iuxta ſedeo. Scd̄o eſt particu la intētiua. vt adedo. in totū edo. ꝯſumo. Tertio aduerſatiua. vt aduerſus aduerſor. Quarto ſ͛cat vſq₃. qd̄ ꝯrarū eſt. vt quoad. i. quouſq₃

¶ Am ſignificat circum. vt ambio circumeo.

¶ Ante note ſignificationis eſt. vt antepono antecedo

¶ Circum itidem aperte notionis eſt. vt circūfero. circumpono.

¶ Con ſ͛cat ſimul. vt cõſto cõporto. aliqñ n abijcit᷑. vt cohortor coeo.

¶ Contra note ſignificationis eſt. vt contradico.

¶ De primo ſignificationem retinet. vt deduco. Secūdo ſ͛cat deorſum. vt demitto deſcendo. Tertio eſt intentiua. vt deamo deprimo dedo. Quarto priuatiua. vt demens deſperatus deſum.

¶ Di et dis ſ͛cationē ſeparatiuā habēt et aliqñ diſtributiuā. Dis cõponit᷑ cū dictionib⁹ incipiētib⁹ ab his lr̄is. c p s t et i cõſonāte. vt diſcedo. diſpo no diſſentio diſtrabo diſiūgo. Di iungit᷑ dictionibus a reliquis cõſonantis bus incipiētibus. vt diduco dimoueo dirumpo.

¶ E tam in appoſitiõe ꝙ in cõpoſitiõe ante has litteras poni ſolet. b. d. g l. m. n. r. ⁊ añ v. et i ꝯſonātes. vt ebibo. edoceo. egero. eluceo. emergo. enceo eripio. euado. eijcio. Ex vō ante reliq̄s. vt excedo effero i q̄ ⁊ ſilib⁹ x in f cõ

mutat euphonie cauſa. exhorreo. expello. exquiro. exequor. vbi ſ abijcit. nā
poſt x ſ ſcribi nō debet. extrudo. exangeo. exeo. exigo. exoro. exuro. Et in cō-
poſitiōe ꝓuatiua eſt aliqñ. vt eneruis enodis. Mō intētiua. vt enarro. ene
co. Modo ꝓ extra ponit. vt educo. elimino. Ex itidem aliqñ priuandi vim
habet. vt extirpo. expedio. Modo eſt intentiua. vt exoro. efficio. Modo ꝓ
extra accipitur. vt excludo. exeo.
¶ In aliqñ ſimplicis ſui ſignificationē ſeruat. et ſcat in loco. vt inſum. vel
ad locū. vt infero. Aliqñ eſt priuatiua. vt indoctus impiꝰ inuideo. Nōnūq̄
eſt intētiua. vt imprimo. incurſo. irrumpo. impugno. Nōnūq̄ etiā ſt intra
vel intro. vt induco ingredior. Preterea aliqñ ſcat ꝯtra. vt inſulto inuado
¶ Inter aperte notionis eſt. vt interpono. interſero. Aliqñ vim actiuā ha-
bet. vt interturbo. interſoluo. nōnunq̄ mutat ſcatū. vt interficio.
¶ Ob ſignificat circū in cōpoſitione. vt obſideo obduco. ſignificat etiā ad
vt Obeo mortē. hoc eſt adeo mortē. Aliqñ mutat ſcationē verbi. vt omitto
operio. Aliqñ ſignificat ꝯtra. vt obdo. obſto. oppono.
¶ Per p̄mo ſt valde. vt ꝑmagnū. ꝑgraue. ꝑplacet. Scđo in totū et vſq3 in
finē. vt ꝑlego ꝑfero. Tertio ꝑ mediū. vt ꝑpluo ꝑluceo. ꝑfluo. Quarto ī ma
lum accipit. et vel abnegat ſcationē. vt ꝑfidus q̄ fidē violauit. Periurus
qui iuſiurandū fregit. vel immutat. vt perdo perimo.
¶ Poſt note ſignificationis eſt. vt poſtpono.
¶ Pre p̄mo ſt ante. vt p̄cedo p̄uenio. Scđo vehemēter auget. vt p̄diues.
p̄clarus. p̄luceo. Tertio nihil fere diuerſum facit a ſui ſimplicis ſcatiōe. vt
p̄ludo p̄minor. p̄cingo. Aliqñ ſt ſup. autore Priſciano. vt p̄ſideo p̄fectus.
¶ Preter in cōpoſitione fere vltra ſignificat. vt p̄tereo p̄termitto.
¶ Pro in cōpoſitione aliqñ amplificādo ac palam faciēdo. ponit. vt ꝓſilio
ꝓrumpo. ꝓuoco ꝓduco ꝓtrabo. Aliqñ habet vim priuandi. vt prohibeo.
Sepe ꝓ porro ſiue in longū ponit. vt ꝓtendo ꝓrogo ꝓmitto ꝓfugio ꝓſpi
cio. i. porro vel longe aſpicio ſeu video.
¶ Re primo rurſus vel iterū ſignificat. vt renouo. rurſus nouū facio. rele-
go. iterū lego. Scđo ſignificat retro vt reſpicio. repoſco. rem datā retro-
poſeo. repeto. retro peto. repono mihi appoſitā retro pono. Tertio ſigni-
ficationē verbi cū quo ꝯponit ꝯtrariā facit. vt retego reuelo recludo. Quar
to ſcationē verbi prorſus mutat. licet nō faciat cōtrariā. vt reſcio reſciſco.
Quinto eandē plane ſcationē ſuat. vt reſeco remaneo recōdo repromitto
¶ Se ſignificationē habet ſeꝑatiuā. vt ſeduco ſeorſuz duco. ſepono. ſeorſuz
pono. Cū noīe ꝯpoſitū etiā abnegatiuā habet ſcationē. vt ſecurus
¶ Sub mō localem vim habet. vt ſubduco. modo diminutiuā. & ſignificat
parū aut latēter. vt ſubrideo. ſubiraſcor. Aliqñ ſignificat ſurſuz. vt ſubijcio
ſurſum iacio. Aliqñ infra. vt ſuppono. ſubmitto.
¶ Subter idē qđ ſub. vt ſubterfugio. latenter fugio. ſubtercipio. latenter
capio. ſubterlabor. ſubtus labor.
¶ Super note ſignificatiōis eſt. vt ſuperpono.
¶ Trans vel vltra vel ꝑ in cōpoſitiōe ſolet ſignificare. vt tranſfero. tranſ-
porto. tranſluceo. tranſeo. tranſgredior. Et aliqñ ns deponit. vt trado. tra
duco. traijcio. trano. tranato.
¶ Seruius in primū Enei. Prepoſitio in ꝯpoſitiōe aut ſuā vim retinet. vt
induco. aut mutat vltimā: vt ſufficio. aut perdit: vt coeo.
¶ Prepoſitiōes cōpoſite aut verba cū quibꝰ cōponunt corrūpūt vt cōfa-
cio. cōficio. aut ipſe corrūpunt. vt adfero. affero. aut corrūpūt et corrūpunt
vt ſubcapio. ſuſcipio.
¶ Verba ſepe ex cōpluribus ſunt cōpoſite: vt recondo: recōfluo: ſuꝑaddo
cōſurgo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Incipit Textus voluminis Primi.

AEſtimo ſignificat taxo conſidero ſiue — Manc.
Judico Ualla docet exiſtimo ſignificare
Aeſtimo remq; prius. ſed poſt exiſtimo qualis
Hoc quicūq; leget. ſi quis leget. eſtimet ante — Naſo
Compoſitum quo ſit tempore. quoq; loco

¶ Aeſtimo. appreció. Quāti eſtimas equū. Catullus. Rumoreſq; ſenū ſeueriorū. oēs vnius eſtimem⁹ aſſis. Significat etiā cōſidero. Plini⁹ iunior Eſtima tu que vita mea ſit. cui requies in labore. in miſeria curiſq; ſolatiū. Ab aeſtimo fit aeſtimatio. ⁊ aeſtimabilis. cui opponit ineſtimabilis. Dicit aūt aeſtimabile quod facile aeſtimari pōt. Ab ex et eſtimo. fit ꝯpoſitū exiſtimo. quod ſ̄cat puto. iudico. Accipit etiā ꝑ eſtimo. Terē. Haud exiſtimās quāto labore ſit partū. Hinc fit exiſtimatio. et fere ſemper paſſiue accipit. vt Cato eſt vir magne exiſtimationis. — Aeſtimo

Ambulo eo ſpacior notat et que ducis ab illo
Aduerſus ciues inmitis obambulat hoſtis — Mur.
In teneris taurus formoſus obambulat herbis

¶ Ambulo. wandelen. offte ſpacieren. Hinc ambulacrū penultima ꝑducta eſt idē qd̄ ambulatio. Eſt etiā locus in quo ambulam⁹. Anteambulo. ante aliquē ambulo. Anteambulo nomē ſ̄cat eū qui ambulat ante dn̄m honoris gratia. Deambulo. ſpacior. Inambulo. idem. Prodeambulo lōge ſpacior. Terē. Prodeambulare huc libitū eſt. Obambulo. aduerſus alios ambulo. Significat etiam ſpacior. Ouid. In teneris taurus formoſus obambulat herbis. Nōnunq̄ circūeo. Boeti⁹. Ille tigris vt indica Tecta mitis obambulat. Perambulo. dorwandelen. Baptiſta. Dum nocte perambulat agros. Incidit in caſſes. Redambulo. iterum ambulo. — Ambulo

Diligo fertur amo. cupio ſum captus amore
Ualde amo dic adamo. notat obliquo ſed adhamo — Mur.
Diligit hic leuiter. deamat vel amat vehementer
Turpiter hic adamat. ſed honeſte vel reperitur — Manc.
Nempe colo ſancte. ſed turpiter ac amo caſte
Pro reamo redamo dicunt. pro ſicq; reire
Dico redire quidem. hinc vocalis hiatum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Compoſita Verborum

Ad procurandū quia littera d ſolet addi

Amo — Amo.lyeffhebbē.et plus eſt ꝙ diligo.Amo parētes.Eſt etiā amo captꝰ ſum amore.et abſolute ponit.Terē.Oēs q amāt grauiter vxorē ſibi dari ferūt. Baptiſta.Quiſquis amat ſeruit.ſequit captiuꝰ amantē. Tertio ſt cupio. vt Venus amat ocia.Aug. Quiſquis amat dictis abſentū rodere vitam. Hanc menſam vetitā nouerit eſſe ſibi. Ab amo fit amans quod modo eſt participiū.Tul.Sed nihil difficile amāti puto. Modo eſt nomē. ꝛ ſt eū q amore captus eſt.Ouid.Juppiter ex alto periuria ridet amantū. Proper. Durius in terris nihil eſt quod viuat amāte.Amabilis.dignꝰ amari.Jn amabilis nō amabilis.Amor nomē quatuor modis accipit. Primo modo accipit ꝓ honeſto amore.Cicero.Jncēſus ſum amore incredibiliū virtutū tuarū.Secūdo modo accipit ꝓ turpi ac venereo amore.Ouid.Finem qui queris amori.Cedit amor rebus,res age tutus eris.Tertio mō accipit ꝓ deo amoris filio veneris qui etiā cupido dicit.Jdem.Legerat huiꝰ amor nomen titulūqꝫ libelli.Quarto modo accipit ꝓ cupiditate.Jdē.Tpe creuit amor.qui nunc eſt ſummus habēdi.Amores aūt multitudinis numero plerūqꝫ in malam partē accipimus.Boetius tñ dixit. Hic ꝛ cōiugū ſacrū Caſtis nectit amoribus,et Cicero.Formā quidē ipſam et tāꝙ honeſti faciem vides.que ſi oculis cerneret,mirabiles amores,vt ait Plato. excitaret ſapientie.Adamo.i.amatorie amo.Accipit a Cicerone ꝓ amo.Deamo valde amo.Peramo.valde vel vſqꝫ ad finem amo. Redamo.rurſus amo. Subamo.parum vel latenter amo.

Accuſo notat in cauſam traho vel reprehendo

Mur. — **Excuſo purgo.renuo ſperno ve recuſo**

Accuſare aliquem peccaſſe oſtendere ſignat

Man. — **Incuſare tamen mores reprehendere dicunt**

Talibus incuſat.greſſumqꝫ ad menia tendit

Virgilius. — ¶ Cauſor deponēs eſt.Cauſo vo barbarū.Cauſor.cauſam affero vel excuſationē adduco.Maro.Cauſando nr̄as in longū ducis amores. id eſt impedimēti cauſas afferēdo.Accuſo ꝯponit ex ad et cauſor. ꝛ ſcat in cauſam

Cauſor. — traho.hoc eſt apud iudices vl' aliū quēlibet aliquē peccaſſe oſtēdo.Paulꝰ accuſauit me furti.Significat etiā reprehēdo.Hieronymꝰ. Accuſare auaritiā et latro pōt.Excuſo.ontſchuldighen.Hinc excuſatio.Quū crimē ſatꝫ purgatū videt dicimꝰ.Accipio excuſationē.Excuſo elegāter accipit pro eo qđ eſt affero in excuſationē id quod mihi peccādi cauſam ꝑbuit.Politianꝰ. Vulgare eſt.vt qui ſerius paulo ad amicorū lr̄as reſpōdeant.nimias occupationes ſuas excuſent.Incuſo.reprehendo alterius mores et plerūqꝫ cū querela.ꝙ ab illo iniuria ſim affectus.Maro.Quem nō incuſaui amens hominū ve deum ve.Recuſo.i.renuo.ſperno.Hieronymꝰ.Caput opertū linteo galeam recuſat.Priſcianus autē in libro decimo ſcribit hec eſſe compoſita a cuſo.quod dicit frequētatiuū eſſe a cudo.

Mur. — **Altercor certor.contendo pugno notabit**

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Rhetoꝛ ait certo tecum. tibi certo poeta

Certo.

¶ Certo. contendo. pugno. Maro. Tu dic mecū quo pignoꝛe certes. Cer-
tamen. pugna. contentio. Naſo. Certamen premia magna mouent. Con-
certo. id eſt ſimul certo. Decerto. id eſt valde certo. Hic fit decertatio. In-
certo. videt deductū ab incertus nomine. ⁊ ſ̄cat incertum facio. Plautus.
Longa dies meum incertat animū. id eſt memoꝛiam. ſic. Virg. Omnia fert
etas animū quoqꝫ.

Qui citat hic in ius vocat. aut mouet incitat vrget
Excito ſtertentem. recito mea carmina doctis
Sollicitans agitat. oſtendit ſpemqꝫ metumqꝫ

Cito.

¶ Cito frequētatiuū eſt a cieo. et ſ̄cat voco. Accipit etiā ꝓ incito. pꝛouoco
cōmoueo. Concito. cōmoueo. ad irā ꝓuoco. Excito. expergefacio. Signifi-
cat etiā cōmoueo. incito ad aliquid faciendū. Sen̄. Palatū tuū fames exci-
tet. nō ſapoꝛes. Ouid. Excitat auditoꝛ ſtudiū laudataqꝫ virtus. Creſcit. et
immenſum gloꝛia calcar habet. Incito ꝓuoco. irrito. incendo. A quo inci-
tatio. incitamē. incitamentū. incitabulū eiuſdē ſ̄cationis. Gellius. fomes
atqꝫ incitabulū virtutis. Oſcito. quaſi os cito. gapen. Hinc oſcitatio. oꝛis
extenſio. Percito. valde cito. Recito alta voce vt aliȷ̄ audiant pꝛonuncio.
Sollicito. quaſi ſolo cito. ſ̄cat inquieto. curā inȷ̄tio et ſolicitū facio. Acci-
pitur ꝓ cōmoueo. agito. Maro. Sollicitant aliȷ̄ remis freta ceca. Suſcito
excito. Ponit ꝓ viuifico. Chꝛiſtus lazarū ſuſcitauit.

Clamo vocifero verbum dic eſſe ſolutum
Si voco ſignificat. cum quarto conſtrue caſu
Declamat fictis qui cauſis accipit artem
Eſt ex aduerſo clamo rurſuſve reclamo

Clamo.

¶ Clamo. vocifero. Maro. Et quū clamarē quo nūc ſe ꝓripit ille. Accipit
ꝓ voco. Naſo. Vix ſuperat fruſtra clamato ſepe parente. Acclamo. to ropē
Conclamo. ſimul clamo. Conclamatū eſt ſ̄cat actū eſt. Declamo fictā cau-
ſam ago aut docēdi aut exercēdi ingenȷ̄ gratia. Hinc declamatoꝛ et decla-
matio. Accipit etiam pro eo qđ vulgus dicitur pꝛedico. Exclamo. ſublata
voce clamo. Inclamo. clamādo repꝛehendo. Secūdo valde clamo vel cla-
moꝛē gemino. Occlamo aduerſus aliquē clamo. Perclamo. aſſidue clamo.
Pꝛeclamo. ante clamo. Pꝛoclamo. ꝓcul clamo. denuncio. Reclamo. rurſus
clamo. Eſt etiā ex aduerſo. clamo. Succlamo. ſubmurmuro

Cōmodat ad tempus qui rem concedit habendam
Cōmodo ſi pꝛoſum. violis incōmodat auſter
Applico et adiungo dicunt accōmodo ferre

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Compoſita Verborum

Cõmodo. ¶ Cõmodo alicuiꝰ rei vſum ad tp̄us cõcedo. id eſt do cõmodato Iꝯcat. Ex aduerſo eſt accipio cõmodato. Accipimꝰ aũt cõmodato q̄ eadem reſtituuntur. vt ſartaginē. ollã. cultrũ. Mutuamur vo vel mutuamꝰ q̄ nõ eadē reſtituunt. vt oleũ. ſalem. acetũ. Cõmodo etiã ꝯmodũ facio. Cice. Cui ego quibuſcũqꝫ rebꝰ potero libẽtiſſime cõmodabo. Accõmodo. adiũgo. applico. Incõmodo. abſum noceo.

Mur. Quod crepat hoc reſonat. deplorat. frangitur illud

Manci. Increpo dic alta voce et ſonitu reprehendo

Mur. Increpo valde crepo. diſcordo. diſcrepo dicit.

Crepo ¶ Crepo. violentũ ſonũ reddo. Ouid. Et crepet i medijs laurꝰ aduſta focis Accipit ꝓ frãgor. vt caſtanea fauillis obruta. niſi priꝰ ſit inciſa crepat. Ponit etiã ꝓ deploro. Plau. Qui crepat defunctũ patrē. A crepo fit crepitꝰ q̄ eſt violẽtꝰ ſonꝰ ex ĩpulſu reſultãs. Accipit etiã ꝓ turpi vẽtris ſonitu. Cõcrepo. ſil' crepo. ponit ꝓ crepo. Terē. Hoſtiũ cõcrepuit. Diſcrepo diſſono diſcordo. Increpo. ſono. Ouid. Annuit alcides increpuitqꝫ lyra. Eſt et' cũ clamore reprehẽdo et inſulto. Hinc freq̄ntatiuũ increpito. Maro. Hoſtis amare q̄d increpitas mortēqꝫ minaris. Percrepo. ꝑſono. Recrepo. rurſuꝫ crepo. Scd̃o ſono. Catul. Leue tympanũ remugit. caua cymbala recrepãt.

Mur. Qui iacet. ille cubat. cubat egro corpore languens

Manci. Concumbit violat. procumbit numen adorans

Decumbit plorans. incumbit et heret. et inflat

Excubat in caſtris homo peruigil. incubat ales

Occumbit moritur. victus ſuccumbere fertur

Succubat et ſcortum. ſed diſcumbunt comedentes

Mur.

Cubo ¶ Cubo iaceo. accipit ſepe ꝓ eo q̄d eſt iaceo ĩ lecto. Tibul. Q̄nã iuuat immitis vẽtos audire cubantē. Ponit etiã ꝓ egroto. Naſo. Hec cubat. ille valet Cubile lectꝰ. Eſt et' locꝰ vbi fere cubãt. Cõpoſita a cubo ſũt ꝑme cõiugatiõis vl' tertie m lr̃a aſſumpta. vt accubo vel accũbo. recubo vl' recũbo. Accũbo. adiaceo vl' aſſideo mẽſe. Maro. Tu das epulis accũbere diuũ. Cõcubo. cõq̄eſco. cõdormio. Cõcũbo. coeo. hic fit ꝯcubina. Decũbo vl' decubo deorſũ cubo. Diſcũbo vl' diſcubo. comedo. Excubo. vigilo. Ouid. Excubuit clauſam. ſeruꝰ. vt ante domũ. Hic excubie. diurne vl' nocturne vigilie. Excubitor ales gallꝰ dr̃. Maro. Excubitorqꝫ diē cãtu ꝑdixerat ales. Incũbo. toto pectore alicui rei inſiſto. vt incũbo remis. incũbo ſtudijs lr̃aꝝ. Dr̃ etiã incũbo ꝓ eo q̄d eſt ſup aliq̄d iaceo vel inhereo. Maro. Incũbẽs tereti damon ſic cepit oliue. Incubare ꝓprie dicunt hi q̄ dormiũt ad accipiẽda reſpõſa. Plau. Nãqꝫ incubare te ſatius fuerat ioui. Accipit etiã ꝓ incumbo. Martial'. Largiris nihil incubaſqꝫ gaze. Hinc ꝛ gallina dr̃ ouis incubare Preterea ꝓ coeo accipit. vnde incubi dicti ſũt. Occubo vl' occũbo. morior Procũbo. ꝓſternor. cado. Maro. Propter aque riuũ viridi ꝓcũbit ĩ herba.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Pꝛimi Oꝛdinis.

Recubo vel recũbo.iaceo.Secubo.ſeoꝛſum cubo vel ſolus cubo.Naſo.
Secubat in vacuo ſola puella toꝛo.Succũbo.ſubĳcioꝛ.vincoꝛ.Succubo.
incoꝛ.Thais ſuccubat carnifici.Inde ſuccubi dicti ſunt.

Nos damus ad tempus rem.perpetuoqꝫ dicamus

Pꝛima dico breuiat pꝛoducit tertia dico

Amoueo.pꝛiuo dic abdico.ſiue repello

¶ Dico do in alicuiꝰ obſequiũ/offero.cõſecro.Cice.Balbũ quanti faciam quãqꝫ me totũ ei dicauerim:ex ipſo ſcies.Abdico media correpta.ex famis lia abĳcio.Capit ꝓ amoueo.repello.Terẽ.Chꝛemes recuſat nuptias.ge nerũ abdicat.Capit etiã ꝓ pꝛiuo.vt Paulus abdicauit ſe magiſtratu.Des dico.dico.cõſecro.Indico.oſtẽdo.Index q indicat.Eſt etiã ſecũdus in ma nu digitꝰ.quia per eũ res indicamꝰ.Indiciũ.demõſtratio.Iudico quaſi ius dico.Videt enĩ deductũ a ius nomine.et dico tertie cõiugatiõis.Pꝛes dico.dico.celebꝛo.diuulgo.Tull.Defoꝛme etiã eſt de ſeipſo ꝑdicare.falſa ꝑſertim et cum irriſione audientiũ imitari militẽ glorioſum. Dico.

Dat donat tradit facit.aſcribit loquiturqꝫ

Si do cum circum peſſum venumqꝫ ſatiſqꝫ

Componis.pꝛimi flexus manet a breuiando

Cetera cõpoſita immutat tibi tertia foꝛma

Adiungens addo.remouens oculis tamen abdo

Amittens perdo.cum cedo.deſtruo perdo

Aedo quaſi extra do pario.loquoꝛ et manifeſto Man.

¶ Do.gheuen.Martialis.Dedecꝰ eſt ſemp ſumere.nilqꝫ dare.Dedi paulo lr̃as ad parẽtes.Ponit ꝓ facio.Boe.Stabuliſqꝫ manẽs das cũcta moue ri.Nõnunq̃ ꝓ dico.Maro.Sed tamẽ iſte deus qui ſit da Tityre nobis. Preterea ꝓ aſcribo.vt dat tibi laudi.dat crimini.Dare penã.eſt pati penã Dare fidẽ.eſt aliquid ſancte ꝓmittere.Virgi.Accipe daqꝫ fidẽ.Dare veniã ignoſcere.Naſo.Da veniã vicio mitis amice meo.Dare ṽba.woꝛt gheuẽ. Idẽ.Quũ dare nõ poſſem munera.verba dabã.Accipit plerũqꝫ ꝓ decipe. vt ſenibꝰ dare ṽba eſt difficile.Cõpoſita a do ſunt tertie cõiugatiõis.ꝑter quatuoꝛ.circũdo.peſſundo.ſatiſdo et venũdo.q̃ licet ſint pꝛime a tñ corris piũt in penultima infinitiui.queadmodũ et ſuũ ſimplex.Abdo recõdo oc culo.Tibul.Quum tenues hamos abdidit ante cibus.Addo.to gheuen. Terẽ.q̃ inique cõparatũ eſt.hi q minꝰ habẽt vt ſemp aliqd addãt diuitio ribꝰ.Hinc fit ſupaddo.Circũdo.ommedoen.Circũda capiti coronã.Ac cipit ꝓ obſideo.Cõdo occulo.Hinc abſcõdo et recõdo.Scdo ſ̃cat finio. Hoꝛa.Cõdit quiſqꝫ diẽ collibꝰ in ſuis.Tertio.cõſtruo.facio.Rhomulus cõdidit Rhomã.Quarto.cõgrego.repono.Pli.Foꝛnice cõdũt eſtate fru ctus quibꝰ hyeme fruant.Quinto accipit ꝓ ſepelio.Hinc cõditoriũ.ſepul chꝛũ.Dedo.in alterius poteſtatẽ do.Oppidũ deditũ eſt hoſtibus.Ponitur Do

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

etiā ꝑ do. Hinc deditus. vt deditus ludo. deditus vxori. Aedo ſcribiť per ae diphthongō. ad differentiā edo verbi anomali. et ſignificat extra do ſeu mitto. Vnde edere librū nō eſt cōponere. ſed emittere in publicū. ⁊ populo legendū dare. Martia. Quū tua nō edas. carpis mea carmina leli. Carpere vel noli noſtra. vel ede tua. Scđo ſignificat dico vel manifeſto. Sene. Ede quid potes noui. Tertio ſignificat pario. Juuenalis. Si mulier vitulū. vel ſi bos ederet agnū. Editus nomē idē eſt qđ alitus. Indo impono Natura nobis virtutū ſemina indidit. Obdo. oppono vel ꝯtra do. Terē. Anus obdit forib⁹ peſſulum. Perdo. amitto. Naſo. Sic ne ꝑdiderit non ceſſat ꝑdere luſor. Secūdo. occido. Terē. Dij te perdāt. Homo ꝑditus dr̄ qui interijt vicijs. et recuperari nō pōt. Mores ꝑditi dicunť pernicioſi. A perdo fit deperdo. Peſſundo. opprimo. Predo. pre alijs dono. Paulus eſt virtutib⁹ p̄ditus. i. decorat⁹ vel pre alijs imbut⁹. Prodo. verraden. Hinc ꝓditor. Secūdo manifeſto. Naſo. Heu ꝙ difficile ē crimē nō ꝓdere vultu Tertio. trado. Saluſtius. Anteꝙ̄ arcē ꝓderet hoſtibus. Quarto. porro. hoc eſt lōge do et ꝓpago. Maro. Italiā regeret. gen⁹. alto a ſanguine teucri. Proderet. Prodere memorie eſt lr̄is mādare vel ſcribere. Reddo ex re et do. d lr̄a cauſa euphonie interpoſita. primo ſignificat reſtituo. Martial. Que tua ſunt tibi habe. que mea redde mihi. Scđo facio. vt Reddam te doctū. Tertio do vel ſoluo. Maro. An mihi cātādo virt⁹ nō redderet ille. Que mea carminib⁹ meruiſſet phiſtula caprū. Satiſdo. ſatiſfacio. Scđo. fide iubeo. Subdo. ſubijcio. ſignificat ſubiūgo. Fabius. His dictis ⁊ alia ſubdidit. Trado ex trans ⁊ do. ſignificat ouergheuen. offleueren. Martia. Ardua res hec eſt opibus nō tradere mores. Venūdo vel vēdo ꝑ ſyncopē. verkopen. Cice. Quid eſt ſtultius ꝙ̄ vēditorem eius rei quā vendat vicia narrare. Hinc vendibile. quod facile vendiť. et inuendibile. qđ non facile vendiť. Plau. Inuendibili merce oportet vltro emptorē adducere.

Mur. Dono tibi librum. te paruo munere dono

Condono tribuens crimen condono remittens

Dono ¶ Dono. in munus do. et regit dtīm cū actō. Petrus donauit mihi Buccolica Virgilij. Scđo ſignificat begauen. et regit actīm cū abltō. Maro. Hac te nos fragili donabim⁹ ante cicuta. Donatiuū dr̄ mun⁹ qđ a principe ſiue imꝑatore donať. Donū honoriū qđ dať patrono. Cōdono. ſimul dono. Ponitur ꝓ ignoſco. Predono. ante dono. Redono. remunero.

Inflo tumefacio flatu diſturboꝗ difflo

Flanſꝗ ſimul conflo. conuerto. fabrico. cogo

Flo ¶ Flo. ſpiro. blaſen. Hinc flatus ſpūs vel vētus. Flo etiā ꝓ afflo ponitur. Naſo. Dū flauit velis aura ſecūda meis. Afflo. aſpiro. Circūflo. vndiꝗ ſpiro. Cōflo. ſil’ flo. Szcat etiā ſufflo. Accipiť ꝓ ſigno. Hinc dr̄ pecunia cōflata hoc ē ſigīta. q: hoc nō fit niſi cōflato igni. Eadē rōne poniť. ꝓ fabrico cōuerto. Maro. Et curue rigidū falces cōflant in enſem. Preterea accipiť ꝓ cōtraho. cogo. Lucreti⁹. Sanguine ciuili rem cōflant diuitiaſꝗ. Cōduplicāt auidi. Hinc dicim⁹. ꝯflatū es alienū. hoc eſt ꝯtractū debitū. Difflo. flatu diſturbo. Plau. Cuius tu legiōes difflauiſti ſpū. Efflo. extra ſpiro. emitto. Hic dicim⁹ efflare animā ꝓ expirare. Inflo. turgefacio. vpblaſen. Maro.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Primi Ordinis.

Cur nō mopſe boni qm̄ cōuenimus ambo. Tu calamos inflare leues. ego dicere verſus. Perflo. valde flo ſiue aſſidue flo. ſ͛cat etiā ꝑ aliqd flo. Naſo. Perflant altiſſima vēti. Reflo. retro ſpiro vel rurſus ſpiro. Sufflo. blaſen.

Alloquor eſt affor. ſed denotat eloquor effor

Ante loquor prefor. dic atqꝫ proemior eſſe

¶ For faris deponēs verbū eſt. cuiꝰ ꝑma pſona nō eſt in vſu et ſ͛t loq. Hic fato frequētatiuū qđ ſ͛cat multa loqui. ſed nō eſt in vſu. a q̄ quidā dicūt cōpoſita eſſe refuto et cōfuto q̄ ſ͛cāt redarguere ea q̄ ab aduerſario dicta ſunt Affor alloquor. Maro. Hos ego digrediens lachrymis affabar arboris. Effor. eloquor. Sen̄. Effare fido pectore arcana occultā. Interfor. interloquor. Pli. Et quē interfari nefas eſſet. Prefor. ꝓloquor. hīc ꝑ̄fatio. exordiū ſiue ꝓemiū. Prefor etiā ſ͛cat ꝑ quandā veluti ꝑ̄fationē id qđ dicturꝰ ſum indico: vel remedijs quibuſdā ꝑ̄munio Alij dicūt ꝑ̄for ſ͛cat aliud ore ꝓfero aliud in mēte habeo. Hinc ꝑ̄fanda dicunt turpia q̄ ea ſcꝫ prefari oporteat. In prefando ſolemus his verbis vti. Si licet dicere. Si cōmemorare fas eſt. Qđ dictu quoqꝫ fedum eſt. Sit venia dicto. Honor ſit auribus veſtris Et alijs id genus. Profor. quaſi porro for ꝑ̄dico vel loquor — For.

Qui generat gignit. genus augens progeneratqꝫ

Degenerat quiſquis a nobilitate recedit

¶ Genero. gigno. Cōgenero. ſocio adiūgo. Actius. Hunc em̄ tibi cōgenerat affinitas. Degenero a generis nobilitate deſciſco. Seruius aūt ſcribit degenero mō ſ͛care in peius verti. Virg. Poma q̄ degenerāt ſuccos oblita priores. Alias in melius verti. Ingenero. in aliquo genero. Tull. In tāta animantiū varietate homini vt ſoli cupiditas ingeneraret cognitionis et ſciētie. Progenero ꝓ gigno. generationē ꝓduco. Horatius. Nec imbellē feroces ꝓgenerāt aquile columbā. Regenero. rurſus genero. — Genero

A grego cōpoſitum ſit congrego colligo cogo

Separo ſepono cum diſgrego ſegrego dicit

¶ Grego nō eſt in vſu. Abgrego amoueo et quaſi grege duco. Aggrego. adiungitur. addo. et quaſi in gregē adduco. Cōgrego. vergaderen. Cicero. Pares cum paribus veteri ꝓuerbio faciliime cōgregant. Diſgrego. ſeparo. diſiungo. Segrego. idem ſignificat. Chriſtus in die extremi iudicij hedos ab agnis ſegregaturus eſt. — Grego

Abiuro iurando nego. ſed deiero ſancte

Iuro notat. fallendi animo ſit peiero iuro

Allicit adiurat cantu. iuratqꝫ negando

Coniuro conſpiro. ſed exiuro bene iuro

¶ Iuro. ſweren. Hinc iuramentū qđ ⁊ iuſiurandū dr̄. Abiuro rem creditā cū iuramēto nego. ⁊ apud me retineo. Plau. Qui abiurāt ſi qd creditū eſt. — Iuro.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Compoſita Verborum.

Adiuro idē eſt quod iuro et fere ſemꝑ negatiue ponitᷣ. Terē. Adiurat ſe nō poſſe apud nos abſente Pāphilo durare. Eſt etiā incātatiōibꝰ ꝗbuſdā demones allicio. germanice. beſweren. hoc grece dr̄ exorcizo. Exorcizatio vel exorciſmꝰ adiuratio. Cōiuro. ↄſpiro. Deiero media correpta. ſctē ac vehemēter iuro. Deiurꝰ. ꝗ ſctē iurauit. Deiuriū. ſctm̄ iuſiurādū. Eiuro ꝑt id qđ deſideratᷣ nō poſſe p̄ſtari. Plau. Eiurauit militiā. Exiuro. deiero. Idē. Exiuraſti mihi te duxiſſe ꝑ iocū. Peiero media correpta. iuramētū infrigo vel ꝑ̄ iuramētū facio vl̄ aīo fallēdi iuro. Martia. Iurat capillos eē ꝗs emit ſuos fabula. nūqd paule peierat. Hic ꝑiurꝰ. ꝗ violauit iuramētū ſiue peierauit. Et ꝑiuriū. violatio iuramēti. Preiuro. ante alios iuro.

Flumine purgo lauo. ſimul et rigo ſignificabit
A luo compoſitis deducta videtur origo
A lauo deduci defendit ſignificatum
Alluo tango madefaciens. dic abluo purgo
Preluit ante lauans. porro lauo proluo ſignat

Lauo. ¶ Lauo. waſchē. Hic lotꝰ. gewaſchē. Illotꝰ nō lotꝰ. Scđo rigo madefacio Inueīt etꝛ ꝛ̄tie ꝑiugatōis. Hora. Phebe ꝗ xantho lauis amne crines Hic ↄpoſita eiꝰ ꝛ̄tie ꝑiuga. ſūt ꝛ a deponūt. Abluo. aꝗ̄ purgo. Alluo lauo. Scđo madefacio. Curtiꝰ. Montē leniter alluit p̄teriēs amnis Circūluo. vndiqꝫ lauo. Colluo. ſil̄r lauo: ꝛ fere ad os ad ea ꝗ̄ ī ore ſūt ꝑtinet. Delauo. vl̄ deluo lauo ꝑt etꝛ madefaciēdo aliqđ deleo. Varro. Oborteqꝫ īterlegēdū lachryme lr̄as deluebāt. Diluo. lauo. purgo. Sap. Corde dole. crimē diluit oē dolor. Eluo. lauo ſeu lauādo exhaurio. Hic helluōes dn̄r voraces ꝛ ꝓdigi. Illuo intꝰ lauo. ſiue lauo. Intluo. ꝑ mediū lauo. Pli. Mediū cāpū leui murmure rutꝰ interluit. Perluo vl̄ pelluo. ꝑfecte lauo. Polluo. inqno. Preluo. ante lauo. Proluo. amplitᷣ lauo. Perſiꝰ. Nec fonte labra ꝓlui caballino. Mare Et pleno ſe ꝓluit auro. Reluo. rurſus lauo.

Mand. Qui mittit legat. legat teſtādo relinquēs
Mur. Admouet ad. mandat de. con ſimul ab remouetqꝫ

Lego ¶ Lego. mitto hoīem. vt Rex legauit oratorē ſuū ad ſummū pōtificē. Hinc legatꝰ. Sꝫcat etꝛ do teſtamēto. Ablego. wechſenden. Plau. Adoleſcētē hinc ablegauit. Allego. to ſenden. Accipitᷣ ꝓ eo qđ eſt aliqđ ad ꝓbandū adduco Pruden. Allegat morē veterū nil dulciꝰ eſſe affirmat ſolitꝛ. Collego. ſimul lego. Delego. mādo. ↄmitto. Relego. verſendē. verſchicken. Sꝫcat etiā remitto. Pli. in ꝑ̄mo capite ſeptimi lib. Nec tn̄ ego in pleriſqꝫ eoꝝ obſtringā fidē meā potiuſqꝫ ad autores relegabo. ꝗ de dubijs rogentᷣ omnibus.

Exonero ſuſtollo leuo. cōplanoqꝫ leuo
Vel polio. ſano leuabis vt aſpera cultu
Alleuat hic lapſum. miſerum bonus alleuat ille
Eleuat extenuat. releuo recreare notabit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Primi Ordinis.

Leuo

❡ Leuo.ſuſtollo.vt vētus leuat puluerē.ſt etiā verlichtē Maro.Ego hoc te faſce leuabo.Aliqñ ꝑmā ſyllabā ꝓducit et ſt polio.leue facio.Hora.Nimis aſpa ſano leuabis cultu.Alleuo media correpta.ophenē.Quītilianꝰ.Hoīi in aquā lapſo atꝫ vt alleuaret orāti.Inde ꝑ trāſlationē ad q̄litatē fortune referri ſolet Eleuo.iminuo ⁊ extenuo.ſt etꝰ ſuſtollo.Plau.Lapedū lapidē hūc atqꝫ eleua.Releuo.pene idē qđ leuo.Ouid.Et releuāt multo pectora ſicca mero.Cice.Multiſqꝫ oppꝛ̄ſſum miſerijs releuaui.Subleuo.auxiliū defenſionēqꝫ pꝛ̄ſto.Ponit interdū ꝓ alleuo.Suetoniꝰ.Dūqꝫ ſurgit ac nitit inter manus ſubleuantiū extinctus eſt.

Mandat cōmittens.mandit qui conficit ore

Committo fertur cōmendo.ſit quoqꝫ laudo

Mando

Mādo.beuelen.Pliniꝰ iunior.Etꝰ ſi filiū haberē tibi mādarē.Mādo ſtie ꝓiugatōis.dētibꝰ cōtero.Cōmēdo.ꝯmitto.Sꝫcat etꝰ laudo.Martia.Sic ſpoliatricē ꝯmēdat faſtꝰ amicā.Cice.Multꝰ a ꝟbis i ſenatū ꝯmēdatꝰ.Hic ꝯmēdaticiā epl'am dicimꝰ.qua ꝯmēdat aliqs apud amicū.Demādo.mādo Emando.filiū vel aliū quēpiā vel ſalutis vel educationis cauſa in aliquā regionē mitto.Premando.ante mando.Remando.rurſum mando.

Migro domum muto.remigroqꝫ reuertor in illam

Transſmigro ſi muto cum regione domum

Migro

❡ Migro.domiciliū muto ⁊ alio me ad habitandū cōfero.Virg.Veteres migrate coloni.Migro ab hac vita.ſcat morior.Tull.Anteq̄ ex hac vita migro.Cōmigro media correpta.ſimul migro.Demigro.migro.Emigro.idē.Immigro.in domū aliā migro.Remigro.in priſtinū domiciliū reuertor.Submigro.latēter migro.Tranſmigro.in locū magis remotū migro.

Dic vario muto.mutus ſum muteo ſignat

Eſt mutire loqui.cōmuto verbaqꝫ certo

Muto

❡ Muto.verwandelē.Hora.Celū nō animū mutāt q̄ trans mare currūt.Muta aureū argēteis.weſſel mir einē guldē.Cōmuto.ſimul mutuo.Cōmutare verba.litigare.iurgari.Meretricibꝰ verba cōmutātibus emergit oīs turpitudo.Demuto.valde muto.Immuto.idē.Permuto.idē.Claudianus.Permutat nauita merces.Premuto.ante muto.Remuto.rurſum muto.Submuto.parū vel latēter muto.Tranſmuto.vnū in aliud muto.

Eſt iteratiue primaqꝫ breui nato forme

Enatat euadens.tranat ſuperanſqꝫ natando

Nato

❡ Nato freq̄ntatiuū a no.ſwemmē.Adnato media breui.allabor natādo.Circūnato notū ē.Connato.ſil'nato.Enato.natādo euado.Hora.Si fractis enatat expes nauibꝰ.Innato.inſwemmē.Naſo.Aſpicis vt ſūma cortex leuis innatat vnda.Obnato.aduerſum nato.Pernato.vſqꝫ nato.Prenato.an̄ nato.Renato vl' reno.rurſus nato vl' natādo reuerto.Ouid.Mullaqꝫ ꝑ ſtygias vmbra renauit aquas.Subnato.latēter nato.Supnato.ſup vndas ſto.nō mergor.Trano vl' trāſno.Tranato vel tranſnato.natando tranſeo.Maro.Et magnos erebri tranſnauimus amnes.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Nuncio ſignifico. pronuncio profero fertur
Nuncio ſignificat. vel ſperno renuncio verbum

Nuncio

¶ Nuncio. ſignifico. Nuncius qui nunciat et res que nũciatur. quod etiã nuncium dicitur. licet Valla repugnet. Annuncio. nuncio. Denuncio. futurum aliquid nuncio. et fere ſemper accipitur in malam partem. Maro. Triſtes denunciat iras. Enuncio. ſignifico. Plinius minor. Vtqꝫ breuiter quod ſentio enũciem. Obnuncio. malam rem nuncio. Prenuncio. ante nuncio. Pronuncio. profero. ſignificat etiam decerno. iubeo. Iudex pnũciauit ſententiam. Renuncio. nuncio. ſignificat etiam renuo. ſperno. Hieronymus. Vtinam qđ renunciamus ſeculo. voluntas ſit non neceſſitas.

Oro ſit ore precor. rogo. vel peto. rhetor et orat
Exorat quiſquis orando conſequitur rem

Oro

¶ Oro. ore precor. Iuuenalis. Orandũ eſt vt ſit mens ſana in corpore ſano Significat etiam peto. vt oro pacem. Orator. rhetor. i. actor. cauſaꝝ. Nam veteres etiam oro pro ago poſuerunt. Orator etiam dicit᷑ legatus. Maro. Centũ oratores aderant ex vrbe latina. Oratio. deprecatio. Oratio dñica cuius author eſt Chriſtus. Secũdo oratio eſt ſermo. Tertio eſt ordinatio dictionum congruam ſententiã perfectamqꝫ demonſtrans. Quarto ſignificat orationem rhetoricam. vt ſunt orationes. M. Tullij Ciceronis. Adoro. colo. et fit adoratio potius mente q̃ ſermone. Dicit᷑ tamẽ adorare etiã de brutis. nam elephanti ſolem adorare dicuntur. Deoro quidam vſurpãt pro peroro. Exoro. orando induco vel impetro. Terentius. Nequeo exorare vt maneat. Idem. Gnatam vt det oro. vixqꝫ id exoro. Exorabilis. qui facile exoratur. Peroro. orationem concludo. Hinc peroratio. Suboro. latenter oro. Suborno ſignificat latenter inſtruo. heymelick to maken. Auſonius. Signatamqꝫ ad te epiſtolam miſi ne ſubornatum diceres tabellarium. ſi ad te ſine ſigni fide veniret.

Apparo cum quadam pompa. ſed preparo in vſum
Comparat inſtituit. confert. adquirit. emitqꝫ
Perpero deprauo. propero. feſtino. parove

Paro

¶ Paro. bereyden. Cice. Opipare paratum erat conuiuium. Equiparo. equa imitor. Apparo. toreyden. Hinc apparatus. Cõparo. paro. inſtituo. Teren. An potius ita me comparem non perpeti meretricum cõtumelias ſignificat etiam confero. gelyken. Item adquiro. Tullius. Omnis autoritas philoſophie conſiſtit in beata vita cõparãda. Preterea ſignificat emo vt cõparaui equum ſex aureis. Diſparo. ſeparo. Varro. Conuocat omnes bonos a malis diſparat. Hinc logici diſparata vocãt quorum eſſentie ſeparate ſunt et diuerſe. Impero. gebyeden. Plau. Faciendum id nobis qđ parentes imperant. Perpero. deprauo. quaſi nimis exacte paro. Preparo. ante paro. Propero. feſtino. ſignificat etiã porro paro. Hora. Indignoqꝫ pecuniam heredi properat. Reparo. reficio. recreo. Somnus reparat nos labori. Separo. diuido. diſtraho. Supparo. latenter paro.

Patro procumbo. patro finio perficioqꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Expatro conſumo notat. impetro dic adipiſcor

¶ Patro. operã liber dõ. Nũc frequẽtius ſt finio. pficio ⁊ in malã partẽ capit. Terẽ. Poſt tam fedũ facinus patratũ. Expatro. pdigo. cõſumo. Poſicianus. Uno expatrauit patrimoniũ dic. Impetro. verkrygen. Perpetro patro. Plau. Nam cur nõ ego id ppetrẽ qd cepi. i. pficiã. Propetro, quaſi porro, hoc eſt longe patro. ſcat mando aliquid perfici. Patro

Applicat adiungens. circumplicat vndiqȝ nectens

Explicat extendens. inuoluo ſed implico fertur.

Supplico ſimpliciter rogo. replico ſoluo reſumo

¶ Plico. necto et veluti rugas facio. volden. Applico. adiungo. annecto. circũplico. circũnecto. Cõplico. ſimul plico. connecto. Nondum cõplicaui eplam. Explico. extẽdo emitto. Martialis de pauone. Miraris quotiens gemmantes explicat alas. Implico. inuoluo. innecto. Plau. Hec meretrix miris me implicauit modis. Replico diſſoluo vel rurſus explico. Hiero. Hec et ipſe intelligis quos animo replicem. Supplico. rogo. pcor. Supplicatio dicit quã pceſſionẽ vocant. nõnunq̃ dicit rogatio. Plico

Explorat clamans inquirens comperienſqȝ

Explorat ſiccans humores elicienſqȝ

Inuocat implorat deus implorandus vbiqȝ

¶ Ploro. fleo. ponit p defleo. Iuuena. Plorat lachrymis amiſſa pecunia veris. Cõploro. ſil' ploro. Deploro. defleo Exploro. plorãdo exclamo. Varro gemit. explorat. turbã oẽm cõcitat. ſt etiã in qno. Itẽ cõperio. Hinc exploratꝰ. cõpertus. Cice. Quis eſt tam ſtultus q̃uis adoleſcens. cui ſit exploratũ ſe ad veſperũ eſſe victurũ. Interdũ ſcat ſicco ⁊ humorẽ extraho. Maro. Et ſuſpẽſa focis exploret robora fumus. Imploro, inuoco. Hora. Implorauit opes hominis frenumqȝ recepit. Ploro.

Apportans affert. aſportans tollit et aufert

Suffero ſupporto. ſeporto porto deorſum

Transueho transporto. merces trans flumina porto

¶ Porto. gero. Progtiꝰ. Haud vllas portabis opes acherõtis ad vndas Abſporto vl' aſporto. tollo. remoueo. Aſporta hinc matellã. Apporto. affero. Cõporto. ſil' porto vel cõgrego. Deporto. de loco porto. Diſporto. in diuerſa loca porto. Exporto. effero. Importo. ĩfero. Reporto. refero. reduco. Seporto. ſeorſũ porto. Supporto. ſuffero. Trãſporto. trãſueho. trãs aliqd porto. Virg. Nec rauca fluẽta. Trãſportare, priꝰ q̃ ſedibꝰ oſſa quierũt Porto

Eſt medium verbum precor. apprecor imprecor inde

Deprecor eſt valde precor aut auerto precando

¶ Precor. oro. bydden. Bene pcor. bonã fortunã alicui opto. Male precor. opto malam fortunam. Apprecor. precor. inuoco. Comprecor. ſimul pcor. Precor.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Deprecor.mō ſcat valde precor. Modo p̄cando auerto.hoc eſt p̄cor ne q̄d fiat. Ouid. Sepe p̄cor mortē.mortem quoqȝ deprecor idē. Imprecor.male precor. Petrus imprecat̄ tibi mortē. Nōnunq̄ ſcat bene precor

Impetit impugnans.oppugnans vincere tentat

Expugnans vincit pugnando.repugno reſiſto

Pugno ¶ Pugno.kyuen. ſtryden. Pugna ꝑ patria.pugna p̄liū. Pugnus.manus clauſa. Cōpugno.ſil' pugno. Depugno.pugno. Expugno.pugnādo vinco. Rex expugnauit vrbē. Impugno.impeto.aduerſor.cōfuto. Oppugno.pugnando vincere ꝯtēdo. Perpugno.aſſidue pugno. Prepugno. an̄ pugno. Propugno.aduerſus pugnātes pugno ſiue pugnādo reſiſto. Propugnacula dicunt̄ poſt q̄ ꝓpugnādo ꝯſiſtim⁹. Repugno.reſiſto.refragor. rebello.

Manci. Qui putat incidit. putat et qui mente reuoluit

Deputat aſcribit. diſcepto diſputo fertur

Mur. Cogito dic reputo ſeu computo ſignificare

Puto ¶ Puto.ſupfluū reſeco. Hinc vites putari dicunt̄. Putamina appellantur ſarmēta ⁊ cortices.ꝑ metaphorā puto ſt cogito. Terē. Recte putas. ſt etiā ꝯfero.colligo. Plau. Putat̄ ratio cū argētario. Amputo. circūdo. abſcido. Sen̄. Suſpecta ne ſint longa colloq̄a amputa. Cōputo.ſil' puto. Deputo. deſtino.aſcribo. Diſputo.diſcepto.diſſero. Hieron̄. Plen⁹ venter facile de ieiunijs diſputat. Exputo.diligēter puto. Imputo.īpono.īpingo. Fabius Imputas nob ꝓpicios vētos ⁊ ſecūdū mare Sȝcat et̄ adnumero.ꝯputo. Preputo.p̄cido Reputare.ſecū cogitare ſeu recogitare. Boe. Cū hec mecū tacitus ipſe reputarē. Significat etiā cōputo. Vlpianus. Sumptus litis tutor reputabit. Supputo.latenter puto ſeu numero.

Si rogat addideris con congregat.e dat.in infert

De minuit.ſub ſubſtituit.pro protrahit. inter

Querit.pre ſuperat.ab deſtruit atqȝ ſuperbit

Abrogat hic legi penitus legem remouendo

Man. Derogat ille tamen legi quum pars remoueatur

Rogo. ¶ Rogo.oro. Martia. Nūq̄ diuitias deos rogaui. Rogo.iterrogo. Terē. Accedo ad pediſſequas.q̄ ſit rogo. Rogo.ſtatuo. Lucretius de Athenis. Et recreauerūt vitā.legeſqȝ rogarūt. Rogito.frequēter rogo. Abrogo.infringo.penit⁹ tollo. Lex eſt abrogata. Arrogo.aſſumo. attribuo . et ī malā partē accipit̄. Dicit̄ eīn arrogās q̄ ſibi pl⁹ aſſumit ⁊ attribuit q̄ deceat. Arrogo idē ſt ī filiū ac familiā mihi aſciſco. Corrogo.cogo. ꝯgrego. Petrus m̄lta ligna corrogauit. Derogo.detraho.minuo. Erogo.do ſeu expēdo rogatori:irrogo.īpono.īfligo. Plau. Irrogabo multā vt mihi cēas decē meo arbitratu dēt. Hora. Adſit Regl'a pctis q̄ pēas irroget eq̄s. Introgo.ſciſcitor. Obrogo.por̄ leḡ īfirmāde gr̄a aliā fero Prerogo.p̄fero ſeu an̄ īpēdo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Hinc ꝓrogatiua ꝑlatio ⁊ ꝓuilegiũ. Prorogo differo. Plau. Spes ꝓrogat militi in aliũ diẽ. Subrogo. vel ſurrogo. ſufficio et in locũ alteri⁹ ſubſtituo Quintilian⁹. Cũ defuncto patruo in eius locũ ſurrogatus fuiſſet.

Sacro ſacrum facio. ſed deſecro reddo ꝓphanum

Execro deteſtor. precor. obſecro, relligione **Mur.**

Abſoluo reſecro. ſed conſecro dedeco ſacro

¶ Sacro. deo dedico. ſacrũ facio. Cõſecro. ſiᷝ ſacro. Deſecro. ex ſacro pro- phanũ facio. quod vulgus inepte dicit degrado. Plau. Deſecrare eũ prius oportet ne man⁹ cõtaminẽ. Execro vel execror ꝑcat deteſtor. Obſecro. ob- teſtor. deprecor. Plau. Obſecro tace. Reſecro. relligione abſoluo vel libero Idem. Reſecro mater quod dudum obſecraueram. **Sacro**

Diuido. ſcindo. ſeco. ſeu tranſeo dicitur eſſe

Execat excidens. excecat lumine priuans

¶ Seco. diuido. ſcindo. Tull. Quod totũ ſecuit in duas partes. Ponit̃ ꝑ trãſeo. Virg. Ille viã ſecat ad naues. ſocioſq; reuiſit. Circũſeco. circũcido. Cõſeco. ſimul ſeco. Deſeco. abſcindo. Lactan. Caudice deſecto lachrymat ſuã gaudia palmes. Diſſeco. dilanio. diſſcindo. diuido. Execo. excido. Pe- tro teſtes execti ſunt. Interſeco. quaſi mediũ ſeco. Perſeco. ꝑfecte ſeco. Pre ſeco. precido. Proſeco. ſeco. Reſeco. reſcido vel reſcindo. Subſeco. ſuccido. **Seco**

Oſtendo ſigno. ſcribo, noto. et imprimo ſignum

Reſcribo fertur vel ſignum tollo reſigno

Signo mõ ꝑt oſtẽdo. Plau. Hic meretricẽ depit. ſignat tñ ſe eã nõ amare. mõ ꝑt ſcribo. Nõdũ ſignaui nomẽ tuũ. Aliqñ noto ⁊ ſignũ impmo. Sic lr̃e ſignari dicunt̃ et boues ſignant̃. cũ eis note inurunt̃. Aſſigno. aſcribo. de- puto. Cõſigno. ſiᷝ ſigno. Deſigno. ſignũ facio. ꝑt etiã demõſtro. apio. Hic cõ ſules deſigñti dicũt̃. Hora. Quid nõ ebrietas deſigñt. opta recludit. Diſſig- no vt ſcribit Perott⁹. idẽ qd̃ ſignũ facio. ⁊ iterdũ cũ nota ignominie aliqd̃ facio. Terẽ. Mõ qd deſiguit. Obſigno. ſigno. Preſigno. añ ſigno. Reſigno. mõ reſcribo. vt Autor eſt Feſt⁹ Mõ ſignũ aufero. Nõ decet quẽpiã reſigñre lr̃as ad ſe nõ datas. Hic aliqñ reſigno accipit̃ ꝓ eo qd̃ eſt rẽ meã alteri tra do. Hora. Hac ego ſi cõpellor imagiẽ cũcta reſigno. Subſigno. ſubſcribo. **Signo**

Expirat moriens, ſuſpirat ſed gemebundus

Tunc homo conſpirat. ſi coniuratio fiat

Aſpirat ſeu reſpirat qui flat redoletq;

Attamen aſpirat quandoq; fauere videtur

¶ Spiro. flo. blaſen. Boe. Spirat inſanũ nebuloſus auſter. Mõ ponit̃ pro exhalo. Maro. Ambroſieq; come diuinũ vertice odorẽ. Spirauere. Mõ ꝑt ſpiritũ traho. viuo. Ouid. Quã paris denone poterit ſpirare relicta. Ad fontẽ Xanthi verſa recurret aqua. Aſpiro, affluo. Catull⁹. Leni⁹ aſpirãs **Spiro**

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Compoſita Verborum

ſura ſecūda venit. Accipit mō ꝓ faueo. Baptiſta. Deo nihil aſpirāte timēdū eſt mō ꝓ inſto. Paul⁹ aſpirat ad ſacerdotiū. Cōſpiro. cōſuſurro. ꝯiuro. Expiro. exhalo. efflo. morior. Iuuenal'. Quo memore vnq̄. Expirauit aper maioris dentib⁹ apri. Inſpiro. inflo. diuino quodam ſpū in mentē inijcio. Reſpiro reciprocū ſpm̄ capio. adem halen. Fit etiā q̄eſco. Plau. Sine reſpirare me. tibi vt reſpōdeā. Suſpiro. difficulter ſpiro ſiue ſpm̄ a pectore imo (trabo.

Mur. Quod non progreditur ſtat. ceu curruſq̄ lacuſq̄
Que ſunt erecta. ſtant. vt domus aut ſimulachrum
Stant et que nec eunt. et ſunt erecta vt homo. bos
Sto conſto placeo notat impedior mancoq̄
Conſto conſiſto. ſum compoſituſq̄ vel emptus
Conuenio. firmus ſum. conſtat quod manifeſtum eſt
Perſto permaneo. contraſto dicitur obſto
Proſto proſtituor ſignat. do confero preſto
Exhibeo ſupero. meliuſq̄ eſt ſit tibi preſtat
Nico. in heſiodo Mentiri ſcelus eſt. preſtat compeſcere linguam
Manci. Accuſatiuum regit inſto ſimulq̄ datiuum
Imminet aut vrget. premit. attendit ſimul inſtat
Inſtat mors illi. bellis inſtamus et armis
Inſtant me vatum monitus cureq̄ minerue

Sto ¶ Sto. ſtaen. Hoc vbū varijs mōis apud ſcptores accipit. ſʒ ex mult' hec putauim⁹ adnotāda. Sto. cōſto. Gelli⁹. Magno ei ſtetit. ea no. te abſentē fuiſſe. Stare. i aīo eſſe. Virg. Stat ꝯferre manū enee. Aliqñ fit īpediri. Pli. Oia iā parata erāt. niſi ꝑ eū ſtetiſſet. Stare cōuent' eſt ſuare pacta. Abſto. lōge ſto. abſiſto. Adſto vl' aſto. byſtaen. Anteſto. ꝓſto. Hinc antiſtes. q̄ in re aliq̄ excellit. Circūſto vmbſtaen. Morionē pueri circūſtāt Cōſto. mō ſil'ſto Mō cōſtare ꝯpoſitū eſſe. Hō ex aīo et corpore cōſtat. Aliqñ cōſtare. ſtare. emptū eſſe. Señ. Mō ꝓcio paruo res magna ꝯſtare pōt. Cice. Quod mihi cōſtat carius. q̄ ſi ī foro emiſſem. Aliqñ ſcat cōuenire. Idē. Adhuc q̄ dicta ſunt arbitror mihi cōſtare cū ceteris artiū ſcriptorib⁹. Nōnunq̄ fit firmū eſſe. Hic ꝯſtās et cōſtātia. Cōſtat impſonale idē eſt qd̄ manifeſtū eſt ſiue liquet. Boetius. Conſtat eterna poſitumq̄ lege eſt. Vt cōſtet genitū nihil. Diſto. adſum. ſcat etiā differo. Iuuenalis de iudeis. Nec diſtare putāt humana carne ſuillā. Exto. emineo. Cupſſus int virgulta extat. Exto et' ſupſſum. ꝛ ꝓprie dr̄ de opib⁹ q̄ nō pierūt. Libri Cicerōis de republica nō extāt. Inſto. operā do ꝓ re habēda. Plautus. Poſcit inſtat vrget hoīem nō ſinit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

quieſcere. Inſto. imineo. Plau. Tibi mlta bona inſtāt a me. Interſto. notū eſt. Obſto. ꝯ ſto. aduerſor. ipedio. Perſto. pmaneo. pſeuero. Gelli⁹. hoc mō pdius pnorcꝫ pſtabat. Preſto mō ſt po. Pli. Plura hic mihi pſtitit ꝙ parētes. Mō exhibeo. Cice. Tu talē te pſtare debes, vt dign⁹ nr̄a cōmēdatione fuiſſe videare. Aliqn̄ ſt añcello. Terē. Dīj imortales hoī hō qd pſtat. ſtulto intelligēs qd intereſt. Preſtat impſonale ſt melius eſt. Plau. Preſtat diuitē eſſe ac popularē ꝙ nobilē ⁊ mēdicū. Proſto. publice ſto cā lucri. Horatius ad librū ſuū. Scꝫ vt proſtes ſoſiorū pumice mūdus. Reſto ſupſum. Teren. Reſtabat aliud nil niſi oculos paſcere. Subſto. ſto. ſubſiſto. Hinc ſuba. q̄ ſubſtat accidētib⁹. Supſto. ſupra aliqd ſto. Gelli⁹. Quū ſedēti aqla ſuperſtaret. Supſto etiā ſcat ſuperſum. Hinc ſuperſtes. q̄ alīs mortuis ſupeſt.

Teſtor Joanni ſum teſtis ſignificabit

Teſtor Joannem teſtem peto ſiue requiro

Deprecor obteſtor. deteſtor abominor extat

Murmel.

Teſtor

¶ Teſtor ſi regit dtm̄ ſcat dico teſtimoniū. Si actm̄ ſcat voco in teſtimoniū. Accipit etiā ꝓ iuro. Maro. Veſtrū teſtor numē ait. Aliqn̄ pcor. Teſtor te p oēs ſuperos. Nōnunꝙ teſtamentū condo. Hinc teſtatus. q̄ teſtamētū fecit. Teſtatus etiā dr apert⁹ vulgat⁹. Ouid. Nota tua eſt ꝓbitas teſtaqꝫ tpus in omne. Inteſtat⁹ mō dr q̄ nullo cōdito teſtamēto mortu⁹ eſt. Mō q̄ teſtis eſſe nō pōt. Teſtificor. do teſtimoniū. Atteſtor. teſtimoniū adduco. Conteſtor. ſimul teſtor. Deteſtor. abominor execror. Obteſtor valde precor. Proteſtor. apte teſtor.

Graminibus tellus et nummis diues abundat

Exundat fluuius vel inundat. vaſcꝫ redundat

Undo

¶ Vndo. fluctuo. Abundo. affluo. ſupra modū aliquod habeo. Paul⁹ otiīs bus abundat. Erudo. alueū exeo. Rhenus exundat. Inundo. idē quod exundo. Inundatio. diluuiū. Redundo. ſupfluo. Ponit ꝓ redeo. Plau. Hoc facinus in tuū redundabit caput. hoc eſt in te redigetꝫ.

Auocat abducit. ſed prouoco ſiue cohortor

Siue laceſſo notat. necnon appello vocatur

Voco.

¶ Voco. ropen. Scdo ſcat appello. nomino. Tertio ſcat inuito. Paulum ad cenā vocari iuſſi. A voco fit frequētatiuū vocito. Auoco. abduco. amoueo. Voluptas animū ab honeſtis ſtudīs auocat. Aduoco. to ropen. Significat etiā in preſidiū vel ſubſidiū voco. Hinc aduocatus. patron⁹. Circūuoco. vndiqꝫ voco. Cōuoco. ſimul voco. cōgrego. Deuoco. deorſuꝫ voco Euoco. notū eſt. Inuoco. imploro. Peruoco. oīēs voco vel aſſidue voco. Prouoco mō accipit in bonā partē. et ſcat cohortor. Cice. Tuis lr̄is amātiſſimis ſum ꝓuocatus. Mō in malā partē. et ſcat incito. laceſſo. Plinius. Quāuis em̄ multis ꝓuocat⁹ iniurīs. nūꝙ tn̄ ab amicicitia receſſi. Mō in mediā partē accipit. Plau. Prouocat me in aleam vt ego ludam. Nōnūꝙ ponitur pro appello. et vult accuſatiuū cū prepoſitione ad. Cicero. Cum alter ad ſenatum prouocaſſet. Reuoco. modo p vices mutuo voco. mō re

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

trabo. Reuoca fratrẽ a turpi vite inſtituto. Seuoco. ſeorſuꝫ voco. Subuoco. latẽter voco

A volo fit volito. quod plus bonus approbat vſus

Que nunc auolat hinc. forſan reuolabit hirundo

Inuolat inſiliens. fur inuolat. hoc volo format

Volo ¶ Volo. vlyeghen. Hinc volito freqntatiuũ. Auolo et abuolo. volãdo diſcedo. Aduolo. volãdo aduenio. Circũuolo apte notiõis eſt. Cõuolo. ſimul volo. Similiũ pennaꝝ volucres cõuolãt. Deuoluo. deorſum volo. Euolo notũ eſt. Aues dũ implumes ſunt nido nõ euolãt. Inuolo. mõ invlyegen. Paſſer ĩ domũ inuolauit. Mõ inſilio irruo. Terẽ. Vt ego vnguib⁹ facile illi in oculos inuolem. Dicit et inuolo a vola. ⁊ ſcat rapio ſuffuror. Catul. Remitte mihi palliũ meũ qđ inuolaſti. Interuolo. in medio volo. Obuolo cõtra volo. Peruolo mõ ꝑ aliqđ volo. Mõ velocit volo. Ouid. Rumor vt eſt velox agitatis ꝑuolat alis. Preuolo. ante volo. Preteruolo. volãdo pretereo. Prouolo. lõge volo. Reuolo. aliqñ volando reuertor. Virg. Quum medio celeres reuolãt ex equore mergi. Aliqñ ſcat iterũ volo. Ouid. Ipſe licet reuolet ceratis Dedalus alis. Quid faciet ? Seuolo. ſeorſum volo. Subuolo. latenter volo. vel ſurſum volo. Superuolo. notum eſt.

¶ Incipit volumen Secundũ.

Arcet qui prohibet. hinc arx deducta putatur

Exercens colit. exercens premit atqꝫ fatigat

Arceo ¶ Arceo: ꝓhibeo. repello. Virg. Hoſteſqꝫ a menib⁹ arcẽt. Abſerceo. ꝓhibeo. Plau. Atqꝫ eam abercet domo. Coerceo. cogo. cohibeo. Exerceo. ꝑmo. fatigo. Terẽ. Iſ ſancego te exercebo hodie vt dign⁹ es. Sꝫcat etiã laboro. colo. Virg. Quippe etiã feſtis quedã exercere diebus. Fas et iura ſinũt. Ab exerceo fit frequẽtatiuũ exercito. Porceo ex porro et arceo. ſt ꝓhibeo. ꝓcul arceo

Cenſeo conſtituo eſt exiſtimo cenſeo fertur

Iraſcor iuſtam ob cauſam ſuccenſeo dicit

Quiqꝫ recognoſcit reputat numeratve recuſet

Cenſeo ¶ Cẽſeo. puto. ſuadeo. decerno. cõſtituo. Hora. Diſce docẽdus adhuc qđ cẽſet amiculus. Accipit etiã ꝓ eo qđ eſt ĩ exiſtimatiõe ac ꝑcio habeo. Martialis. Cenſet appona Linio ſuo tellus. A cẽſeo fit cẽſus. ⁊ eſt aut quicqđ fortunarũ qs habet. aut qđ qđ principi ꝑ capita ſoluit. Cenſum agere. eſt recẽſere hoĩm facultates. Percẽſeo. diligẽter cẽſeo. Recenſeo. recognoſco. reuideo. reputo. numero. Liui⁹. Inter hec recẽſet exercitũ. militẽ inſtruit. Naſo. I nũc tolle aĩos et fortia facta recẽſe. Quidã tradũt etiã recẽſio in qrta ꝯiuga. dici. Claudian⁹. Priſca recẽſit ⁊ euolute ſecla faſtis. Succẽſeo iuſte iraſcor. Terẽ. Scio cũ p̃re altercaſti dudũ ⁊ is nũc ꝓptea tibi ſuccẽſet.

Prouoco vel moueo cieo dic ſignificare

Quarto cio flectit pueri cieoqꝫ ſecunda

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Secundi Ordinis.

Ciui pꝛeteritum cõmune remanſit vtriqꝫ **Cleo**

Datqꝫ ciere citum.ſed producit cio citum
¶ Cieo cies ciere.vel cio cis cire q̃rte ꝯiuga.ꝓferk.ꝛ mõ ſt ꝓuoco.Virg.
Ere ciere viros martẽqꝫ accẽdere cãtu.Mõ ſt moueo.Jdẽ.Bella cient.
ꝑmaqꝫ vetãt ꝯſiſtere terra.Cõpoſita magis ſunt q̃rte ꝯiugatiõis.Accio.
aduoco.Concio.cõuoco.Excio.euoco.Pꝛecieo.quo Lucretius vſus eſt.
valde cieo.Pꝛocio.peto.Hinc pꝛocus.qui petit vxoꝛem.

Diſcipuli diſcunt quas pꝛeceptoꝛ docet artes

Dedoceo falſum oſtendo ꝙ doctus es ante
¶ Doceo.doctrinã trado.Ouid.Qꝺqꝫ parũ nouit nemo docere põt.A do **Doceo**
ceo fit doctoꝛ.q̃ docet.Hoꝛa.Vt puerꝭ olim dãt cruſtula blãdi.Doctoꝛes
elemẽta velint vt diſcere pꝛima.Doctrĩa mõ ſcĩa mõ docendi actio.Docu-
mentũ nõ doctrĩa.ſed ꝓbatio.vt Laurẽtiꝰ Valleñ.voluit.Dedoceo.vlerẽ.
Dedocẽdi opus.vt Fabius ait.difficiliꝰ eſt ꝙ̃ docẽdi.Edoceo.plane doceo
Perdoceo.ꝑfecte doceo.Pꝛedoceo.ante doceo.Subdoceo.latẽter doceo.

Confiteoꝛ fateoꝛ.nego diffiteoꝛ.pꝛofitetur

Jngenuas artes quiſquis ſe ſcire fatetur
¶ Fateoꝛ.loq̃r et ꝯcedo.Ouid.Oꝛabã veniã ꝛ peccaſſe fatebar.Cõfiteoꝛ. **Fateoꝛ.**
ſil'fateoꝛ.Accipitꝛ ꝓ laudo.Cõfitemini dñ̃o q̃m bonꝰ.Diffiteoꝛ.nõ fateoꝛ.
nego.Ouid.Et pudoꝛ obſcenũ diffiteatꝛ opꝰ.Pꝛofiteoꝛ.apte fateoꝛ.Paulꝰ
ingenuas artes ꝓfitetꝛ.i.fatetꝛ ſe ſcire ingenuas artes.Hinc ꝓfeſſoꝛ et ꝓ-
(feſſio.

Adiungens adhibet.cohibet qui cõpꝛimit ille

Debeo de te habeo.dono ſed pꝛebeo fertur

Sexte nihil debes.nil debes Sexte fatemur. **Martialis**

Debet enim ſi quis ſoluere Sexte poteſt

Ne.pꝛohibe.incipiat.inhibe ne ludere pergat.
¶ Habeo.hebben.Plau.Miſerũ iſtud vbũ.et peſſimũ eſt habuiſſe ꝛ nihil **habeo**
habere.Accipitꝛ ꝓ exiſtimo.Quales haberi volumꝰ.tales ſimꝰ habere vba
loq.Habeo rationẽ.ſt habeo reſpectũ.aut habeo negociũ.Bene habeo.
incolumis ſum.Male habeo.egrotꝰ ſum.Male habeo etiã ſcat moleſtiã
infero.Terẽ.At mihi vnꝰ ſcrupulus etiã reſtat q̃ me male habet.Habito
freq̃ntatiuũ.colo.bewonen.Hinc inhabito ꝛ cohabito.Adhibeo.accõmo-
do.applico.Virg.Expediã et paucꝭ (anios adhibere) docebo.Cohibeo.
ꝯpꝛimo.refreno.Debeo ex de ꝛ habeo.ick ſchuldich byn.Nihil tibi debeo.
Exhibeo.bewyſen.Petrus mihi ſummã amicitiã exhibuit.Jnhibeo.ver-
byedẽ.Perhibeo.dico.affirmo.Poſthabeo.poſtpono.deſero.Virg.Poſt-
habui tñ illoꝝ mea ſerio ludo.Pꝛebeo.ex pꝛe ꝛ habeo ſcat do.Pꝛohibeo.
verbyeden.Differt ab inhibeo.Nam ꝓhibeo nihil facere incipias.Jnhi-
beo.re iam incepta ne ꝑgas.ſed potius deſiſtas.Redhibeo ꝓpꝛie eſt facio.
vt rurſus habeat venditoꝛ qꝺ habuerat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Murmel. Herent parietibus ſcale. vox faucibus heſit

Hereo quid faciam dubito dic ſignificare

Hereo ¶ Hereo. hangen. off cleuen. Terē. Lingua heret metu. Virg. Herēt parietib⁹ ſcale. Accipit etiā hereo ꝓ dubito. Teren. Hereo qd faciā. Hereo facit frequētatiuū heſito. Idē in eodē. Luto heſitas. id eſt verſaris in eodē periculo. Adhereo anhangen. Cohereo. ſimul hereo. Inhereo. int⁹ hereo.

Non cum compoſitis obſcurum eſt luceo verbum

Dedico ſacrifico nobis polluceo ſignat

Luceo ¶ Luceo. ſchynen. Luceſcit. het wort licht. Alluceo. ad aliqd luceo. Circūluceo. vndiq; luceo. Colluceo. ſil' luceo. Catul. Candet ebur folijs. collucēt pocula mēſe. Deluceo. luceo. Hora. Omē crede diē tibi deluxiſſe ſupremū. Diluceo. clare luceo. Dilucidus. clarus. Diluceſcit. dies fit. Diluculū. aurora. Diluculo. pma luce. Eluceo. lucē emitto. Illuceo. inſchynē. Interluceo. note ſcatiōis eſt. Pelluceo. quaſi pluceo. dorluchten. Plaut⁹ Ita is pellucet quaſi laterna punica. Polluceo. a porro ⁊ luceo. Dedico. in ſacrificiū do. Idem. Vt decimā partē herculi polluceā. Preluceo. añ luceo. Cice. Ego meis maioribus mea virtute preluxi. Proluceo. lōge luceo. Reluceo. lucē reddo. Subluceo. parū luceo. Tranſluceo. pelluceo.

Qui manet expectat. non progrediens manet ille

Fata manent omnis. hoc eſt mors omnibus inſtat

Extans emineo. quod nobis imminet inſtat

Maneo ¶ Maneo. blyuen. Mane nobiſcū dñe. ſcat etiā expecto. Plau. Ego hic te manebo. Itē inſto vel debeor. Ouid. Fata manēt oēs idē mors oib⁹ inſtat. Ab hoc vbo ꝯpoſita alia retinēt a. alia in i mutāt. Cōmaneo. ſimul maneo. Emaneo. vytbliuen. Hinc emāſor. dr miles q̄ lōgo tpe vagat⁹ tandē redit ad caſtra. Emineo. videor pre alijs excello. Ouid. Et nihil emineat. et ſint ſine ſordib⁹ vngues. Immaneo. diu maneo in re aliqua. Immineo. inſto. Mors oibus īminet. Permaneo. pſeuerāter maneo. Premineo. pſto. Señ. Vni⁹ facies pminet oibus. Promineo. pcul emineo. Remaneo. retro maneo. vel maneo. Martia. Grandia nō remanēt. ſed fugitiua volant.

Man. Mereo producens primam triſtor. doleo fert

Sed mereo mereor. ſignat vel milito lector

Eſt mereor neutrum. deponens crede mereri

Mur. Demereor meritis coniungo cōciliove

Promereor mereor bene cōmereor male ſignat

Mereo ¶ Mereo vel mereor. verdienen. Ouid. Equo aīo penā q̄ meruere ferſit. Sʒcat etiā milito vel ſtipendiū mereor. Lucan⁹. Aere merēt paruo. Bene mereri de aliq̄ eſt in aliquē cōferre bñficiū. Maro. Si bene q̄d de te merui Male mereri de aliquo ē offendere. Cōmereor. male mereor. Terē. Quid feci. qd cōmerui aut peccaui pater. Demereor. valde mereor. ſiue merit⁊ cō

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

cilio. Ouidius. Crimine te potui demeruiſſe meo. Emereor. fere idem qđ mereor. Idē. Ennius emeruit calabris ĩ mõtibus hortos. Emeritꝰ miles dicitur qui militia perfunctus eſt, hoc eſt qui ceſſat militare pre ſenio. Pro mereor. bene mereor.

Miſceo confundo. permiſceo miſceo valde

Lurida terribiles miſcent aconita nouerce

¶ Miſceo. mengen. Hora. Miſce ſtulticiam cõſilijs breuē. Dulce eſt deſipere in loco. Admiſceo. cõmiſceo. immiſceo. intermiſceo. permiſceo. premiſceo notionis aperte ſunt. Promiſceo. valde miſceo. Remiſceo, iterum miſceo. ponit̄ ꝓ miſceo. Submiſceo. parum vel latenter miſceo. — Miſceo

Dimouet hic remouens. ſed demouet ille deorſum — Mur.

Differo promoueo ſeu prouebo ſignificabit

¶ Moueo. bewegen. Mouere caſtra eſt alio ducere exercitũ. Amoueo. auffero vel remoueo. Admoueo. applico. appono. Virg. Necdũ illis labra admoui. ſed cõdita ſeruo. Cõmoueo. ſimul moueo. excito. Demoueo. deorſuꝫ moueo. Plau. Dicat qđ quiſqꝫ vult: ego de hac ſnīa nõ demouebor. Dimoueo. remoueo vel in diuerſas partes moueo. Ouiđ. Prima ceres vnco glebam dimouit aratro. Emoueo. ꝑfecte moueo. Permoueo. valde moueo. Premoueo. ante moueo. Promoueo. ꝓuebo. ꝓmoueo etiam ſ̄cat differo. Terē. Quantũ huic ꝓmoueo nuptias. Remoueo. amoueo. ſeparo. Ouiđ. Dij precor a nobis omen remouete ſiniſtrum. Semoueo. ſeorſum moueo. Submoueo. amoueo. — Moueo

Creſcit dic adolet cremat inceditqꝫ colitqꝫ

Exoleo creſco vel ab vſu cedo notabit

Abſtergitqꝫ abolet vel delet ſignificabit — Manci.

Eſt adolet verbum reddentis ſacra. notatqꝫ

Votis vel precibus numen cumulat vel honorat

Cura penum ſtruere et flammis adolere penates — Uirgilius.

¶ Oleo. odorē reddo. Paulus olet vinũ. Ille olet caprũ. Aboleo. abſtergo vel deleo. Virg. Da pater hoc nr̄is aboleri dedecus armis. Adoleo. creſco Hinc adoleſcēs et adultus. Sꝫcat etiā incēdo. cremo. Idem. Verbenaſqꝫ adole pingues et maſcula tura. ſ̄cat etiā colo ꝓpicio. Idē. flāmis adolere penates. Exoleo. extra cõſuetudinē venio. Pli. Et hoc ĩ totũ exoleuit. ſ̄cat etiā creſco. Hinc exoletus. adultus. Plau. Reliq̄ domi exoletā virginem. Inoleo. inualeo vel in vſum venio. Obſoleo. ſordeo. reijcior vel dimittor. Tull. O ſoleuit iā iſta ratio. Redoleo. bñ oleo. Suboleo par̄ oleo. trāſlatiue ſ̄cat innoteſco. Plau. Subolet hoc iam vxori qđ ego machinor. — Oleo

Pareo preceptis. pario prolem. paro menſam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Mur.

Pareo vel videor vel obedio ſignificabit

Cato

Temporibus peccata latent et tempore parent

Pareo

¶ Pareo. obedio. Catull⁹. Ipſe pater cũ matre. quibus parere neceſſe eſt. Sꝫcat etiã videor. Virg. Cui pecudũ fibre celi cui ſidera parẽt. Appareo. videor. Ouid. Que nimis apparẽt retia: vitat auis. Cõpareo. ſil' pareo. vl' videor. Idẽ. Lucifer in toto nulli cõparuit orbe. Diſpareo. nõ videor euaneſco. Tranſpareo. ꝑ aliqd videor vel tranſluceo.

Actiuum verbum eſt pendo. ſed pendeo neutrum

Mur.

Pendeo ſuſtentor. ſignat quoqꝫ ſollicitus ſum

Pendeo.

¶ Pẽdeo. ich hãge. Martial'. Pẽdentẽ volo zoilũ videre. Accipit̃ ꝓ ſuſtẽtor. Ouid. Pẽdet ab officio ſpes mihi magna tuo. Itẽ ꝓ ſollicit⁹ ſuꝫ vl' moror. Pli. Pẽdeo ĝ et exerceor ſpe. afficior metu. Virg. Dũ cõſulta petis nr̃o qꝫ in limine pẽdes. Appẽdeo. ad aliqd pẽdeo. Cõpendeo. ſil' pẽdeo. Depẽdeo. ex aliq̊ pẽdeo. aliqñ ſuſtẽtor. Cice. Ois enĩ illoꝝ ſalus a nr̃a ſalute depẽdebat' Impẽdeo. ſupra aliqd pẽdeo. ponit̃ ꝓ inſto. Prepẽdeo. ante pendeo. Propẽdeo. ꝓcul pẽdeo vel demittor. vt barba ꝓlixa ꝓpendet.

Arridet puero mater. deridet ineptum

Clam ſubridemus. proridet vbiqꝫ cachinno

Rideo

¶ Rideo. lachen. Accipit̃ ꝓ derideo. Hora. Ridẽt̃ mala qui cõponũt carmina. Item ridere ponit̃ ꝓ eo qd̃ eſt amenũ eſſe. Virg. Oia nũc ridẽt. Arrideo. ad aliquẽ rideo. Martialis. Omnib⁹ arrides dicteria dicis in oĩes. Corrideo. ſil' rideo. Derideo. de aliq̊ rideo. ſiue riſum moueo. illudo. ꝯtẽno Irrideo. idem. Obrideo. rideo. Perrideo. vehemẽter rideo. Prerideo. ante rideo. Prorideo. ꝓcul rideo. Subrideo. parũ vel clam rideo.

Hoſtibus inſideo. medicus pius aſſidet egro

Subſidet hic patrie. ſed preſidet ille velitris

Obſidet hic muros. podio ſed conſidet iſte

Deſidet ille piger. diſcordans diſſidet ille

Inſidet hic aſino. magnam rex obſidet vrbem

Sedeo.

¶ Sedeo. ſittẽ. Ouid. Si breuis es ſedeas. ne ſtãs videare ſedere. A poetꝪ etiã ꝓ placare ponit̃. Virg. Idqꝫ pio ſedet aenee. ꝓbat autor aceſtes. Aſſideo. byſitti. Plau. Date illi ſellã. vt aſſideat. Circũſideo patet. Cõſideo. ſil' ſedeo. Deſideo. deorſum ſedeo vl' ocioſus ſedeo. Diſſideo. diſſentio. Ouid. Qd̃ bene te iactas et fortia facta recenſes. A vbis facies diſſidet iſta tuis. Inſideo. inſitten. off vpſitten. Paulus inſidet aſino. Sꝫcat etiam doloſe expecto. Hinc inſidie. Obſideo. circũdo vel circũſideo. Maro. Quũ muros obſidet hoſtis. Hiero. Obſident lectulũ apponũt mantile. Perſedeo. vſqꝫ ſedeo. Poſſideo. quaſi in poſſe hoc eſt in ꝑtãte mea habeo. Preſideo. ꝑſum. Reſideo. iterum ſedeo. Gellius. Aſſurrexit placide. Taurus. ⁊ poſt mutuã ſalutationem reſedit. ſignificat etiam ocior cõmoror a quo reſides. quieti. ocioſi. ſegnes. Subſideo. ſubtus ſedeo vel ſedeo. Subſidiũ. auxiliũ. Su-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

perſedeo.omitto.ceſſo.Cicero.Superſedeas hoc labore itineris.

Quod fari pudet.obticeo,reticere dolores

Neſcio.ſubticeo cum reſpondere recuſo

¶ Taceo.ſileo.ſwyghen.Naſo.Quis minor eſt aūt ꝙ tacuiſſe labor.Conticeo.ſimul taceo.Virg.Cōticuere oēs.intētiqꝫ ora tenebāt.Conticinium pars noctis prima.qua oīa q̄eſcēdi grā cōticeſcūt.Obticeo.pre pudore taceo.Terē.Virgo ipſa sciſſa veſte lachrymans obticet.Reticeo dolores taceo.Idē.Ne verere ne retice.Subticeo.nō do reſpōſum ad ea q̄ dicta ſūt.Plau.Que cū audiſſet.obticuit. **Taceo**

Eſt habito teneo.quandoqꝫ intelligo fertur

Attinet eſt opus.attineo tamen applico ſignat

Detineo remoror qui deſtinet occupat.arcet

¶ Teneo.habeo.halden.Mō ponit̄ ꝓ habito.Virg.Qui teneāt nā inculta videt.hoīeſve fereve.Mō ꝓ intelligo.Terē.Rem tenes.Abſtineo.affhalden.Attineo ꝓprie adhibeo.applico.Plau.Nūc ſenex eſt in tonſtrina.nūc iam cultros attinet.Qñqꝫ ſ̄cat id qđ op⁹ eſt vel officiū eſt.Tul.Nihil ad me attinet.Cōtinere eſt intra ſe tenere.Vinū vaſe cōtinet̄.Eſt etiā abſtinere vel inuitū ſe tenere ſiue cobibere.Teren.Ruri fere ſe cōtinebat.Detineo.remoror.occupo.Idē.Detineo te fortaſſe tu profecturus alio fueras.Diſtineo.arceo.repello.ſ̄t etiā occupo.diſtraho.Varie occupatōes animū meū diſtinēt.Obtineo.conſequor.adipiſcor.Pli.Obtinui tñ qđ intēderā.Pertinere.attinere.Pertinet ad me.i.officiū meū eſt vel on⁹ mihi incūbit.Retineo.remoror.teneo.Subſtineo.fulcio.Hic ſuſtēto.Item ſ̄cat patior.ſcribit̄ etiā ſuſtineo ſine b. **Teneo**

Inflectit torquet.rotat emittitqꝫ.regitqꝫ

Suſtinet atqꝫ trahit punitqꝫ.hinc torto reſurgit

¶ Torqueo.inflecto.dreyen.Hinc tort⁹ et tortilis gedreyet.vt tort⁹ funis Ponit̄ aliqñ ꝓ gyro celeri rotare.Maro.Aſt illā ter fluct⁹ ibidē.Torquet agēs circū.Aliqñ ꝓ torquēdo iacere vl'mittere.Idē.In medios telū torſiſti p̄mus achiuos.Nōnūꝙ etiā ꝑ metaphorā ꝓ regere gubernare.Idē Celū ⁊ terras q̄ numine torquet.Et ꝓ ſuſtinere.Idē.Vltim⁹ ethiopū locus eſt.vbi maxim⁹ atlas.Axem humero torquet.Et ꝓ trahere.Idē.Torquetqꝫ ſonātia ſaxa.Itē ꝓ punire.Hic tormētū.pena.Eſt etiā bellicū inſtrumentū buſſe.Tortor carnifex.Torto.vehemēt̄ torq̄o Abſtorqueo.torq̄ndo aufero.Cōtorqueo.ſil'torqueo.Detorqueo.deorſum torqueo.Diſtorqueo in diuerſa torq̄o.Extorq̄o.tormēto aliq̄d elicio.Intorqueo.torq̄o.Intertorqueo.i medio torq̄o.Obtorq̄o ꝯ torq̄o.Pertorq̄o ꝑſeuerant̄ torq̄o.Pretorqueo.añ torqueo.Plau.Pretorquete iniurie pri⁹ collū.ꝙ ad vos veniat Retorqueo.rurſus torqueo vel retro torq̄o.In te tua iacula retorquebo. **Torqueo**

Eſt video cerno.tranſfertur ad interiorem

Vim mentis.ſapiens craſſo videt abdita vulgo

¶ Video.cerno.diuido tertie cōiugationis.deyten.Euideo.clare video.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Euidēs. clarus. Inuideo. nō faueo. nō libēter video. Martialis Omībus inuideas liuide nemo tibi. Peruideo. plane video. Preuideo. ante video. Pli. Id nos futurū ꝓuideramꝰ. Prouideo. ꝓſpicio. Idē. Hoc em̄ ſapiētis eſt oīa q̄ futura ſunt ꝓuidere. Eſt etiā parare in futurū. Cice. Satis iā omnibꝰ q̄ neceſſaria erāt ꝓuiſum putabāt. Reuideo. iterū video. recognoſco. Tranſuideo. trās aliqd vel ꝑ aliqd video.

¶ Incipit volumen Tertium.

SJ faciens dicens. ducens. tractus ago. fingens

Mur. Prudenter. grates. mulos. cauſas ago. regem

Tractat agit. ducit. facit expiratq̇ notabit

Semper agis cauſas et res agis attale ſemper

Eſt. non eſt quod agas attale ſemper agis

Manci. Si res et cauſe deſunt. agis attale mulas

Mur. Attale ne quod agas deſit. agas animam

Murmel. Ambigo ſum dubitans. abigit depellit et aufert

Perficio perago. conſumo. prodigo. monſtro

Ago. Subijcio ſubigo compello acuo fodioq̇

¶ Ago. ꝺen. Terē. Oībꝰ mōis miſer ſum. nec qd agā ſcio. Accipit̄ ꝓ dico. Idē. Eſt ne ipe de q̄ agebā. Ꝭt etiā duco. Virg. En ipe capellas. Protinus eger ago. Itē ꝭt tracto. Tul. Id nūc cū hoſte agamꝰ vt indutie fiāt. Aliqn̄ ꝭt accuſo. Hic actor accuſator. Nōnūq̄ effingo repſento. Hic agit paſtorē ille agit Sinonē. Agere cauſas. eſt cauſidicū eſſe. Agere aīam mori. Sene. Quid egeris tūc apparebit quū aīam ages. Agere vitā. viuere. Lucretiꝰ. Haud ita vitā ageret vt nūc plerūq̇ videmus. Ab ago fiūt frequētatiua actito et agito. Actito frequēter ago. ſed agito ꝭt cōmoueo. ꝯcutio. infeſto. Veritas frequēter agitata ſplēdeſcit in lucem. Hinc exagito. valde agito. Subagito. turpiter ineo. et quod vulgus dicit ſuppono. Cōpoſita ab ago ſunt triplicia quedā retinēt a. vt pago. circūago. Quedam mutāt a in i. vt abigo ſubigo. Alia ſunt ꝯciſa. vt cogo dego. Abigo. depello. Abige muſcas Abigo. vi vl' furto abduco. Cacꝰ boues herculis abegit. Adigo. vi admoueo vel īpello. Ꝭt etiā circūago. Hinc adagiū. ꝓuerbiū. Ambigo. circūago. Hinc ambages vboꝝ circuitꝰ. Ꝭt etiā dubito. Hinc ambiguus. dubiꝰ. incertꝰ. Circūago. circūduco. Apuleiꝰ. Nudūq̇ hoīem circūagēs oībꝰ oſtēdebat. Ꝭt etiā ꝯuerto. Circūage rotā. Aliqn̄ ꝭt reduco. vt ſcribit Calderinꝰ in Iuuenalē. Cogo. ꝯgrego. Maro. Tityre coge pecꝰ. Cogo. vrgeo. cogo cōſtringo. Denſo frigore mella cogunt̄. Dego. ago. vt dego vitā. dego. detraho. Plau. Nūc ego iſtū ſoror laborē degā ⁊ diminuā tibi. Exigo. poſco. Petrꝰ a me pecuniā exigit. Ꝭcat etiā expello. Plau. Mulier exegit virū a ſe Ponit̄ etiā ꝓ ago. Maro. Paſtorū et ſolis exegit mōtibꝰ eū. Itē ꝓ pficio. Ouid. Iāq̇ opus exegi. Perago. pficio. Martia. Rē pagit nullā. ſertorius

inchoat oẽs. Perago. ꝑduco. Plau. Nauẽ pagit in portũ. Per ſyncopen etiã dicit pgo. et mõ ſignificat ꝓſeqr. ꝑſeuero. Terẽ. Si mihi pgit q̃ vult dicere q̃ nõ vult audiet. Mõ ſignificat iter ago. Preterago. apte notiõis eſt. Prodigo. ꝓtẽdo. ꝓmõſtro. Hinc ꝓdigiũ. portentũ. Prodigo. cõſumo. ꝓfundo. Prodigus. cõſumptor. Redigo. reduco vl' indico. Terẽ. Bono aĩo es. ego redigã vos ĩ gratiã. Idẽ. Tu hõ redigis me ad inſaniã. Satago. anxius ꝛ ſollicit⁹ ſum. q̃ſi ſatis habeo qd agã. Subigo mõ ẽt ſubiugo. Rex nondũ ſubegit bohemos. Mõ ẽt ꝯpello. Virg. Caſtigatq; auditq; dolos ſubigitq; fateri. Aliqñ ſignificat acuo. Idẽ. Subigũt in cote ſecures. Interdũ ẽt ſurſum euerto. Tibul. Dũ ſubigũt ſteriles arua ferenda boues. Proſubigo fodio. Maro. Et pede ꝓſubigit terrã. Tranſigo. Perago. Pli. Vt eſtatem hanc quietus tranſigam.

Abibit alliciens puer, aſſumenſq; bibendo
Prebibo paule tibi. calicem mox perbibo totum

¶ Bibo. poto. Hora. Luſiſti ſatis. ediſti ſatis. atq; bibiſti. Abbibo. ex ad ꝛ bibo ſignificet bibẽdo aſſumo vel attraho. Idẽ. Nũc abbibe puro pectore verba puer. Cõbibo ſimul bibo. Exbibo. patet. Imbibo. in me recipio. vt aquã terra imbibit. Interbibo. totũ bibo. vt Donatus in eunuchũ ſcribit. Perbibo vſq; ad finẽ bibo vel totũ bibo. Prebibo. ante bibo. Bibo

A cado compoſitis medium eſt i corripiendum
Que cedo mittit. producunt i tibi lector Manc.
A cado fit cecidi. format nam cedo cecidi
Accidit aduerſum. contingunt optima pulchri
Occido perimo. ſed denotat occido labor

¶ Cado. vallen. Seuerin⁹. Qui cecidit ſtabili nõ erat ille gradu. Accipit ꝓ morior. Propti⁹. Vtinã ſi viuet. ſi cadet ille cadã. Ponit itẽ ꝓ euenio vl' accido. Prouerbialis verſus. Multa cadũt inter calicẽ ſupremaq; labra. Oĩa a cado cõpoſita mutãt a in i breuẽ. Accido. ad aliqd cado vel euenio. Cõcido. ſil' cado. Decido. deorſum cado. Excido. ex aliq̃ cado. ẽcat etiã extra memoriã venio. Naſo. Excidit heu nomẽ quã mihi pene tuũ. Incido. invallen. Intercido. tuſſchen vallen off ondergaen. Occido, ondergaen off ſteruen. Procido. in terrã cado vel ꝓcumbo. Recido rurſus cado. Cado.

Caedo flagello neco. ſeco diphthongoq; notatur
Quam ſua compoſita i producto omnia mutant Mur.
In ius peruenio ſit cedo ſiue locum do
Diphthongoq; caret remanetq; in compoſitis e
Caedo percutio ceſum dabit atq; cecidi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Compoſita Verborum.

Caedo. Hoc locum cedo ceſſi et ceſſum generabit

¶ Caedo'cecidi ceſum. ẜt flagello ꝑcutio. Joānes ceſus ē a mgr̄o. ẜt et̄ in-terficio. Maro. Cedunt vigiles. Itē amputo. excido. vt cedo hāc arborē. Cōpoſita e in i lōgā mutāt. Abcido. amputo. Circūcido. beſn̄ ydē. Aureꝰ ē circūciſus. Szcat et̄ ꝓputia detraho. vt circūciſio dn̄i ī vrbe cōſpicit̄ bat-werpiēſi. Et iudei dicunt circūciſi. Cōcido. ſil' cedo vl' minuatim cedo. De-cido amputo. Accipit̄ ꝓ determio. q̄ſtio ē deciſa. Excido. ex aliq̄ cedo. ſaxa ex mōte excedunt. Excido. euerto. Tul. Numātiā excides. Incido. cedo vl' ſculpo.. Intcido. ī medio cedo. Occido. interficio. Precido. amputo vl' an̄ alia cedo. Naſo. Quis tibi ꝑmiſit noſtras ꝓcidere meſſes. Recido. reſeco. (Succido. poſt alia cedo.

Mur. Canto. cano. ſcribo. laudo predico futura

Cano Concino quando cano. concinno quando quid apto

Cano. ſynghē. Terē. Cātilenā eandē canis. Aliq̄n carmīe deſcribo. Maro Arma virūqꝫ cano. Mō laudo. canamꝰ deū. Mō diuīo. Maro. Ipa canas oro. Cāto frequēter cano. Incāto. betouerē. Excāto. incātationē reſcindo. ſiue incātatū libero. Accino. ad aliqd cano. Hic accētꝰ. eleuatio vl' dep̄ſſio voc̄. Circūcino. circūcāto. Cōcino. ſil' cano. Cōcinno ꝑme ꝯiuga. apte cō-pono. Incino cano. Gelliꝰ. Si modulis leuibꝰ tibicē incinat. Intercino. int̄ aliqd agēdū cano. Occino vl' occano. ꝯ cano. Accipit̄ ꝓ eo qd̄ ē ꝯuitiū facio. Percino. cātādo ꝑſeuero. Precino. an̄ cano. Procino. cātādo ꝓfero. Recino rurſus cano. repeto. Succino ſub miſſa voce cano. vl' pꝰ aliū cano

Sumo contineo. capio. aut intelligo. fallo

Manci. Anticipto. doceo. iubeo tibi precipio ſit

Mur. Precipit ante capit. qui mandat precipit idem

Promittit recipit. recipit rurſus capit eſto

Capio ¶ Capio. nemē. Virg. Cape ſaxa manu. cape robora paſtor. Capio. vangē-pli. Apros tris ꝛ q̄dē pulcherrios cepi. Capio. ꝯtineo. Terē. Dn̄ boni qd turbe ē. edes nr̄e vix capiēt ſcio. Capio. ītelligo. ꝑcipio Mō capio ea q̄ dic̄ Capio. decipio. Tul. Ineſt aliqd ꝓbi qd̄ capiat ignaros. Capio manu cō-ꝓhēdo. Capio auribꝰ. audio. Capio mēte. ītelligo. Capio aſtu. decipio. Ca-pio muneribꝰ. ꝯpicio. cōcilio. Capio cātu. delecto. Capio ꝯciliū. delibero. Capio ꝯſilio. eligo. Capio rationē. modū inuenio. A capio fit freq̄ntatiuū capto. ꝛ ẜt cape conor. Martia. Si captare feras aucupis arte placet. Ac-cipio. ad me capio. Ponit̄ ꝓ audio. diſco. Maro. Qua facere id poſſis no-ſtrā nūc accipe mentē. Anticipo ꝑme ꝯiuga. ꝓuenio ꝓoccupo. Cōcipio ap-ꝓhēdo. Ouid. Pectore cōcipio nil niſi triſte meo. Decipio fallo. Diſcipio di-uerſis mōis capio. Hic diſcepto. diſſentio. diſputo. Excipio. ex alio capio. circūuenio. dolo capio. Naſo. Mille aīos excipe mille modis. Incipio. in-choo. Pōit̄ q̄nqꝫ abſolute. Intcipio ꝓprie q̄ſi totū capio. Terē. Nā qd̄ nos cape oportet. hec intercipit. Szcat etiā aliquē inter aliqd agēdū occupo. Hiero. Heret vox ꝛ ſingl'is ītercipiūt ṽba dictātis. Occipo. īcipio. Plau. Memora ordine vt occiperas. Occupo ꝑme ꝯiu. mō ẜt id qd̄ in cōe poſitū erat an̄ alios capio. Mō ẜt vi aliqd capio et opprimo. Precipio. intelligo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

ſentio. Precipio. mō iubeo. mō doceo. Hora. Quicq̄d p̄cipies eſto breuis. Szcat etiā ante capio vel p̄uideo. Recipio. rurſus capio vel accipio. Recipio cū dtō ꝑcat ꝓmitto. Suſcipio. ontfaen. Accipit̄ ꝓ gigno. Plau. Qui geminos ex ancilla ſuſcepit liberos. Subtercipio. ſubtꝰ vel latēter capio.

Carpo diminuo. lacero. decerpo notabit

Diſcerpit lacerans. decerpit vinitoꝛ vuas

Excerpit verſus iuuenis ſtudioſus amenos

Carpo

¶ Carpo diminuo. Señ. Florē decoꝛis ſinguli carpūt dies. Carpo vuas vel poma. i. tollo. Carpo hoīem. famā eiꝰ lacero. Carpo linū. cuello. Carpo lanā. attenuo. Carpo iter vel viam. ambulo. Ouid. Si rota defuerit tu pede carpe viā. Carpo cibū. veſcoꝛ. depaſcoꝛ. Idē Carpe cibū digit⁊. ē q̄dā geſtꝰ edēdi. Idē. Languidꝰ in prat⁊ gramīa carpit equꝰ. Carpo vitales auras haurio. attraho vitales auras. Cōcerpo ſil̄r carpo. Decerpo. de aliquo carpo. Diſcerpo. diſtraho. dilacero. Excerpo. ex alijs carpo. Precerpo. ante (carpo

Cedo locum feſſis. cedunt mihi pꝛelia multa.

Cede repugnanti, cedendo victoꝛ abibis

Accedit veniens. accedo dicitur addoꝛ

Decedit moꝛiens. decedit ruſticus a me

Diſcedens abeo. diſcedit diuiditurq̄

Cedo.

¶ Cedo ceſſi ceſſum. ꝑt locū do. wyken. Fabiꝰ. Ubi neceſſe ē vinci expedit cedere. Szcat etiā in ius alicuiꝰ venio. ſiue ī partitiōe obtingo. Ouidius. Ceſſerūt nitidis habitāde piſcibꝰ vnde. Ceſſo. deſiſto. ab ope vaco. Abcedo. abeo. Accedo. mō adeo. Terē. Nūq̄ accedo. q̄n abs te abeam doctioꝛ. Mō addoꝛ. vt ad miſerias meas accedit exiliū. Auſonius. Acceſſit tibi ad artē poeticā mellea adulatio. Mō ꝑt cōſentio. vt Accedo tue ſentētie. Añcedo. voꝛgaen. Cōcedo. trado. ꝓmitto. Ponit̄ ꝓ cedo. Tull. Cedant arma toge. cōcedat laurea lingue. Decedo. mō abſcedo. mō moꝛioꝛ. Diſcedo. mō abeo. Virg. Phyllida amo ante alias. nā me diſcedere fleuit. Mō diſiūgoꝛ. Tul. Quū terra diſceſſiſſet magnis q̄buſdā imbꝛibꝰ. Excedo. exeo. ⁊ regit ablatiuū. Maro. Omnibꝰ idē animꝰ ſcelerata excedere terra. Szcat et⁊ ſupero et iūgit̄ actō. vt pomis altionū excedo. Itē ꝑcat moꝛioꝛ. ſ3 addit̄ ſemꝑ vita. nō ſubintelligit̄. Paulus heri exceſſit e vita. Incedo. ambulo. ⁊ ꝓprie cū quadā grauitate et faſtu. Hinc inceſſus. ꝑcat etiā ſubeo. vt inceſſit mihi venādi cupiditas. i. ſubijt. Intercedo. interuenio. Precedo. antecedo. Procedo. ꝓgredioꝛ. ꝑcat etiā ſuccedo. Plau. Bene ꝓſpereq̄ȝ hoc hodie operis ꝓceſſit mihi. Recedo. abeo. Retrocedo. retroꝛſum eo. Secedo. ſeoꝛſum eo. Propꝛius. Nō tamē a veſtro potui ſecedere luſu. Succedo. ſequoꝛ. ſiue in locū alterius venio. Succedo. feliciter euenio. Terē. Hac nō ſucceſſit alia aggrediamur via. Succedo. intro. Virg. Succeſſimus antro.

Decerno video. contendo ſit tibi cerno

Decerno ſtatuo diſcerno diuido certo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Compoſita verborum

Cerno ¶ Cerno. ꝯtēdo. Apuleiꝰ. Is quū ad me accuſandū deſcēdiſſet. noluit cū eo in iudicio cernere. Cerno. video. Cice. Propriū eſt ſtulticie aliorū vicia cernere. obliuiſci ſuorū. Cerno. decerno. Enniꝰ. Ferro nō auro vitā cernamꝰ vtriqꝫ. Etiā pugno. Maro. Ipm armis. ipmqꝫ iubet decernere ferro. Diſcerno. ſeparo. aliqñ certo. Apuleiꝰ. Armis potiꝰ diſcernere ꝙ̄ iure vti voluerūt. Excerno. purgo. vel purgamēta corpis emitto. Incerno. emundo. Secerno. ſeparo. diuido. Ouid. Mei mihi cur animis iūcti ſecernit vndis Succerno. idem qđ ſecerno.

Denotat accingit munit parat inſtruit armat

Manci. Qui parat accingit. feſſus diſcingitur hoſpes

Mur. Succingo tunicam. miles ſuccingit et enſem

Cingo. ¶ Cingo. circūeo. circūdo. Pli. Quū eū ſaltū venatores cinxiſſent. Maro. Cingite frōde comas. Accingo. cū ſtudio ꝛ diligētia paro. Accigere itineri. Circūcingo. vndiqꝫ cingo. vt brabātia fluminibꝰ circūcingit. Diſcigo. cincturā depono. Incingo. intꝰ cingo. vł cigo. Precingo. ꝑparo vł cigo. Maſo. Et latro ꝛ cautꝰ ꝑcingit enſe viator. Procigo. apparo. Recigo. cigo. Succingo. alligo. vt ſuccinge mihi enſem. Succingo. vpſchortē. Succige veſtē (tuam.

Claudo vel cludo veteres dixiſſe leguntur

Claudo Oſtia nunc claudo. que prima luce recludo

Claudo. ſluten. Tibul. Claudit et dura ianua firma ſera. Circūcludo. vndiqꝫ claudo. Cōcludo. ſił claudo. ꝑ metaphorā ſt termīo orationē. Diſcludo ſeorſum claudo. Excludo. extra claudo. ſt etł incubādo ex ouis pullum emitto. Includo. inſlutē. Intcludo. int aliqͥ claudo aut iter īpedio. Virg. Intercluſit hyems ꝛ terruit auſter eūtes. Introcludo. i interioribꝰ claudo Occludo. claudo. Precludo. añ claudo. Maſo. Hoſpitis effugio ꝑcluſerat oīa minos. Recludo. aperio. Secludo. ſeorſum claudo vł excludo. Maro. Soluite metū teucri ſecludite curas. Subtercludo. aperte notiōis eſt.

Qui colit ornat. amat vel honorat. arat habitatqꝫ

Manci.
Colo Sic colitur facies. natus deus. ac ager. vrbſqꝫ

Colo. mō honoro. colo deū. mō amo. Virg. Ille colit terras. Aliqñ habito. Idē. Pallas q̄s cōdidit vrbes. Ipa colat. Interdū agito. exerceo. Catull. Rura colit nemo. preterea ſt orno. Ouid. Fine coli modico forma virilis amat. Accolo. iuxta habito. Excolo. valde colo. exorno. Incolo. inhabito. Inde icolatꝰ. Intercolo. i medio habito. Precolo. añ colo. Recolo. reputo (mēte ꝯtracto.

Mur. A coquo compoſitis media eſt tibi ſyllaba velox

Concoquo conficio. conſumo decoquo fertur

¶ Coquo. ad victū vſumve igni ꝑparo. Catharina pultē coqt. Coquo etł moleſto. ſolicito. Ennꝰ. Que nūc te coqt ꝛ vſat ſub pectore fixa. Cōcoquo ſił coquo. vł digero. ꝯſumo. Decoq. mō coq. mō ſubam oēm ꝯſumo. Hinc decoctor. ꝙ patrimonio abſumpto ad iopiā redactꝰ eſt. Excoq. coquēdo auſero. Ouid. Oia purgat edax ignis viciūqꝫ metallis. Excoquit. Incoquo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

in aliquo coquo. Maro. Viuus odorato radices incoque baccho. Et etiã coquẽdo applico. Incoque aurũ anulo. Intercoquo. i medio coquo. Per coquo. pfecte et ſatis coquo. Carnes pcocte ſunt. Percoquo. ante coquo. Recoquo. rurſus coquo. Subcoquo. parũ aut latenter coquo.

Concreſcit ſanguis flumen concreſcit et arbor

Decreſco minuor. accreſco denotat addor

¶ Creſco. augeor. Iuuenalis. Creſcit amor nũmi quãtũ ipa pecunia creſcit. Creſco
Accreſco. ad aliqd creſco. Cõcreſco. ſil' creſco. Aliqñ coniũgor. cõglutinor. Virg. Cõcreſcũt ſubite currẽti i flumie cruſte. Decreſco. minuor. Excreſco. p aliis creſco. Increſco. in medio creſco. Procreſco. lõge creſco. Lucre. Et res pgigni ꝛ genitas pcreſcere poſſe. Recreſco. iterũ creſco. Succreſco. inferi⁹ creſco. vel paulatim aut latẽter creſco. Supcreſco ſup aliqd creſco.

Currit homo. currit flumen. curritq; carina

Diſcurrunt vulpes. ſuccurrunt auxiliantes

Curro. lopen. Naſo. Nõ docet infeſtos currere cerua canes. Curro. feſtinãter moueor. Nauis currit. Accurro. tolopen. Circũcurro. notũ eſt. Concurro ſil' curro. vl' cõgredior i plio. Decurro. deorſum curro aut curro. Diſcurro. vagor. Excurro. vytlopẽ. Pli. Deſtino eni. ſi tñ officiũ rõ pmiſerit. excurrere iſto. Incurro. inlopẽ off in komẽ. Idẽ. Neq; eñi putaui fore vt in tantũ odiũ tã leui cauſa incurrem⁹. Intercurro. in mediũ curro. Occurro. obuio. Perſi⁹. Veniẽti occurrite morbo. Percurro. currẽdo pago. Precurro. añ curro. aut currẽdo pũenio. Procurro. pcul curro. Recurro. rurſus curro. aut ꝯfugio. quaſi retro curro. Succurro. opẽ fero. ſubuenio. Maro. Cõſulite in mediũ et reb⁹ ſuccurrite feſſis. Significat etiã in mentẽ venio. Tranſcurro. currendo tranſgredior. Curro

Dico loquor dicto ſcribenti prelego carmen

Dictito quod crebro dico. predico futura

Addico vendens. addico deſtino ſignat

Edico mandans. indico nuncio bellum

¶ Dico. loqr. accipit̃ p voco. nomio. affirmo A dico fiũt freqntatiua dicto et dictito. Dictito eſt freqnter dico. dicto vo ꝓprie ẽt enũcio. qd ali⁹ excipiat ꝛ notet. Sꝫcat et' ſuggerere fabi⁹. Et iſta videt̃ rõ dictare Seuerin⁹. ecce mihi lacere dictãt ſcribẽda camene. Inuenit̃ tñ dico nõnũq̃ p eo qd eſt frequẽter dico. Addico. deſtino. adiudico. Eſt etiã vẽdo p licitationẽ. quũ ſcꝫ ali⁹ alio mai⁹ pciũ pollicet̃. Equ⁹ paulo eſt addict⁹. Cõdico. ſil' dico. cõſtituo. Hinc cõdictio deducit̃. et vt ſcribit feſtus. eſt in diẽ certũ rei q̃ agitur denũciatio. Cõditio ſine c. mõ ẽt ſortẽ. Cice. O miſerã cõditionẽ adminiſtrãdi cõſulat⁹. Mõ pactionẽ. Pli. Veniã ex cõditiõe ne qd ꝯ cõmodũ tuũ facias. Cõtradico. notũ. Edico. iubeo. pnũcio. decerno. Hinc edictũ. mandatũ. Indico. nũcio. Rex hiſpaniarã francigenis bellũ indixit. Indictio eſt tpus quindecim annoꝝ. Interdico. phibeo. Interdictũ eſt paulo aqua et igne. Maledico. male loquor. vitupero. Nemo laudatur verius q̃ cui Dico

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

maledicit a malo viro. Predico. añ dico. Redico rurſus dico vl' reſpõdeo.

Inuitum trahimus. comitari duco volentem
Delectat ducit exiſtimat attribuitq;
Duco aes attenuo. ſeducit te ſyncophanta
Transfero traduco. deridendum facioue
Vur. Contrahit adducit. miſeros adduxerat artus
Conducit dantis precium. locat accipientis
Subduco tria fert. ſuppono. ſubtraho. duco

Duco. ¶ Duco. leyden. Lecꝰ cecū ducit. Duco. delecto. Cice. Dãtqꝫ ſe ad ludẽdū fabularūqꝫ auditiõe ducunt. Duco. exiſtimo. Catul. Id gratū eſt mihi. me qm̄ tibi ducis amicū. Duco. aſcribo. Terẽ. Tu nũc tibi id laudi ducis. qd feciſti inopia. Ducere eſt attenuare in laminas. cloppen. Abduco. aff leyden Adduco. toleyden. Etiã ſt ꝯtraho. Circũduco. omleydẽ. Cõduco. colligo. cõgrego. tohopebrengen. Sꝫcat etiã locatū accipio. Cõduxi domū. ꝯducã mercenarios. Locare. verhurẽ. Cui locaſti domū tuam. Locare filiam. ein dochter beraden. Petrꝰ locauit filiã ſuã paulo. Cõduco. ſt etiã ꝓſum. Cic. Ipe patrie ꝯducit. pios hĩe ciues ĩ parẽtes. Deduco. deorſum duco. ſt etiã ꝓſto alicui comitatū officij grã. Deduxi paulū in ſenatū cũqꝫ vt reducã hic expecto. Aliqñ ſt attenuo. Põponiꝰ. Vocẽ deducas oportet vt mulieres videant vba. Diduco. diuido. ſeparo. Educo. vytleyden. Moſes eduxit filios iſrl' ex egypto. Educo. extraho. Educ gladiū. Educere. enutrire. educare. Terẽ. Eduxi a paruulo. habui. amaui ꝓ meo. Induco. ynleyden. Introduco. in memoria duco. Obduco. circũdo. tego. Perduco. vſqꝫ ad finẽ duco. Preterduco. vorbyleyden. Produco. ꝓfero. Bona arbor bonos fructus ꝓducit. Paulus nõdū ꝓduxit teſtes. Produco. extẽdo. Hic ſyllaba dr ꝓducta. i. extẽſa. lõga. Reduco. wederbrenghen. Sꝫcat aliqñ replico. Hinc reductꝰ. replicabilis. Seduco. ſeorſum duco. Seduc egrotū a turba. Seduco. ſeparo. Ouid. Seducit terras hec breuis vnda duas. Seduco. decipio. Terẽ. Etiã nũc me ſeducere iſtis dictis poſtulas. Subduco. ſuppono. Pellibꝰ tunica ſubducta eſt. Mõ ſt ſurripio. ſubtraho. Virg. Et ſuccus pecori. et lac ſubducit agnis. Mõ ſcat leuo. extollo. Hinc ſubduci naues dicunt quū trahunt in terrã. q terra mari altior ſit. Deduci vo ecõtrario dicunt quū de terra ducunt in mare. Traduco mõ ſt trãſfero. mõ infamẽ facio ⁊ deridendū. Martialis. Rideris multoqꝫ magis traduceris apher.

Vur. Paulus emit libros. coemit frumenta rodolphus
Rurſus emo redimo ſeu libero. ſed redimire
Eſt ornare. cato redimit ſua tempora lauro

Emo. ¶ Emo. kopen. Martialis. Omnia caſtor emis ſic fiet vt omnia vendas. Hinc emptito frequẽtatiuū. Plinius. Certatim quicquid venale audiunt emptitãt. Adimo. aufero. Terẽ. Hãc niſi mors mihi adimet nemo Coemo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

ſimul emo: aut totũ emo. Petrꝰ. oẽs porcos coemit. Demo. detraho. Martial. Nõ ſũt lõga q̃bꝰ nil ẽ q̃ demere poſſis. Dirimo. ſeparo. diſſoluo. Pliñ. Oppida nr̃a vniꝰ diei itĩere dirimũt. Eximo. extraho. eripio. idẽ. Exie hũc mihi ſcrupulũ. cui par eſſe nõ poſſuz. Interimo. occido. perĩo. Idẽ Redĩo. rurſus emo. vel libero. Redĩe filiũ ab hoſtibꝰ captũ. ponĩt ꝓ emo cõparo. Martial. Nolo viꝝ facili redimit q̃ ſanguĩe famã. Redimio q̃rte ꝯiugatiõnis. ſ'cat caput orno vl' corono. Tibullꝰ. Hic iuuenis caſta redimitꝰ tempora lauro.

Hoc verbum facio late patet afficioq̧
Appetit affectat proprie ſignare notatur — Mur.
Afficit inducit. nos afficit iſte dolore — Manci.
Te afficio lachrymis. te ſomno. teq̧ pudore
Conficio facio vel finio perficioq̧
Conſumo. frango. ſic omnia conficit etas — Murmel.
Officio noceo: prepono preficioq̧
Subſtituit maculat ſatis eſt dic ſufficit eſſe

¶ Facio. maken off doen. Et nobis idẽ alcimedon duo pocula fecit. Seneca. Patiar' potiꝰ ipe q̃ facias ſcelꝰ. Capit̃ ꝓ eſtĩo. vt paruifacio. magnifacio. Accipit̃ etiã ꝓ pacior. vt facio iacturã. feci damnũ. feci naufragiũ. i. paſſus ſum. Apd veteres q̃z ꝓ ſacrifico ĩuenit̃. Vir. Quũ faciã vitulã ꝓ frugibꝰ. ipe venito. Facio v̾ba ſ't loq̊r. facio it̃ eo. facio piculũ experior. Fac piculũ ĩ lr̃is. fac ĩ paleſtra. ĩ muſic'. Facio rẽ diuinã. i. qd eccl'iaſtici dicũt. facio miſſaz. facio lucꝝ. ſ't lucror. facio ſũptũ. expẽdo Pla. Neceſſe ẽ facere ſũptũ q̃ q̃rit lucꝝ Facere copiã ſiue ptãtẽ ſ't p̃bere ptãtẽ Facere vrinã ⁊ facere ſtercus. nota ſũt. Factito. freq̃nter facio Afficio. ĩduco. moueo. Pliñ. Varie me affeceſ't lr̃e tue. nã parti leta pti triſtia ꝯtiebãt. Afficio te honore. i. honoro Afficio te ĩiuria. i. facio tibi ĩiuriã Affecto. appeto Affectare ĩq̃t Feſtꝰ ẽ ꝓnũ aĩm ad faciẽdũ aliq̃d hr̃e Cõficio ſil' facio Cõficio. finio. ꝑficio Cice. Cõfeci q̃ iuſſiſti oĩa. Cõficio. ꝯſumo. frãgo Petrꝰ eſt ſenio ꝯfectꝰ. Deficio. gebreckẽ. vt deficio pecunia. vel pecunia deficit mihi. Quid. Deficiũt validi lõgeuo tp̃e tauri. ſ'cat etiã a p̃ncipatu vel ductu alicuius recedo. Hec ciuitas a rege defecit. Deficio actiuũ ſ't deſero. Hora. Cupidũ pr̃ optĩe vires deficiũt Efficio. volmakẽ. Maro. Efficiã poſt hac ne q̃uẽq̃ voce laceſſas. Inficio. tingo. coloro. Hic dr̃ infector lanaꝝ vl' pãnoꝝ. Inficio. corrũpo. cõtamĩo. Petrar. Paſtorẽ paſtor. pecudẽ pecꝰ ĩficit egra. Infectꝰ ꝯtamĩatꝰ aliq̃ ſorde vl' morbo. Infectꝰ nomẽ ſ't idẽ qd nõ factꝰ. Plau. Factũ illd fieri ĩfectũ nõ põt. Infficio. occido. Officio. noceo. Señ. Sp iudicio fauor officit Perficio volmakẽ. Naſo. Aut nũq̃ tẽtes: aut ꝑfice. Preficio. p̃pono. Chriſ'ꝰ petrũ p̃fecit aplr̃s. Proficio. facio ꝓfectũ. Magno labore paꝝ ꝓfeci. Reficio. v̾makẽ Pli. Haruſpicũ mõitu reficiẽda ẽ mihi edes ceter'. Reficio. recreo. Tul'. Tm̃ cibi ⁊ potiõis adhibẽdũ: vt reficiãt vires. nõ opp̃mãt. Sufficio ſat' ſuz Auaro nihil ſufficit. S'zcat etiã ĩficio. macl'o. Tul'. Vt hi q̃ ĩ ꝯuiuio purpurã ſufficiũt poſt ſanãt medicamẽt' q̃buſdã. S'zcat p̃fea ĩ alteriꝰ locũ ſubſtituo. In locũ ꝯſul' demortui Paulꝰ ſuffectꝰ ẽ. Sufficio itẽ ſubminiſtro.

D

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Compoſita Verborum

Maro. Suffice tela mihi. Sciendũ eſt facio etiã cũ alijs ptibus orationis cõponi vt cũ vbis. vt calefacio. tepefacio. ⁊ cũ aduerbijs. vt bñfacio malefacio. Itẽ cũ noibus. vt ſignifico. carnifico magnificor turpifico. Qñ añt cõponit cũ ppõnib9 facit paſſiua in or, vt afficio afficior. cõficio pficior. Qñ vo cũ verbis facit iſta in fio. vt calefacio caleſio. frigefacio frigeſio.

Affligo ſterno vexo perturbo vel ango

Infert infligit. confligo dimico pugno.

Fligo ¶ Fligo tertie vel pme piugatõis ẽ. ⁊ ſt ſterno. Liui9 Ipſe ſe i terrã fligit cadẽs. ſ; nũc raro vtimur eo. Affligo mõ ſt pſterno. mõ pturbo. ango. Claudian9. Aſſuetũ ſpolijs affligit egeſtas. Cice. Qd ſenat9 ppluſq; rõan9 reb9 afflict' tã excelſo aĩo fuiſſet. Cõfligo. dimico. pugno. Infligo. ifero. icutio. Petr9 mihi vuln9 inflixit. Profligo tertie aut pme piugatiõis ẽ ⁊ ſt deijcio. pdo. vt Anno. M. D. qrto Maximilian9 rõanoꝝ rex glioſo plio ſup tria (milia pfligauit Bohemoꝝ

Influit oceanũ fluuius. preterfluit vrbem

In diuerſa fluo vel abundo luxurioꝛq;

Diffluo ſignificat. longe fluo profluo dicit

Fluo ¶ Fluo. vlyeſſen. ponit p affluo. Maro. Mella fluant illi. ferat ⁊ rub9 aſpamomũ. Affluo zo vlyeſſen. Rabulis pecunie affluũt. Affluo etiã ſt abũdo. vt Brabãtia delitijs affluit. Hinc affluẽs abũdãs. Circũfluo. circũ aliqd fluo. Pli. In oppidũ circũfluit amnis. Cõfluo ſil' fluo vel cõuenio. Defluo deorſum fluo. Defluere etiã dr qd etate aut vetuſtate morboue ſoluit. Diffluo. luxurior abũdo vel in diuerſas ptes fluo. Effluo. ex aliq̃ fluo vl' effundor. Influo. i aliqd fluo Interfluo. iterlabor Perfluo. p aliqd fluo Prefluo añ fluo. Pterfluo. fluẽdo ptereo. vt ſchalda exundãti ipetu pterfluit Hantwerpiã. Profluo: pcul fluo. ſpargor. nõ ptineo abũdo. Refluo rurſus fluo vel retrofluo. Subterfluo inferi9 fluo. Supfluo. ſupabũdo. Trãfluo trãs aliqd fluo vel ptereo. Claudi. Trãſfluere dies dũ ſcripſiſſe priorẽ. Penitet (eternas itur i vſq; moras

Infodit in terrã nũmoſq; recõdit auarus

Infoſſum terre refodit nunc ruſticus aurum

Vulnero confodio. tranſfigo perfodio dic

Fodio ¶ Fodio. grauen. Circũfodio. vndiq; fodio. Cõfodio. ſil' fodio vl' vulnero Defodio. begrauẽ. Maro. Cõdit opes ali9 defoſſoq; icubat auro Diffodio in diuerſis loc' fodio. Effodio. ex aliq̃ fodio vl' eruo. Infodio ingrauẽ. Petrus pecuniã ſuã tre ifodit. Interfodio. i medio fodio. Perfodio. dorgrauen offdor ſtekẽ. Petr9 gladio pfoſſus ẽ. Prefodio. añ fodio Refodio. weder vpgrauen. Corp9 magni Alberti Colonie refoſſu; ẽ. Suffodio. paꝝ vl' latẽter (fodio. Trãſfodio. pfodio.

Audaces fugio. timidos fugo. cõfugio ad te

Effugit euadens. ſed ad hoſtes tranſfugit iſte

Fugio ¶ Fugio vlyen. Maro. Nos patriã fugim9. põit p curſim abeo. Idẽ. Fugit ilico ocyor euro. Aufugio. ab aliq̃ fugio. Propti9. Quiſqs es. aſſiduas aufuge blãditias. Cõfugio mõ ſimil' fugio. mõ auxilij gra ad aliquẽ fugio.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Virg. A te ꝯfugio ⁊ ſuppler tua numīa poſco. Defugio. deorſū fugio vl' ſicut qd fugio. Diffugio ī diuerſas ptes fugio. Chriſto a iudeis capto diſcipuli ei⁹ diffugerūt. Effugio. entvlyen. effugio euado. Maro. Nūq̄ hodie effugies. Perfugio. cōfugio. Prefugio. an̄ fugio. Profugio. lōge fugio Refugio retrofugio. Petr⁹ patris ſui vultū refugit. refugio etiā ꝯfugio. Itē recuſo. Maro. Nil refugis. tenueſq̄ piget ꝯgnoſcē curas. Suffugio latēter fugio Subterfugio. ſubt⁹ fugio vl' recuſo. Trāſfugio. ad hoſtes fugio. hic trāſfuga (q̄ ad hoſtes fugit.

Fundit aquā paulus fundit ſtatuā policletus

Fundit humus flores truculentos fudimus hoſtes

Miſceo confundo perturbo ue dicitur eſſe.

Uino perfundo tunicam. nummoſq̄ profundo

¶ Fūdo. ghyeſſen. fūdo aquā. fūdo ſtatuā. Hic fuſile. qd ex aliq̄ metallo fuſum eſt Fūdo. ꝓſterno. Saluſt. Marias hoſtiū copias ꝓplus rōan⁹ parua ſepe manu fudit. Fūdo. abūde ꝓbeo. Virg. Ipa tibi blādos fundēt cunabula flores. Fūdo ꝓme ꝯiuga. ſt firmo. ſtabilio. Hic fundamētū. Affundo. ad aliqd fūdo. Circūfundo notū ē. Cōfundo. mō ſil' fūdo. miſceo. mō ꝑturbo. Diffūdo. vario mō vel ī diuerſa loca fūdo. Effundo. vytghieſſen. Infundo inghieſſen. Hora. Syncer eſt niſi vas. qdcūq̄ infundis aceſcit. Intfundo ī medio fundo. Offundo. ꝯ fundo. vl' iniicio. Cice. Hic error ⁊ hec doctorum anis offuſa caligo eſt. Perfūdo. beghieſſen. Niſi hic diſceſſerit. lotio vos ꝑfundā. Profundo. ꝓcul fūdo vl' ſup modū expēdo. Refundo. repēdo. ⁊ qd ſparſim erat reſtituo. Sen̄. Quicqd deerit ex meo refundā. Refūdo. etiā ꝓ fundo. verghieſſen. verſturtzē. Claudi. Et q̄s fallac collegit ligua parētes Has eadē nati ligua refūdit opes. Suffundo. latēter fūdo. ſt etiā extrinſecus ꝯſpergo. Quid. Pulchra verecūdo ſuffundēs ora rubore. Supfūdo. liquidi aliqd ſupaddo. Idē. Nuda ſupfuſis cingam⁹ corpa lymphis. Trāſfūdo. ex vno ī aliud fūdo

Fundo.

Fert gerit inſtituit. facit. horrida bella gerunt

Aggerit apportans. ſed nummos aggerat augens

Digero diſpono. nummatus congerit aurum

Suggero ſufficio. ſupporto. ſubq̄ miniſtro

¶ Gero. draghen. Quid. Quas gerit veſtes ſordida lana fuit. Gerere bellū. eſt bellū mouere. ⁊ admiſtrare. Gero etiā ꝓ habeo vel inſtituo capit vt Paulus bn̄ ſe gerit. Hic geſt⁹. gelaet. Teren̄. Nūc geſt⁹ mihi vultuſq̄ eſt capiēdus nou⁹. Preterea gero ſt ago vl' facio. Plaut⁹. Eſt ꝑfecto de⁹ q̄ q̄ nos gerim⁹ auditq̄ ⁊ videt. Aggerere apportare. Aggero ꝓme ꝯiugatōis ſt augeo. Virg. Incēditq̄ animū dict atq̄ aggerat iras. Cōgero. ꝯgrego Tibullus. Diuitias ali⁹ fuluo ſibi cōgerat auro. Ponit ꝓ nidifico. Virg. Aerie q̄ cōgeſſere palūbes. Digero ī diuerſas ptes gero. Significat etiam ordino. diſpono. Egero. exporto. emitto. Hieronym⁹. Et qd turpiter ingeſſerūt. turpi⁹ egerūt. Ingero. importo. Tibul. Rure leuis verno flores apis ingerit alueo. Etiā eſt incutio. Mulier cui ꝯ fas adheſerit. inſanabilē ingerit plagā. Regero. retro gero. repono. Accipit pro euomo. Apuleius. Hā ⁊ regeſta crapula veſtē inquinauerat. Suggero. ſupporto. ſubminiſtro. Plinius. Suggerūt affatim. ligna prime ſylue. Significat etiam inſinuo.

Gero

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Hinc ſuggeſtus pulpitum. id eſt locus altior vnde habetur oratio ad populum quem vulgus vocat ambonem.

Congredior coeo. contendo dimico pugno.

Introeo ingredior gradior vel ſignificabit.

Gradior. ¶ Gradior.eo.gaen. Aggredior.angaen off begynnē. Sen. Nemo potētes aggredi tutꝰ pōt. Cōgredior.ſiꝉ gradior. Var. Deſqꝫ ī vnā domū ꝯgreſſi ſiꝉ diſcubuere. Et etiam manꝰ ꝯſero. dimico. Gelliꝰ. Qui ter cū hoſte ꝯgreſſus victor rediȷ̄t. Digredior. diſcedo. Egredior. exeo. Ingredior. mō intro. mō gradior īcedo. Ouid. Ingrediꝉ late lato ſpectabilis auro. Introgredior. introeo. Progredior. añcedo. Preꝉgredior ꝑtereo. Apuleiꝰ. Cūqꝫ ſtabulū ꝑtergreſſus fuiſſem: recognita cepi retrocedere. Progredior. ꝓcedo. Regredior. reuertor. Subtergredior. ſubtꝰ eo Supgredior. ſupiꝰ eo. vꝉ ſupo antecello. Trāſgredior. trāſeo.

Actiuū iacio. iaceo ſed dicito neutrum

Abiecta eſt virtus. adiectus honos opulentis

Subȷ̄cio ſubdo ſurſum iaceoue notabit.

Traȷ̄cio populum ſiue flumen vel vtrumqꝫ

Tranſigo traȷ̄cio. traȷ̄ecit pectora telo.

Iacio. ¶ Iacio. werpē Hic iactor qd̄ mō ꝑt frequēter iacio modo fatigo. cōcutio Ouid. Quā ſua q̄ liq̄dis brachia iactat aq̄s Aliqñ ꝑt inaniꝉ loq̄r. ſiue temere laudo. Idē. Qd̄ bñ te iactas ꝛ fortia facta recēſes. Hic iactabūdꝰ ꝛ iactātia. Abȷ̄cio. aff werpē. Abȷ̄ce lapides. Abȷ̄cio ꝯtēno Diſciplinā q̄ abȷ̄cit īfelix eſt. Adȷ̄cio. to werpē. Adȷ̄ce mihi globū. Adȷ̄cio addo. Hora. Adiescere bone paulo plꝰ artꝭ athene Circūȷ̄cio circū aliq̄d iacio. Circūȷ̄ciā collo tuo reſtim. Cōȷ̄cio ſiꝉ iacio. Cōȷ̄cio. cōiecturo ſiue ſubtiliꝉ iudico. Terē. Annos ſexaginta natꝰ es vꝉ plus eo. vt cōȷ̄cio. Deȷ̄cio. deorſum iacio vel depello. Diſȷ̄cio ī diuerſa iacio. diſpgo. diſſipo. Eȷ̄cio. expello. Naſo. Turpius eȷ̄ciꝉ q̄ nō admittiꝉ hoſpes. Inȷ̄cio. in werpē. Petrꝰ pulti oſſiculum iniecit. Interȷ̄cio. tuſſchen werpen. Obȷ̄cio. cōtraiacio. oppono. Petrus mihi furtū obiecit. Proȷ̄cio. procul iacio Virgi. Proȷ̄ce tela manu Proȷ̄cio extendo. Idē. Viridi ꝓiectꝰ in antro. Reȷ̄cio rurſus iacio. Reȷ̄cio. etiā retro iacio. repello. Maro. Tytire paſcētes a flumine reȷ̄ce capellas. Reȷ̄cio refuto. abȷ̄cio. Apuleiꝰ Me vo tanq̄ inutilem reiecerūt. poniꝉ etiā honeſte ꝓ euomo. Ioannes crapulaꝉ nūc breui vorata reȷ̄ciet. Subȷ̄cio. ſubdo. Virgi. Parcere ſubiectꝭ ꝛ debellare ſupbos. Et etiā ſurſuꝫ iacio. Idē. Quās tū ve nouo viridis ſe ſubȷ̄cit alnꝰ Supȷ̄cio. ſup aliq̄d iacio. Ouid. Mēbra ſupiecta cum tua veſte fouet. Traȷ̄cio. trāſporto. ouerſchepē. Saluſ. Iam oēm exercitū traiecerat. Etiā ꝑt trāſeo Iuſtinꝰ. Poſtq̄ copie oēs amnē traiecere. Aliqñ ꝑt etiā vtrūqꝫ ꝯiūctim. Liuiꝰ. Traiecit copias Iberū. Hinc traiectus locꝰ vbi res ꝛ hoīes traȷ̄ciunꝉ aquā. Traȷ̄cio preterea ꝑcat trāſigo tranſfodio. dorſchyſſen. Petrus paulo telo traiectus eſt.

Dilabor petro. delabor decido ſenſum

Labor. Incidit illabens. fugiens illabitur hoſtes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

¶ Labor ꝓprie lenit ac ſenſim deſcēdo. ponit̃ ꝑ cado pereo. Labit̃ exiguo Labor
qđ partū ē tpe lōgo. Allabor ad aliq̄d labor. pōit̃ ꝑ iuxta nauigo. Claudi.
Siculis allabit̃ oris. Collabor. ſ̄l labor. Delabor. deorſum labor. Dilabor
in diuerſa labor vł pereo. Criſpus. Male parta male dilabunt̃. Elabor. ex
cido vł effugio. Illabor. īcido. Interlabor. īter aliq̄ labor. Preṫlabor. labēſ
do ꝑtereo. Prelabor añ labor. Prolabor. ꝓcul labor. Relabor. rurſus labor

Offendo. noceo. frango. ſeu vulnero. ledo

Hinc que componis mediam producere ſcito

¶ Ledo. cōtumelia afficio vel offendo. Nicola9 in heſiodo. Si quēq̄ vbo Ledo
ledes. lederis ꝛ ipē. Naſo. Nil ꝓdeſt qđ nō ledere poſſit. Idē. Allido ad
aliq̄d ledo. Iſte caput alliſit parieti. Collido. ſimul ledo. cōfringo. Elido
effringo exp̄mo. Illido. infringo. intrudo. Oblido. ledo. frāgo. Relido. le-
dentē ledo. vel referio. ponit̃ ꝑ ledo. Pruden. Reliſa frōte lignū diſſilit.

Nauigat ipſe legens. furator colligit atq̄

Percurrit libros. oculis cernit quoq̄ tranſit Manci.

Scripta lego. flores. aurum flumen. mare littus Mur.

Preterea littus lego. ſed lego nauigo flumen

Deligo decerpo. ſecerno vel eligo quenq̄

¶ Lego. leſen Nōdū legi lr̃as ad me datas Lego colligo. Maro. Ipē ego Lego]
cana legā tenera lanugīe lana. Aliq̄ñ ẽt fruor. Hic ſacrileg9. q̄ furat̃ res ſa
cras vł res ꝓfanas e ſacro loco. Lego etiā ẽt nauigio ꝑterire. Virg. Litto-
raq̄ʒ epiri legim9. Circūlego: vndiq̄ʒ lego. ſiue luſtro. Colligo. vergaederē
Accipit̃ ꝑ reficio. Hic recolligo. Ouid. Quis aīm firmas teq̄ʒ ipa recolli-
gis Iphi. Eſt āt Iphis ꝓpriū femīe nomē. Deligo. mō decerpo. Idē Eſt ali
q̄d tenui deligere vngue roſam. Mō ẽt magis idoneū ad rē gerēdā ſecerno.
Cras deliget̃ impator. Diligo. amo. Eligo. vytkeſen. Baptiſta. Elige de
multis aliq̄d. Intelligo cogſco. app̄heſo. Hic itellect9. verſtāt Negligo nō
curo. omitto. Terē. Pecuniā i loco negligere maximū iterdū ē lucrū. Perle
go. diligēter ꝛ vſq̄ʒ i finē lego. Lactan. Si q̄s legerit. plegat Prelego. añ le
go. Relego. iteꝝ lego. Selego. ſeorſū lego. Tibul. Cui dulcia poma Delia
ſelectis detrahat arborib9. Sublego. latēter lego. ſuffuror. Maro. Vel q̄ ſb-
(legi tacit9 tibi carmia nup

Attrahit. alliciēs. delectat deliciens q̄

Extrahit eliciens. meretrix non alliciat te

¶ Licio nō eſt i vſu. ẽt āt traho. iplico. Allicio. attraho. Nicola9 i heſiodo Licio
Neue tuā alliciat meretrix caue femia mētē. Delicio duco ad voluptatē al
licio. Hic delecto. Donat9 tñ in Andriā. Terētij ſcribit oblecto ꝛ delecto
dici a lacto. Elicio. extraho. euoco. Qui vehemēter emūgit. elicit ſanguinē
Illicio. illaq̄o. iplico. Caue ne mūdi voluptatib9 illaq̄aris. Oblicio. attra
ho. duco. Hinc oblecto. Petr9 ſe ſolis lr̃is oblectat. Pellicio. ꝑduco vł blā
diēdo decipio. Teren. Is ſenē ꝑ epłam pellexit. Quidā grāmatici clariſſi-
mi ſcribūt hec eſſe cōpoſita a lacio qđ ẽcat in fraudem induco.

Que lino cōponit lector mediam breuiabit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Collino cōmaculo. relino ſed tollo lituram

Lino. Lino. ſmerē. Lino faciē attramēto. lino vas argilla. Naſo. Hic paret moꝛnit⁊ ⁊ linit oꝛa luto. Ponit̄ ꝓ deleo. Ouid. Quū relego. ſcripſiſſe pudet. nā pluria cerno: Me q̄ꝫ q̄ ſcripſi iudice digna lini. Hic litura. deletio ſcꝑture vl' picture. Propti⁹. Hec ē lachꝛymis facta litura meis. Allino. ad aliq̄d lino. Circūlino circū aliq̄d lino. Collino. ſil' lino. vl' inficio. Hoꝛa. Crines puluere collines. Plau. Pulchꝛū oꝛnatū turpes moꝛes pei⁹ ceno collinūt. Illino. lino. Interlino. Etiā ſ't ſupinducto aliq̄ liq̄re ſcꝑpturā vl' picturā ōſtruo. Oblino. beſmerē. Prelino. an̄ lio. Relino. liturā tollo vl' apio. Ter. Releui oīa dolia mea. Sublino. paꝝ aut latēt lio. Suplino. bouē vpſmerē

Proloquoꝛ ante loquoꝛ. decerno proloquoꝛ extat

Subloquoꝛ occulte vel cauſa decipiendi

Loquoꝛ ¶ Loquoꝛ. ſpꝛeken. Ouid. Grauis ē culpa tacēda loq̄. Hic loquar garrul⁹ Alloq̄r. toſpꝛeken. Anteloquoꝛ an̄ aliū loq̄r. Circūloquoꝛ. ꝑ circuitū q̄ndā declaro. Auſoni⁹. Poſſem abſolute dicere. ſed dulci⁹ circūloquar. Colloq̄r ſil' loquoꝛ. Nō eſt pꝛudētis ſinere aduerſariū ⁊ iudicē colloq̄ ſolos. Eloq̄r enūcio. Plau. Quicq̄d eſt eloquere mihi cito. Interloq̄r. tuſſchen ſpꝛeken. Obloquoꝛ. ꝯ aliquē loquoꝛ. Ponit̄ ꝓ maledico. Preloquoꝛ. ꝑdico. ꝓloq̄r. decerno. ſentētiā fero. ſ'cat etiā apte loquoꝛ. Plau. Nunc quā rem oꝛatum huc veni. pꝛimū ꝓloquoꝛ. Subloquoꝛ. clam loquoꝛ ſiue cauſa decipiēdi.

Man. Ludere ſit verſu deſcribere ſiue iocari

Dicitur alludit ſententia. quando latenter

Fert aliud. fuerit q̄ꝫ dictum foꝛte per ipſam

Ludo ¶ Ludo. ſpelen. Pueri ludunt. ponit̄ ꝓ iocoꝛ. Pli. Ludere me putas ſerio peto. Sꝫcat etiā vſib⁹ deſcribere. Virg. Ille meas errare boues vt cernis et ipm̄. Ludere que vellē calamo ꝑmiſit agreſti. Itē ponit̄ ꝓ decipio deriſdeo. Neui⁹. Tu me ludere auſus es ſycophāta. Ludere fidib⁹. vt der lutē ſpelen. Gelli⁹. Is optie fidib⁹ ludere a magr̄o eius didicerat. Abludo. ab aliq̄ ludo. Nō alludo. Hoꝛa. Hec a te nō multū abludit imago Alludo ad aliq̄d ludo. Puer alludit parēti. Et vana ſnīa ad alterā alludere dr̄. Colludo. ſil' ludo. Deludo. eludo. ⁊ illudo. derideo. decipio. Interludo inter aliq̄ agēda ludo. Preludo. ante ludo. Hinc ꝑludiū ꝑcentio vel ꝑexcitamentū. Baptiſta. Preludia multa Egregias artes pariūt. Proludo. ꝓcul ludo.

Mur. Amitto perdo dimitto dicitur eſſe

Admitto aſſumo. ſi amitto perdo notabit

Committo mitto ſimul et coniungo notabit

Manci. Committo trado pecco facioq̄ꝫ vocatur

Murmel. Ultro polliceoꝛ. pꝛomitto ſepe rogatus

Manci. ¶ Mitto. ſendē. Virg. Aurea mala decē miſi cras altera mittā. Ponit̄ pro

Mitto omitto. depono. Terē. Eia lachꝛymas mitte. Miſſum facio. idē ſ't. vt miſſa faciam⁹ hec certamīa. Amitto. ꝑdo. Etiā ſ't dimitto. Plau. Nūc vir vinos

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

amiſit domū. Admitto. tolaten. Admittere ſcelus ſt peccare. Juuenal. Cū ſcelus admittūt. ſup eſt ꝯſtantia. Cyprianꝰ. Qui ſedet crimia vindicaturꝰ admittit. Cōmitto ſil' mitto. ꝯiūgo. Hic cōmiſſura. ꝯiūctio. S₃cat etiā tra do. cōmēdo. Terē. Quē lupo cōmiſiſti. Itē ſt pecco. delinq̄. Nihil cōmiſi q̄re ſuſpēdendꝰ ſim. S₃cat interdū facio. Aere pliū cōmiſſum ē. Tull. Nō cōmittas. vt dicendū ſit nō putarā. Demitto. deorſum mitto. Dimitto i di uerſa mitto. Martia. Diſciplos dimittet tuos. Ponit ꝓ ꝑdono. In orone dn̄ica. Et dimitte nob̄ debita nr̄a. Emitto. vytſenden. Immitto. inſenden. Maro. Floribꝰ auſtrū Perditꝰ et liq̄dis īmiſi fontibꝰ apros. Intermitto ad tp̄us omitto. Cice. Mirabar q̄d eſſet ꝙ tu mihi mittere lr̄as intermiſ ſiſſes. Omitto. deſero. dep ono. Terē. Sollicitudinē iſtā falſam q̄ te excru ciat. omittas. Permitto. ꝯcedo. tolero. Premitto ante mitto. Pretermitto. vor by laten. Promitto gelouen. Naſo. Promittas facito. q̄d em̄ ꝓmittere ledit. Etiā ſt ꝓcul mitto. ꝓduco. Hic ꝓmiſſus. Maro. Promiſſaq₃ barba A ꝓmitto fiūt alia ꝯpoſita. Appromitto. Cōpromitto. Repromitto. Plin. Ad hūc guſtū totū librū repromitto. Remitto. mō wederomſenden. Mar tialis. Quiſq̄s magna dedit voluit ſibi magna remitti. Mō relaxo. vt re mitte arcū. Remitte aīm. Hic remiſſio. relaxatio. Aliq̄n ſt ꝯcedo. cōdono. Pli. Remitte aliq̄d adoleſcētie ipiꝰ. Hic remiſſio. veniā ſt. Submitto vel ſummitto īclino. ſuppono. ſubdo. Hic ſubmiſſus. humilis ⁊ ſubmiſſe. hu militer. Quāto ſupiores ſumꝰ tāto nos ſubmiſſiꝰ geramꝰ. Trāſmitto mō ſcat mitto. mō trāſeo. traȷ̄cio Cras regis exercitꝰ rhenū trāſmittet. Inter mitto. bynnen ſeoden off in laten. Manumitto. vrygeuen die eyghernis. (Simō nōdū eſt manumiſſus.

Nitimur in vetitū ſed vitis nitimur vlmo

Annitor ligno. ſcipioni innititur eger.

Enitor pario obnitorq₃ reſiſto repugno.

Mur.

¶ Nitor. conor. Ouid. Nitimur ī vetitū ſp cupimuſq₃ negata. Nitor. ſuſtē tor. firmo. Cice. Tu eris vnꝰ in q̄ nitat ois ciuitat' ſalus. Adnitor vel an nitor. intēdo. adhereo. Cōnitor. ſil' nitor. Enitor valde nitor. ſiue conamīe q̄dā abſoluor. Accipit ꝓ pario. Seduliꝰ. Salue ſctā parēs enixa puerpera. regē. Innitor. incūbo. inhereo. Varro. Tandēq₃ haſte innixius occubuit Obnitor. cōtra aliquē nitor. Renitor idē. Subnitor. ſubfulcior. firmor

Nitor

Annuo cum faueo. ſignum dans innuo vultu

Abnuo quando nego. renuo ſi ſperno. recuſo

¶ Nuo. caput moueo. vel capite volūtatē oſtēdo. Hinc nutꝰ. ſignū capit' vel volūtas. Numē volūtas dei. imperiū vel ptās. Ponit ꝓ deo et ꝓ di uinitate. Abnuo recuſo. nego. Annuo. aſſentior faueo. Virg. Juppiter om nipotēs audaciꝰ annue cept'. Innuo. ſigno. capit' oſtēdo. latēter ſignifico Renuo. reſpuo. recuſo Nuto freq̄ntatiuū. moueor. vacillo Cypria. Si ī ha bitaculo tuo parietes vetuſtate nutarēt. nōne omni celeritate migrares.

Nuo

Sol oritur. claris non ſum natalibus ortus

Inter potandum magnum eſt certamen obortum

Intempeſtiue tamen ortus fertur abortus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Orior ¶ Orior.ſurgo.naſcor.ꝓdeo.Maro.Oriturqꝫ miſerria cedes.Ouid.Proſpera lux orit̃.Aborior.nõ recto tp̃e orior.Hic abortꝰ ⁊ abortiuꝰ.nõ recto tp̃e ortꝰ.Adorior.agredior.Coorior.ſil̃ orior.Exorior.exurgo.enaſcor.Ob orior ſubito orior.Maro.Hos ego digrediẽs lachrymis affabor abortis.

Pango cõpono vel iungo dat tibi pegi

Sed pango pepigi dic ſignificare paciſcor

Pango ¶ Pãgo.fingo.vl̃ iũgo.Accipit̃ ꝓ ſcribo.ꝯpono.Hora.Nõ ſatꝭ eſt dixiſſe ego mira poemata pãgo.Et ĩ his ſ̃catis hꝫ pegi in p̃terito.Itẽ ſ̃t paciſcor et facit pepigi.Virg.Bis qnos pepigere dies.Cõpingo.ꝯiũgo.cõpono.Cõpagino idẽ ſ̃t.Depãgo a retinet.⁊ ſ̃t defigo.Diſpingo.lacero.deſtruo.Impingo.infigo.ĩpello.Rodulphus Langiꝰ ad Bacchũ epigrãmate ſic luſit.Dũ tua letãtes veſamꝰ pocula nr̃e.Impinguis frõti cornua bacche furẽs.Veſp blãdiris.ſeuis quũ mane iubemur.Mollibꝰ e plumis triſte leuare caput.Pli.Aduerſoqꝫ parieti caput ingenti impetu impegit.Repingo.pactũ diſſoluo.Suppingo ſuppono.ſubiungo vel ſubnecto.

Tertia nunc pario declinat.quarta ſed olim

Eius cõpoſita hinc inflectit adhuc tibi quarta

Pario ¶ Pario.fetũ ꝓduco.⁊ feminaꝝ ẽ.Accipit̃ ꝓ acqro.ꝯparo.Terẽ.Nãqꝫ hoc tp̃e.obſequiũ amicos.vitas odiũ parit.Apd̃ vetes pario fuit q̃rte ꝯiugationis.Enniꝰ.Qua parire ſolet.genꝰ pẽnis ꝯdecoratũ.Hic ꝯpoſita eiꝰ adhuc retinẽt q̃rtã ꝯiugationẽ.Apio mõ recludo.aperi ianuã Mõ oſtẽdo declaro Aperi nob̃ viã.Aliqñ vulnero.Iuuena.Fuſte apire caput.cãdelã apponere valuis.Itẽ ſ̃t detego.Sic fatꝰ apto enſe vocat ſocios.Cõperio.deuindẽ.Hic ꝯpertꝰ exploratꝰ.Opio.tego.Oppior vo deponẽs ꝑ duplũ pp.ſcribit̃:⁊ ſ̃t expecto.Terẽ.Oppior hoiem hic:vt ſalutẽ ⁊ colloq̃r.Reperio vyndẽ.Idẽ.Re ipa apperiri facilitate nihil eẽ hoi meliꝰ neqꝫ clemẽtia.

Appello admoueo declinat tertius ordo

Appello eſt primi cum nomino prouoco ſignat

Compello cogo vel congrego tertia flectit

Affor compello.ſed prime ſit tibi forme

Pello. ¶ Pello.ꝑcutio.Terẽ.Tu ne has pepuliſti flores.Etiã ſ̃t abigo.extrudo.Pruden̄.Crux pellit oẽ crimẽ.Hic fit freq̃ntatiuũ pulſo.a ꝙ pulſito.Terẽ.Dromo pulſitat fores.Appello.vi admoueo.Seuerinꝰ.Et vagas pelago rates.Eurꝰ appulit ĩſule Appello ṗme ꝯiuga.ſ̃t mõ noĩo ſiue blãde alloq̃r:Mõ ad ſupiorẽ iudicẽ ꝓuoco.Aſpello.vl̃ appello ſ̃t amoueo.Cõpello.cogito vl̃ cõgrego.Cõpellare ſ̃t alloq̃.Depello deorſuꝫ pello vl̃ amoueo.Diſpello.diſijcio.ĩ diuerſa pello.Expello verdryuẽ.Paulꝰ ꝯcubinã domo expulit.Impello.vrgeo.ĩdico.Hora.Pauptas ĩpulit audax.vt vſus facerẽ Itẽ docti qñqꝫ ĩpellẽdi ſũt ad ſcribẽdũ ne eoꝝ vtutes ocioſe ſeneſcãt.Interpello ṗme ꝯiuga.loq̃ntẽ alloq̃r ⁊ ſ̃monẽ eiꝰ interũpo.Sꝫcat etiã impedio.Perpello.cogo.Propello ꝓcul pello.Hinc ꝓpulſo.Repello.reijcio.Repulſa.reiectio a petitiõe vl̃ honore.Ouid.Nullam patiere repulſam.Suppello.(ſubagito.ſurſuꝫ pello

Pendo togam carnes penã ſit et eſtimo pendo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Tertij Ordinis.

Eſtimat expendens aut exponit bone lector
¶ Pendo. pōdero. Pēde caſeū. Pēdo. hangē. pēde togā ad parietē. ponit̄ p
eſtimo. vt parui pēdo te. Nihilpēdo rē iſtā. Nōnūq̄ p ſoluo accipit̄. Ma- ro. Tū pēdere penā. Cecropide iuſſi. A pendo fit penſilis. i. penſus. Plau. Pendo.
Reſtim volo mihi emere. q̄ me faciā penſilē. Pēſito ⁊ penſiculo. idē ſ̄cāt qd̄
ꝯſidero Appēdo. anhangē. etiā ſ̄t ad lancē ſtaterāue pondero. Cōpēdo ſiḱ
pēdo. cōtribuo. Hic ꝯpenſo. Vale. Lento eñ gradu ad vindictā ſui diuia
ꝓcedit ira. tarditatēq3 ſupplicij ḡuitate ꝯpēſat. Cōpēſatio. debiti ⁊ crediti
int̄ ſe ꝯtributio. Depēdo deorſuz pēdo. Diſpēdo. varie expēdo. Hic diſpēſo
diſtribuo. Expēdo. ꝑpēdo eſtio. Tulli⁹. Deinde expēdite atq3 eſtiate. Expē- do expono Hic expēſa. ſumpt⁹. Impēdo. in aliquā rē expēdo. Hic ipēſa ⁊
impēdiū ſumpt⁹. Pli. Ad aſſem ipēdiū reddes Perpēdo. exacte pōdero atq3
examio. Cice. Quid i amicitia fieri oportet q̄ tota v̄tute ꝑpēdit̄. Propēdo.
ꝓcul pēdo. demitto. inclino. Hic ꝓpēſus inclinat⁹. Repēdo. reddo refundo
Ouid. Ingenio forte dāna repēdo mee. Suſpēdo. ſurſum vł in alto pēdo.
Etiā ſ̄t ſollicito. Plau. Vir cōpos mētis ſum. ita mihi ſuſpēdit aim. Suſ- pēſus etiā p dubio ponit̄. Virgi. Dicā eqdē. nec te ſuſpenſum nate tenebo.

Grata petit. poſcit ſed debita. flagitat ardens. Man.

Denotat ire peto vt peto regem vel peto romam.

Qui petit aggreditur. petit hic te fuſte vel enſe.

Appeto cum effectu. ratione eſt expeto ſemper

Qualiacunq3 petit primum. ſed honeſta ſecundum

¶ Peto. adeo. Petitur⁹ ſum romā. Peto etiā ſ̄t aggredior vł ꝓſeqr. ⁊ habz Peto.
vltra actm̄ ablatm̄ inſtrumēti. capiturq3 i bonā ⁊ malā ꝑtē. patetq3 latiſſi- me Hic dicim⁹ peto te mūerib⁹. blādicijs. oſcłis. manib⁹. pedib⁹. crurib⁹
ocłis. narib⁹. tactu. pet̄e curſu. petere volatu. petere natatu. Itē petere gla
dio lapide. cornu. veneno. pet̄e iſidijs Maro. Malo me galathea petit laſci
ua puella Appeto. cupio. Hic appetit⁹ ⁊ appetētia. cupiditas Appeto etiā
ſ̄t aduenio. Liui⁹. Iam ver appetebat. Cōpeto. ſiḱ cū alio peto. Hic cōpe- titores q̄ i magiſtratu petēdo ꝯcurrūt. Etiā ꝯuenio. Hec res mihi ꝯpetit.
Expeto. valde peto. vł honeſta peto. ſ̄t etiā euenire Plau Ergo i ſ̄uitute ex- petūt mł̄ta iniq. Impeto. iuado. Oppeto obeo. vł morior. Repeto. rurſus
peto. Suppeto. ſufficio. Hora. Paup eñ nō ē cui rer ſuppetit vſus. Pli.
Proinde dū ſuppetit vita. enitamur vt mors q̄ pauciſſima q̄ abolere poſſit
(inueniat.

Colloco componens. orno. iungo vel finio. ſedo. Mur.

Impono tibi onus. nobis imponit auarus

¶ Pono. ſettē. Virgi. Pone ordie vites. Etiā ſ̄t depono. omitto. Iuuena.
Ponam⁹ nimios gemit⁹ flagrātior eq̄. Nō debet dolor eē viri. nec vulnere Pono.
maior. Appono. anſettē off byſettē. vt null⁹ ſuauior cib⁹ gn̄oſis mētib⁹ ap
pōit q̄ laus ⁊ gł̄ia. Antepono. p̄fero Circūpono. ombeſettē. Cōpono. ſiḱ po
no vł colloco. ſ̄t etiā cōparo Vir. Sic paruis cōponere magna ſolebā. Ali- q̄n ſ̄t orno Idē dulci⁹ cōpoſit⁊ ſpirauit crinib⁹ aura Nōnūq̄ iūgo Idē Cō- ponēs manibuſq3 man⁹ atq3 orib⁹ ora. Preterea ſ̄t finio. Idē Añ diē clauſo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Cõponet veſp olympo. Jtẽ ſt paco. ſedo. Jdẽ. Nõ nrm̃ inter vos tãtas cõ
ponere lites. Jtẽ cõponere carmẽ vl'fabulã ẽ fingere vl'facere. Cõtrapono
notũ ẽ. Depono affiettẽ. Etiã ſt afleggen off byſſettẽ. Quid vis deponere.
Jtẽ ſt tradere cuſtodiẽdũ vl' dimittere loco pignorꝯ. Diſpono. ordino. diſ
gero. Expono. vytſettẽ. Virg. Socios de puppibꝰ altis põtibus exponũt.
Etiã ſt explico. declaro oſtẽdo. Expone nob iſtud enigma. Jtẽ ſt expẽdo.
Quantũ noĩe meo expoſuiſti. Exponere infantẽ abijcere. Hic infans expo
ſiticiꝰ dr̃ q̃ a matre ẽ expoſitꝰ. Jmpono. vpſettẽ off vpleggẽ. Nimis graue
onꝰ aſino ĩpoſuiſti. Etiã ſt decipio ꝛ regit dtm̃. Martial. Callidꝰ ĩpoſuit
nup mihi copo reuẽne. Jnſpono notũ ẽ. Oppono cõpono. obijcio. poſtpo
no apte notiõis ẽ. Prepono. vorſettẽ Propono. ſtatuo vl' exhibeo Repono
rurſus pono vl' recõdo. Virg. Senſibꝰ hec imis res eſt nõ parua reponas
Sepono. ſeorſuz pono. Suppono. ſubijcio ſubmitto. Suppono ptz. Trãſ
(pono. verſettẽ off ouerſettẽ

Exprimit ex aliquo p̃mit extorquet loquiturq̃

Opprimo. ſtringo. grauo. non edo ſupprimo carmen.

Premo

¶ Premo. drucken. Hic freq̃ntatiuũ p̃ſſo. Maro. Fruſtra p̃ſſabimꝰ vbera
palmis. Adprimo andrucken. Cõprimo nũc ſt ſil'p̃mo. cohibeo nũc vitio
corrũpo. Deprimo deorſum p̃mo. Exp̃mo. vytdrucken. Vinũ ex vuis expri
mit. Accipit ꝑ extorqueo. Sen̄. Exp̃mere ius ẽ ferro. qð nequeũt p̃ces. Ex
primo. enũcio. Pli. Exp̃mere nõ poſſum quãto ſum gaudio affectꝰ. Jmpri
mo. indrucken. Jmp̃me ſigillũ cere. Etiã ſt prentẽ. Jſte liber Venetijs im
preſſus ẽ. Jnterp̃mo. totũ p̃mo vl' in medio p̃mo. Opprimo. cõſtringo. g̃uo.
Multꝯ miſerijs opp̃mor. Etiã ſt penitꝰ extinguo. Naſo. Opp̃me dũ noua
ſũt ſubiti mala ſemĩa morbi. Perp̃mo valde p̃mo. Rep̃mo. cohibeo. Terẽ.
Tandẽ rep̃me iracũdiã atq; ad te redi. Rep̃mo. refero. retro p̃mo. Maro.
Obſtupui retroq; pedẽ cũ voce repreſſi. Supprimo oculo abſcondo.

Quero meos fratres. quero de fratribus ex te

Diuerſis diſquiro locis. inquiro magiſtrum

Exquiro quero ſtudioſe. ſeu meliora

Ex multis quero. meditor vel quero requiro.

Quero

¶ Quero ſoeken. Terẽ. Quere q̃ tibi rñdeat. Quero. iterrogo. Cice. Que
ſiui viueret ne ꝛ ipẽ pr̃ paulꝰ. Ponit etiã ꝑ acq̃ro. Ouid. Nõ minor ẽ vtꝰ
q̃ q̃rere parta tueri. Querito ſollicite ꝛ laborioſe q̃ro. Terẽ. Lana ꝛ tela
victũ q̃ritãs. Acq̃ro vel adq̃ro vt teſtis ẽ Eneas Siluiꝰ cõparo adipiſcor
Anq̃ro circũquero. Circũquero aũt ſeu circũquiro ſt vndiq; q̃ro. Cõq̃ro
ſimul q̃ro. deputo vel diligẽter q̃ro. Diſquiro. querẽdo diſcerno. Exquiro
ex alijs q̃ro. eligo. ſt etiã diligẽter q̃ro. Plau. Quid id exq̃ris tu q̃ pugnis
eroſſas hoĩes. Jnq̃ro diligẽter q̃ro. Perq̃ro. veſtigo. valde q̃ro. Requiro
diu q̃ro rurſus q̃ro: ſiue q̃ro. Virg. Forſitã et p̃ami fuerint q̃ fata req̃ras.
Etiã ſt meditor. cogito. exopto. Catullus. Aſpicite innupte ſecũ vt medi
tata requirũt. Jdem. Quid cũ ſit carpũt tacita quã mente requirũt.

Decutio glandes. ſed diſcutio quatiendo.

Diſijcio ſiue inquiro tibi ſignificabit

Excutit expellit mouet. explicat. excute veſtem

¶ Quatio moueo. ſchudden. Hic quaſſo freq̄ntatiuū. Cōcutio. cōmoueo Quatio
decutio. deorſum quatio. Decutiam⁹ poma. Diſcutio. quatiēdo ī diuerſas
ptes deījcio. Accipit̄ ꝑ inq̄ro. Excutio. quatiendo eījcio. ponit̄ ꝑ moueo.
Tull. Explica atq; excute intelligētiā tuā. Incutio. q̄tiēdo īmitto. Virgi.
Incute vim vētis ſubmerſaſq; obrue puppes. Percutio. v·bero. Recutio.
q̄tio. Virg. Vteroq; recuſſo. Sȝ recutit⁹ eſt pticipiū ſine origine vbi. aut
deſcēdit a recutio q̄rte ꝯiugatiōis qd a cute deriuat̄. nō a quatio. Succuſ-
tio. q̄ſi ſubtus quatio. Hinc ſucciſſo ꝛ equ⁹ ſuccuſſor q̄ alte pedes leuas
et ſeſſorē ledit. cui cōtrarius eſt gradarius qui molli gradu vtitur.

Corripio rapio ſimul. atq; coarguo dicit

Detraho deripio. depredor diripio ſit.

¶ Rapio. cū ipetu ꝛ vi aufero. Abripio. ab aliq̄ rapio. Arripio. ad me ra- Rapio
pio. Priſcia. tn̄ ꝛ Tortel. volūt arripio ꝯpoſitū ex ab ꝛ rapio. Corripio. mō
ſil' rapio. mō coarguo. rep̄hēdo. Ouid. Corripis vt debes, ſtulti pctā ſoda
lis. ſyllabe etiā dicunt̄ corripi. i. breuiari. ꝯſtringi. Deripio. detraho vel ex-
traho. Ouid. Pēdēti nitidū vagīa deripit enſem. Diripio. dep̄dor. Eripio
extraho. libero. Virg. Eripe me his inuicte malis. Eripio. aufero. Naſo.
Eripit interdū mō dat medicīa ſalutē. Preripio. i meos vſus rapio. Prori-
pio. ꝓcul rapio. Maro. Quo nūc ſe ꝓripit ille. Surripio. clā aufero. furor
Etiā ſt ꝑ mēdacē narrationē aliq̄d extorq̄re ꝛ q̄ſi furari. Hic lr̄e ſurrepti-
cie. Sȝ o·ripe eſt ipetrare aliq̄d nō falſa narrādo. vel tacēdo ea q̄ neceſſe
(erāt exp̄imere

Corrigit emendat diſpono dirigo ſignat

Pergo perrexi reperitur. pergo peregi

Hoc ago componit. verum a rego prouenit illud.

Rego. guberno. Arrigo. leuo. Terē. Arrige aures pāphile. Corrigo. emē- Rego
do ī meli⁹ rego. Hora. Sȝ leui⁹ ſit patiētia. q̄cq̄d corrigere ē nefas. Diri-
go. diſpono. recte ordino. Erigo. leuo. recreo. Pergo. in q̄cūq; re agēda ꝓ-
cedo. Pli. Pergam⁹ mō itinere inſtituto. Surrigo. ſurſum leuo. Equ⁹ ſur
rigit aures. ꝑ ſyncopē dr̄ ſurgo. vpſtaen. Terē. Poſtq̄ ſurrexi neq; pes neq;
mens ſatis ſuū officiū facit. Claudian⁹. Aſperi⁹ nihil eſt humili cū ſurgit
in altū. Ab hoc ſiūt alia cōpoſita aſſurgo. ad honorē exhibendū ſurgo. Cō-
ſurgo. ſimul ſurgo. Exurgo. ex aliq̄ ſurgo. Inſurgo ꝯ aliquē ſurgo. Preſur-
go. anteſurgo. Proſurgo. porro ſurgo. Reſurgo. rurſus ſurgo. reuiuo.

Rumpo frango notat. lacero quoq; ſiue fatigo

Deſtruo corrumpo. dirumpere dilacerare

Vulgus diſrumpo profert. dirumpo latini

¶ Rūpo. frāgo. lacero. Accipit̄ ꝑ fatigo. Terē. Vt me ambulādo rūperet. Rumpo
Rūpere ſilētiū ꝛ rūpere vocē idē ſcāt. ſ. loq̄ ſiue diu tacita ꝓferre. Abrūpo
affſchoren. Hinc abrupta loca diuulſa ꝛ inuia. Corrūpo. ꝯtamino deſtruo
Dirūpo. dilacero. diſcindo. Erūpo. cū ipetu exeo. Irrūpo impetū facio vel
vi intro. Interrūpo. cū impetu aliq̄d intercipio. Perrūpo. valde rumpo.
Prerūpo. fere idē qd abrūpo. Prorūpo. ꝓcul rūpo. vel cū impetu feror.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Eſt ruo nunc neutrum. nunc actiuum tibi verbum

Obruit ille tegens. hic obruit opprimit hoſtem

Subruit euertit cum diruit eſſe videbis

Ruo ¶ Ruo. cado. Hic ruina. Accipit̃ ꝓ euerto. Vir. Cumuloſq̄ꝫ ruit male pinguis arene. Itē ponit̃ ꝓ eo qđ ē p̄ceps feror. Idē. Quo moritura ruis. maioraq̄ꝫ virib⁹ audes Preterea ꝓ eruo Idē. Cōfuſa ruebāt oſſa focis. Corruo ſil̃ ruo. Diruo. deſtruo. deijcio Eruo. extraho. eijcio. Irruo. incido vel ipetū facio Obruo. opio Naſo. Obrue vſata cerealia ſemia terra. Obruo. opprio. Virg. Incute vim vēt̃ ſubmerſaſq̄ꝫ obrue puppes. Proruo ꝓcul ruo vl̃ cū impetu feror. Plau. Proruam in eum vnguibus. Subruo. obruo. euerto. Ouid. Subruere eſt arces ⁊ ſtantia menia virtus.

Exaro ſcribo notas. compono carmina ſcribo

Proſcribo damno ſignat venaleq̄ꝫ ſcribo.

Scribo. ¶ Scribo. exaro. ſchrijuē. etiā ſt ꝯpono ⁊ lr̃is mādo. Hora. Scribim⁹ indocti doctiq̄ꝫ poemata paſſim. Adſcribo. toſchrijuē. Señ. Non tibi adſcribas q̄ nō fecer̃. Circūſcribo. frauduleter aliquē bonis p̄uo vl̃ dāno. Etiā ſt deleo. Itē circūdo vel circūmēſuro: vt loc⁹ circūſcribit locatū Cōſcribo. to ſamen ſchrijuē. Deſcribo. exp̄mo. definio vel depingo. vt bellū bethycū Baptiſta Mā. graphice deſcribit. Exſcribo. vtſchryuē Inſcribo. inſchryuē: vt rex cōplures inſcripſit milites. Interſcribo. tuſchē ſchryuē Pli. Poter̃ ⁊ q̄ dixer̃ poſt obliuionē retractare. mlta retiere. mlta trāſire. alia interſcribere. alia reſcribere Perſcribo. totū ſcribo. Preſcribo. ꝯſtituo. legē ipono ſiue p̄iudico. ꝓprie ſt añ ſcribo Proſcribo. dāno vl̃ eijcio ciuitate Etiā ſt venale ſcribo. vt Ioānes domū ſuā ꝓſcribit Reſcribo. wederomſchryuē. Subſcribo ſubnoto. vel aſſentior. Supſcribo. bouē vp ſchryuē. Nōdum ſubſcripſi epl̃a Epl̃ar ſupſcriptiōib⁹ nil eſt liberali⁹. Trāſcribo. ouerſchriuē. Virgilius. Tranſcribunt vrbi matres populumq̄ꝫ volentem.

Aſſequor acquiro. fugientes inſequor audax

Obſequor vxori. ſed ferro perſequor hoſtem.

Sequor ¶ Sequor. volgē. Hic ſector frequētatiuū. Aſſequor. ankomē. Ioānes tā lōge p̄ceſſit vt eū neq̄as aſſeq̄. Etiā ſt q̄ro. vl̃ adipiſcor. Cōſeq̄r ſil̃ ſequor. Vir. Cōſeq̄mur cūcti. denſiſq̄ꝫ incurrim⁹ armis. Cōſeq̄r. adipiſcor. Cōſequor vbis exp̄mo. Exequor ꝑficio. Inſequor. ꝑſequor. ſequor. Mar. Inſequeris fugio. fugis inſequor. hec mihi mens eſt. Velle tuū nolo. Dindime nolle volo. Obſequor morē gero. Terē. Nos q̄ꝫ ſenes eſt equū ſenib⁹ obſeq̄ Perſequor. veruolgē. ⁊ accipit̃ in vtrāq̄ꝫ partē. Proſequor. lōge ſequor vel cum aliquo affectu animi ſequor. vt ꝓſequor te honore. proſequor te amore. Reſequor. iterum ſequor vel ſequor. Subſequor. ſtatim ſequor.

Man. Si ſero ſubiungas ſeui de ſemine dicas

Si ſero dico ſeras. tunc limen ⁊ oſtia claudo

Si ſero dico ſeris. tunc terris ſemina mando

¶ Sero.ſemino. Virg. Nudꝰ ara.ſere nudꝰ. Etiã ſt plãto. Hinc arbores ſeri dicunt. Sero pme piugati.ſt claudo. Hinc reſero apio. Aſſero aſſeui aſſitũ ſt plãto. Aſſero aſſerui aſſertũ mõ ſcat affirmo.mõ defendo. libero. Circũſero. vndiqꝫ ſero. Cõſero cõſeui pſitũ.ſilr ſero. Cõſero cõſerui pſertũ piũgo pmitto. Señ. Tecũ pſeruit peſtiferas manꝰ. Deſero.relinq̃. Maro. Da dextrã miſero ⁊ fratrẽ ne deſere frat. Diſſero.narro.dico.diſputo. Hĩc diſertꝰ facũdus. Hora. Fecũdi calices quẽ nõ fecere diſertũ. Ediſſero.ex plico.declaro. Pacuuiꝰ. Ediſſere fabulã hãc. Exero.emitto. extẽdo. Exere linguã. Inſero mõ ſt plãto ſiue ramũ vniꝰ arboris trũco alteriꝰ impono. Maro. Inſere nũc Melibee pyros. Mõ ſt imitto.ĩpono. Boe. Mors ho minũ felix.q̃ ſe nec dulcibꝰ annis Inſerit.⁊ meſtis ſepe vocata venit. In terſero.inter aliq̃ ſero vel in medio pono. Obſero.circũſero ſiue circũdo. **Sero**

Sido ſignificat nobis deſcendo deorſum

Eius compoſitum mediam tradet tibi longam **Mur.**

Et cum compoſito a ſedeo par ſignificatum

¶ Sido.deorſum deſcẽdo.peſſumqꝫ eo. Virg. Sedibꝰ optatꝫ gemina ſup arbore ſidũt.i.ab alto demittunt. Et mutuat pteritũ a ſedeo. Aſſido apud aliquẽ officij gr̃a ſedeo. vtputa egrotũ aut regẽ aut pſidẽ. Circũſido fere idẽ qđ circũſideo. Cõſido.cõſideo. Virg. Cõſidũt caſtris añ vrbẽ ⁊ menia vallãt. Deſido.deſideo vl deſcẽdo. Inſido.inſideo.aliquẽ doloſe expecto. Obſido.obſideo. Catul. Troicaqꝫ obſidẽs longinq̃ menia bello. Reſido. ocior.cõmoror. Virg. Mutabat vſans ſiculis ne reſideret aruis. Subſido mõ ſu terſedeo.remaneo. Idẽ extremꝰ galeaqꝫ ima ſubſedit aceſtes. Mõ ſcat dolo poſſidere. Lucanꝰ. Subſidere regnũ Calchidos euboice. **Sido**

Siſto nunc neutrum.nunc actiuũ eſt tibi verbum

Siſto ſto ſedo vel preſento tibi ſignat

¶ Siſto mõ eſt abſolutũ ⁊ ſt ſto. Mõ trãſitiuũ ⁊ ſt ſtare facio.ſedo. Ouid. Siſte puer lachrymas. Aliqñ pſento. Maro. Et patrio te limine ſiſtã. Ab ſiſto.abſto.deſino. Aſſiſto.adſto.adſum. Circũſiſto. violẽter circũſto. Con ſiſto.ſimul ſto. Deſiſto.ceſſo. Tibul. Deſiſtas lachrymare puer. Exiſto.exto. emineo. Inſiſto.iſto.vrgeo.pmo. Obſiſto.obſto. Perſiſto.pſto. Preſiſto. añ ſiſto. Reſiſto.repugno. Cice. Quũ reſiſtere eiꝰ improbitati nõ poſſem. Re ſiſto.remaneo. Teren. Daue ades reſiſte. Subſiſto.ſto. Subſiſte parũper. **Siſto**

Soluit diſſoluit.liquidum facit et precium dat **Manci.**

Siue liquefacio.ſeu deſtruo frango reſoluo

¶ Soluo.diſſoluo. Virg. Soluite me pueri. Soluo.liq̃facio. reſoluo.frã go. Cera calore ſolis ſoluit. Soluo.betalẽ. Iuuena. Noſſe volũt oẽs mer cedẽ ſoluere nemo. Abſoluo.ſoluo.pficio.libero. Plau. Diu hũc ego crucia bo nõ vno abſoluã die. Diſſoluo ĩ diuerſa ſoluo. Exoluo penitꝰ ſoluo. In terſoluo.penitꝰ ſoluo. Perſoluo idẽ. Virg. Grates pſoluere dignas Non opis eſt nr̃e. Reſoluo.nũc relaxo.deſtruo.nũc liquefacio.aperio. explico. **Soluo.**

Hoc verbum ſpecio ſimplex non approbat vſus

Compoſita at noſtro crebro verſantur in ore

Man. Deſpicio ſignat ſperno videoq̄ deoꝛſum

Diſpicio accurate inquiro. ſuſpicio aſtra

Specio ¶ Specio nō eſt ī vſu. ſ t video. Hic ſpecto. diligent̄ video. īſpicio. Ouid. Spectatū veniūt. veniūt ſpectent̄ vt ipſi. Et̄ ſ t approbo. Tull. Nō igit̄ ex ſinglis vocibꝰ ꝑhi ſpectādi ſūt. Nōnūq̄ ſ t tēdo. Idē. Si ad ꝑnicīē patrie res ſpectabit. Itē ſ t expecto. Idē. A q̄bꝰ ſpectare gl̄iaꝫ certe nullā poteſt̄. Expecto. verwachtē. Quē expectas. Expecto. deſidero. Boe. Si opaꝫ medicamēt̄ expectas. optet vt vulnꝰ detegas tuū. Aſpicio. anſeyn. Circūſpicio. vndiq̄ꝫ aſpicio. Petrarcha. I ſoſpes varioſq̄ꝫ vie circūſpice caſus. Cōſpicio. ſil' video ſeu video. Deſpicio. deoꝛſum aſpicio vl' ꝯtēno. Diſpiceo. diligēter inq̄ro vl' diſcerno. Pli. Diſpicies ipſe q̄d Regl'o putes renūciandū. Exſpicio. vytſyen. Inſpicio. inſyen Introſpicio. ītroꝛſuꝫ aſpicio. Perſpicio ꝑ aliq̄d inſpicio. vl' intelligo. Tua ꝓbitas oībꝰ eſt ꝑſpecta. i. apte viſa. Preſpicio. aū video. Proſpicio. ꝓcul aſpicio vl' ꝓuideo. Pli. Pet̄ vt fratr̄ tui filie ꝓſpiciā maritū. Reſpicio. omſyen. Noli reſpicere. Et̄ ſ t rurſus video vl' aſpicio. Suſpicio. ſurſuꝫ aſpicio. Cice. Cōplexꝰ me ſenex collachrymauit. aliq̄ñq̄ꝫ poſt ſuſpexit ī celū. Et̄ ſ t venenoꝛ. Pli. A q̄bꝰ olim amar̄ ſuſpiceris. oꝛnar̄. Et̄ ſ t ſuſpicoꝛ. hoc ē malū de aliq̄ opinoꝛ. Señ. Suſpecta ne (ſint lōga colloq̄a amputa.

Mur. Decerno ſtatuo fertur. ſeu colloco pono

Deſero deſtituo ſed ſubrogo ſubſtituo ſit

Inſtituo incipio doceo ſtatuo ve notabit

Statuo Statuo. decerno. Señ. Qui ſtatuit aliq̄d ꝑte īaudita alt̄a equū licꝫ ſtatuerit haud equꝰ ē. Et̄ ſ t peno vl' colloco. Epicurꝰ finē bonoꝝ in voluptate ſtatuit. Cōſtituo. ſil' ſtatuo. moderoꝛ vel ꝓpono. Deſtituo. deſero. depono. Maro. Et freta deſtituēt nudos ī litoꝛe piſces. Inſtituo. incipio. anſetten. Terē. Sapiēt̄ vitā īſtituit Inſtituo. īſtruo. doceo Señ. Sūt eñ nō mō l̄ris ſꝫ etiā bōis moꝛibꝰ inſtituēdi adoleſcētes. Inſtituo. ſtatuo. Mgr̄atꝰ inſtituit ne q̄s abſq̄ꝫ lumie pꝰ nonā hoꝛā noctu vaget̄. Pꝛeſtituo. ꝑſcribo. Oui. Dīj ſummū ꝑſtituere dic̄. Proſtituo. ī publicū ſtatuo. vl' meretricē facio. Petrꝰ filiā ſuā ꝓſtituit. Reſtituo. reddo repono vl' ī ꝑſtinū ſtatū reduco. Sub (ſtituo. ſufficio. ſbrogo.

Sterno hoſtē floꝛes et equos. mare ſternit̄ altū

Sterno toꝛo tegmen. tegmine ſterno toꝛum

Sterno ¶ Sterno. deijcio ī terrā. Boe. Strauit anteā libycis arenis. Sterno extēdo. Sterno floꝛes humi. Sterno operio. ſterno humū floꝛibꝰ. Sterno. cōpono. vl' cōplano. Hinc mare ſtratū dr̄. i. trāquillū. Cōſterno ꝑme cōiugationis. deijcio. turbo. Saluſt. Qua victoꝛia elati hoſtes nr̄i territi atq̄ꝫ animis cōſternati diſceſſere. Cōſterno vo tertie. ſ cat cooperio. Catullꝰ. Purpureaue tuū cōſternēs veſte cubile. Deſterno. detego. deſterne lectum. Inſterno. intego. Maro. Fuluiq̄ꝫ inſternoꝛ pelle leonis. Proſterno. in terram deijcio. ꝓfligo. Subſterno. ſubijcio. Propertius. Natura inſidiās pontū ſubſtrauit auaris. Superſterno. ſuperijcio. ſuperpono.

Stringo pꝛemo. ſtringit ligat exciditq̄ꝫ putatq̄ꝫ

Diſtringit pꝛemit abradit nudatq̄ꝫ notabit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Obligat obſtringit. perſtringit colligit arcte
¶ Stringo. ꝑmo. Pli. Appꝑhẽſamqꝫ manu ſtringit. Etiã ꝑt amputo. excido vl' ligo. Virg. Sꝫ tñ ⁊ quernas frõdes dũ ſtringere tꝑus. Aſtrīgo. alligo. Plau. Abducite hũc intro atqꝫ aſtringite ad columnã fortiter. Itẽ. Cõpa- tres ſpirituali nodo ſunt aſtricti. Cõſtringo. colligo. ſtringo. Diſtrīgo. ꝑmo. abrado vl' denudo. Interſtrīgo interꝑmo. Plau. Ibo hĩc intro atqꝫ illi ſo- cienno tuo interſtringã gulã. Obſtringo. obligo. Perſtrīgo. colligo ac bre- uiter ſummatĩqꝫ refero Etꝫ ꝑt rado. detero vl' oppꝑmo. Prudẽtiꝰ. Nec mea poſt Mariã potis es ꝑſtringere iura. Itẽ ꝑt obceco. Lice. Exiſtiat ſe gemie nitore ⁊ auri ſplẽdore aſpectꝰ oim ꝑſtringere. Hinc ꝑſtrictor. ꝑſtigiator. Preſtringo etiã ꝑt obceco. Reſtringo. ſoluo. Apuleiꝰ. Iumentũ reſtringit abire ſtabulo liberũ ſinit. Reſtringo rurſus ſtringo. Idẽ. Et duplici nodo. ne facile ſolui queat reſtringit. Reſtringo item ꝑcat coerceo. Subſtringo. ſtringo vl' colligo. Martialis. Feſtinãt trepidi ſubſtringere carbaſa naute. Stringo.

Conſtruo compono. corrumpo deſtruo fertur

Inſtruit inſtituit parat. obſtruis impediendo
¶ Struo. cõpono. tymmerẽ. Hinc ſtructura. edificiũ vel ꝯpoſitio. Aſtruo. ad aliqd ſtruo vel affirmo. Circũſtruo. notũ eſt. Cõſtruo ſimul ſtruo. com- pono. Deſtruo. frãgo. corrũpo. Extruo. in altũ ſtruo. Inſtruo. par inſtituo. Inſtrue militẽ. Inſtrue nauẽ. Inſtruo. in medio ſtruo. Obſtruo. ꝯſtruo. im pedio vel claudo. Virg. Fata obſtant placidaſqꝫ viri deus obſtruit aures. Preſtruo. ante aliqd ſtruo. Subſtruo. ſub aliquo ſtruo. Superſtruo patet. Struo

Ex alio accipimus. tamen. apte ſummimus ipſi Manci.

Accipe dic dando. permittens tollere ſume Mur.

Prodigo conſumo vel detero dicitur eſſe
Sumo. capio. eligo. abſumo. ꝯſumo. Pli. Tũc em̃ ſubit recordatio. qt dies quã frigidis rebꝰ aſſumſi. Aſſumo. accipio. vl' arrogo. Cõſumo. ꝓdigo. de tero. ꝯficio. Naſo. Tabida ꝯſumit ferrũ lapideq; vetuſtas. Deſumo. ſumo. Preſumo. añ ſumo. Reſumo. rurſus ſumo. recipio. Pli. Reſumptꝫ poſt lõgã egritudinẽ viribꝰ. Sbſumo. ſb aliq̃ vl' latẽt ſumo. Trãſſũmo. ex alio ſumo Sumo

Contingo tango. ſimul euenioqꝫ feretur

Euenit obtingit. pertingit peruenit eſto
¶ Tãgo. roerẽ. Lucre. Tãgere em̃. ⁊ tãgi niſi corpꝰ nlla põt res. Accipit ꝓ ꝯmoueo. ferio. Laurꝰ fulmĩe nõ tangit. Attingo. anroren. antaſten. Virg. Nulla neqꝫ amnẽ. libauit q̃drupes nec gꝛminis attigit herbã. Cõtingo ſil tãgo. ſeu tãgo. Idẽ. Iã fragiles poterã a t̃ra ꝯtigere ramos. Cõtigo. eue- nio. ꝓuẽio. Hora. Qð ſatꝫ ẽ. cui ꝯtigit. nihil ampliꝰ optet. Obtigo. eueñio cedo. Pertigo. Valde tãgo. ꝓuenio. Protigo. añ tãgo. Subtigo. latẽt tãgo Tango.

Qui tegit hic operit. celat quoqꝫ qui tegit ille

Pono depono. ſic et tego protego dicit

Quem non arma tegent nemo celabit amicus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Compoſita Verborum.

Tego.

¶Tego.operio. Tege caput. Tego oculo. Martia. Qd tegit maſꝰ credit
eſſe malū. Tego. ꝓtego. Criſpus. Neqꝫ locꝰ neqꝫ amicꝰ quiſꝗ̄ teget quē ar=
ma nō texerint. Circūtego. vndiqꝫ operio. Cōtego ſil'tego. Detego. denu=
do. operio. prodo. Maro. Arcanū demēs detegit ebrietas. Jntego. tego.
Obtego idē. Protego. foueo. tueor. Detego. denudo. Subtego. parū tego.

Arcum non tendo. nunc tendo retia ceruis

Tendo contendo pergo quoqꝫ ſignificabit

Pretendo oſtendo pretexo. relaxo retendo

Tendo.

¶Tēdo. ſpannē off trekē. Prop. Tēdis iners docto retia nota mihi. Tēdo
ꝑgo. ꝯtēdo. Maro. Per varios caſus ꝑ tot diſcrimia reꝝ. Tēdimꝰ in latiū
Attēdo. aduerto. Hic attētꝰ q̄ attēdit aīm. Circūtēdo notū eſt. Contēdo.
certo. Cice. Sꝫ tū q̄ro ex te qn̄ vbis int̄ nos ꝯtēdimꝰ. nō pugnis. Cōtēdo
ſil'tēdo. cōnitor. Cōtēdamꝰ curſu ad vrbē. Cōtēdo. peto. extorq̄o. Cic. Ne
q̄d ꝯ eq̄tatē ꝯtēdas. Jtē ſt cōtorq̄o. Virg. Tāto nate magꝭ ꝯtēde tenacia
vincla. Diſtēdo. extēdo. īpleo. Tibul. Diſtēdet ſpicis horrea plena ceres.
Extēdo. explico. Jntēdo. attēdo diligēter aduerto. Hora. Si nō intendes
aīm ſtudijs et rebꝰ hōeſtis. Etiā ſt valde tēdo iduco vl'extēdo. Obtēdo ꝯ
tēdo vl'tego. Oſtēdo. toenen. Ouid. Laudatas oñdit auis iunonia pēnas.
Pertēdo valde tēdo. vl'delibero. Portēdo. futuꝝ aliq̄d ſignifico. Hic por=
tentū ꝓdigiū. Pretēto. an̄ tēdo vl'oſtēdo. Virg. Paciferꝗ manu ramū p̄=
tēdit oliue. Pretēdo. p̄tero. Pli. Studeamꝰ ḡ nec deſidie nr̄e p̄tēdamꝰ alie=
nā. Protēdo. ꝓduco. Retēdo. relaxo. remitto. Subtēdo. latēt tēdo. Salu.
(Dū ſubtēdit īſidias militi

Attero parietibus tunicā. ſed cōtero tempus

Jntero pulmento panem. ſed detero veſtem

Tero

¶Tero. ꝯminuo. ꝯſumo Quid tp̄s terimꝰ vanis fabellis Attero. ad aliq̄d
tero ſeu tero. Prop. Nū grauis ībelles atterit haſta manꝰ. Cōtero ſil' tero
ꝯſumo. Lucre. Qui ſomno ꝑtē maiorē ꝯterꝭ eui. Detero. valde tero. Tibul
Deteret īualidos ⁊ via lōga pedes. Detero. deteriꝰ facio. Pli. Nimia cura
deterit magꝭ q̄ emēdat. Diſtero. ī diuerſas ꝑtes tero. Extero. terēdo expel=
lo. Jntero. terēdo īmitto. Jntere panē lacti. Jntertero. ī medio tero. Ob
tero. vndiqꝫ tero ſeu tero. Pli. Ne ī via ſtrati comitātiū turba ī tenebrꝭ ob
terant. Pretero valde tero. Protero idē ſt. Retero. retro tero. reꝑmo Sub
(tero. paꝝ ſeu clanculū tero

Texo compono. textum diſſoluo retexo

Pretexo tego pretendo ſit. texo vel ante

Texo

¶Texo. wenen. Textor. ein weuer. Textrix. ein weuerſche. Textrina vl'tex=
trinū. locꝰ vbi texit. Texo. ꝯpono. Hinc textū ꝯpoſitio. Quidā etiā vtunt
textus in q̄rta declinatiōe. Cōtexo. ſil'texo. ꝯpono. Detexo, texo. Diſtexo. a
textura remoueo. Jntexo. ſil'texo. Jntertexo. iterſero. Obtexo. ꝯ aliq̄d tex=
terendo obſto vl'vndiqꝫ texo. Pertexo. valde vl'vſqꝫ ad finē texo. Pretexo.
ante intexo. Hinc p̄texta toga cui purpura erat intexta qua vtebant nobi=
les adoleſcētes. Pretexo etiā abſcōdo tego vel p̄tēdo. Fabiꝰ. Difficultatis
patrocinia p̄teximꝰ ſegnicie. Retexo. textum diſſoluo. vel rurſus texo.

Contraho conuenio capio vel colligo ſignat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Detrabo de digito vel famam detrabo carpo
¶ Trabo.trekẽ.Naſo.Senen potũ pota trahebat an⁹.Abſtrabo.afftrekẽ Trabo.
Attrabo.allicio.Circũtrabo.omtreken.Cõtrabo.in vnum trabo.colligo.
Ouid.Propoſitiqȝ p̄coꝛ ꝯhe vela tui Etiã ſt capio ferꝝ.neglectũ ꝯhit rubi
ginẽ.Itẽ ſt ꝯuenio ſiue cũ alio ineo.vt philipp⁹ archidux auſtrie cũ Ioãna
hiſpanoꝝ regl filia matrimoniũ ꝯtraxit.Hic ꝯtract⁹ cõuẽtio.Detrabo.aff-
treken.Terẽ.De digito annulũ detrabo.Etiã ſcat famã alicui⁹ diminuo.
Hierony.Caue q̃ȝ ne aut linguã aut aures habeas pruriẽtes.i.ne aut ipe
alijs detrahas.aut alios audias detrahẽtes.Diſtrabo.ſeparo.diuido.diſ
ſipo.Extrabo.vyttreken.Intrabo.intrekẽ.Pertrabo.p aliqd trabo.Pro-
trabo.ꝓcul trabo vl'differo.Boe.Protrabit ĩgratas ĩpia vita moras.Re
trabo retro trabo.ruꝛſ⁹ trabo.vl'reuoco.Subtrabo.latẽt trabo.ſurripio.

Abſtrudo remouens abſcondens.prouenit inde

Abſtruſus non eſt obſtruſus vox latialis

Obijcit obtrudens cum deſpectu ſimul offert

Hinc obtruſus erit.quod ſemper ſcribitur abſqȝ s
¶ Trudo.ſtotẽ.Abſtrudo.remoueo.abſcõdo.Cõtrudo ſil'trudo.Detrudo Trudo.
deorſum trudo.depello.Virg.Detrudũt naues ſcoplo.i.trudũt de ſcoplo.
Extrudo.vi expello.Plau.Ille ãt ſenẽ cupiũt extrudere incenẽ ex edib⁹.vt
ipe ſole vẽtres diſtẽdãt ſuos.Intrudo.vi induco.Obtrudo.cũ ꝯtẽptu of-
fero vl'obijcio.Terẽ.Qm̃ nemini obtrudi põt.itur ad me.Claudian⁹.Et
fedũ ignarl ꝓperãt obtrudere mun⁹.Pertrudo.ꝑfecte trudo.Protrudo.
ꝓcul trudo.ꝓpello.ꝓtrabo.vel differo.Retrudo.retro trudo.repello.

Tundo percutio confringo contero dicit

Obtundens hebeto nimio ſtrepitu ve moleſto
¶ Tũdo.ꝑcutio.ꝯtero.ꝯfringo.Cõtũdo.ꝯfringo.ꝯtero mollio.Ouid.At-
aĩos molli ꝯtudit arte feros.Detũdo.valde tũdo.Extũdo.excutio.vl'inue Tundo
nio.Virg.Vt varias vſus meditãdo extũderet artes.Obtũdo.ꝯ tũdo.vl'
hebeto.Hic obtuſus.Etiã ſt nimio ſono vl'ſtrepitu moleſto.Cice.Cupio
nõ obtũdere te.ſi nõ delectare nr̃o ſtudio.Terẽ.Ab auſculta.ne me obtun-
das de hac re ſepi⁹.Pertũdo.ꝑforo vl'ꝑcutiẽdo frãgo.Vas eſt ꝑtuſuȝ.Re-
(tundo.repmo

Euehit exportans importans inuehit ille

Inuehoꝛ in paulum.feroꝛ in paulum maledictis
¶ Vebo.voerẽ.Hic vectoꝛ.q̃ vehit vl'vehit.Auebo.abduco.Aduebo.to Uebo
vorẽ.Circũuebo.vectatura circũduco.Cõuebo.ſil'vebo ꝯporto.Deuebo.
deorſum vebo.Euebo.exporto.vel extollo.Virg.Pauci q̃s equ⁹ amauit.
Iuppiter.aut ardẽs euexit ad ethera virt⁹.Inuebo.ĩporto.inuoren.In-
ueboꝛ vo mõ ſt importoꝛ.Mõ maledictis impeto ⁊ veluti quadã vi ſmo-
nis in aliquẽ feroꝛ.Hinc dicunt inuectiue oratiões quales ſunt Saluſtij
in Ciceronẽ.et Ciceronis in Saluſtiũ.Peruebo.vſqȝ ad finẽ vebo.Preue
bo.ante uebo.Preteruebo.voꝛ by voren.Prouebo.ꝓduco.ꝓmoueo.Re-
uebo.reduco.Seuebo.ſeorſuȝ vebo.Subuebo.ſurſuȝ vebo.extollo.Virg.
Nec nõ ad templũ ſummaſqȝ ad palladis arces.Subuebitur magna ma-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

trā regia caterua. Supueho. note ꝑcatōis ē. Trāſueho. trāſporto. traduco

Uello trabo moueo ſeu carpo ſignificabit

Diſtrabo diuello. ſed rurſus vello reuello.

Uello. ¶ Vello. trabo. moueo. Maro. Cynthiꝰ aurē vellit ⁊ admonuit. Szcat etiā carpo. vt vello lanā. Auello. abſtrabo. Cōuello ſił vello. Diuello. diſtrabo. vł abſtrabo. Euello. extrabo. Moniꝰ. Prorſus ⁊ a radicibꝰ euulſa ē arbor. Reuello. rurſus vello vł retrabo. Ouid. Tūc poterat manibꝰ ſūma tellure (reuelli.

Uerto ꝓpoſitum. verto currumqꝫ rotamqꝫ

Eſt animaduerto conſidero punio ſiue

Eruit euertit. ſubuertit idem tibi dicit

Cum deflecto via diuerto. reuerto regreſſus.

Uerto ¶ Verto. keren off wendē. Accipit ꝓ muto. Proper. Oīa vtunt. certe vtunt amores. Auerto. affkerē. Virg. Dij tā terris auertite peſtē. Auertor vō deponēs ꝑt ſperno. ⁊ pre ꝯtēptu vultū amoueo. Boetiꝰ. Eheu ꝙ ſurda miſeros auertit aure. Aduerto. thokerē. Aduertite aīos. Aīaduerto q̄ſi aīm aduerto. Szcat ꝯſidero aīm attēdo. Etiā ꝑt cū aīaduerſiōe punio ſiue irā exerceo. et cōſtruit cū actō. ⁊ in ꝑpoſitiōe. Gelliꝰ. Verebat eni ne nimia ira ꝓcitꝰ in eū q̄uiꝰ aīaduerteret. Circūuerto. notū eſt. Cōuerto. ſił vto ſeu vto Diuerto vł diuertor deflecto vł declio ꝺ via Hic diuerſoriū. ein herberghe Euerto. eruo. deſtruo. Inuerto. ꝯuerto. vł in ꝯ̄riū vto. Paulꝰ inuertit tunicā. Interuerto. ꝓprie callide doloſqꝫ efficio. ne res cōmodata vł credita dn̄o ſuo reſtituat Obuerto ꝯ̄ vto. Peruerto. ꝯuerto. vł deprauo Peruerſus q̄ vſat i malo ⁊ a bono vſus eſt. Preuerto vł tor. trāſeo. ꝓuenio vel ꝑtereo. Reuerto vł tor. redeo. Subuerto. demolior euerto Trāſuerto i obliquū vto

Uoluo circū ago verto perquiroue mente

Explicat euoluens pertractat mente reuoluens.

Uoluo. ¶ Voluo. vto. wentelē. Hic volito mō freq̄nter voluo. mō mēte tracto ⁊ cogitatiōe ꝑq̄ro. Aduoluo. to wentelē. Circūuoluo. circūuerto. Virg. Interea magnū ſol circūuoluit annū. Cōuoluo. ſił voluo. Deuoluo deorſum voluo Diuoluo. dimoueo. ad aliū locū voluo. Euoluo. explico. extēdo. Euoluere libros ꝑt apire libros lectitādi grā Euoluere auctores ē lectitare auctores Inuoluo glōero. iplico. Obuoluo. circūuoluo vel ꝯtego. Peruoluo. ꝑfecte voluo. Prouoluo. lōge voluo Reuoluo. retro voluo vł explico. Reuoluere mēte ē ꝑtractare vł meditari. Seuoluo. ſeorſū voluo. Subuoluo. ſurſū vol (uo. Trāſuoluo. i aliū locū voluo

Urit ſol hoīes. vrit quoqꝫ frigus et bulcus

Ad quid vis reliqua. comburo refertur ad ignem

Quare non recte dico cōburitur igni.

Uro ¶ Vro. ardore. frigore vł alia vi ledo. Tibul. Vret facies. vrent ſole capilli Lucanꝰ. Vrebāt mōtana niues. Aduro idē ꝑt qꝺ ſimplex. Amburo. ex omni ꝑte vro. Circūuro. idē Cōburo. igni ꝯſumo. Deuro. vro. Exuro. mō puro.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

mõ igni expurgo. Inuro. vrendo imprimo. Inure boui notã. Oburo. circũ
uro. Peruro. totũ vro. Preuro. ante vro ſiue in anteriori parte.

¶ Opuſculi huius volumẽ Quartũ et vltimũ feliciter inchoaẗ.

Auribus accipio fateor vel obedio ſignat

Audio ſed caſum raro coniunge datiuum.

¶ Audio. auribꝰ accipio. Terẽ. Tedet iã audire eadẽ millies
Audio etiã ꝓ fateor poniẗ. Itẽ ꝓ obtẽpero iunctũ cũ actõ. Cice. Si me au Audio
dies vitabis inimicitias. Cõaudio. vl' coaudio. ſil' audio. Exaudio mõ au=
dita petẽti ꝯcedo. Ouid. Supplicꝫ exaudi ieiunũ mitiſſime vocẽ. Inaudio
audio. Obaudio. mõ auditu poſtergo. Modo pareo qđ diciẗ vſitatiꝰ. obe=
dio. Subaudio. parum audio. vel ſubintelligo.

Infans obdormit. vina edormit temulentus

Subdormit ſeruus. loculis indormit auarus.

¶ Dormio. ſlapen. Poniẗ ꝓ eo qđ eſt negligẽs ſum. quẽadmodũ vigilo. ꝓ
eo qđ eſt diligẽs ſum. Hĩc dormito. Hora. Qñqꝫ bonꝰ dormitat Homerꝰ Dormio
Addormio. dormio. Addormiſco. dormire incipio. Cõdormio ſil' dormio.
Edormio. dormiẽdo ꝯſumo. Cice. Edormi inquã crapula ꝛ exala. Indor=
mio. inſlapẽ. Pli. Quod me lõge deſidie indormiẽte excitauit. Obdormio.
dormio. vel ſoporor. Perdormio. cõtinẽter dormio. Predormio. añ dormio.
Redormio. mõ euigilo. modo iteꝝ dormio. Pli. Paululũ redormio, deinde
ambulo. Subdormio. parũ vel latẽter dormio.

Ambio circumeo vel quero circumeundo

Intereo pereo corrumpor. conficiorqꝫ

¶ Eo. gaen. Abeo. diſcedo. Terẽ. Diminuã ego caput tuũ hodie niſi abis.
Adeo. togaen. Hora. Nõ cuiuis hoĩm cõtingit adire corinthũ. Ambio cir Eo.
cũeo vl' ambiẽdo q̃ro. Boe. Opes honores ambiãt. Plau. Virtutẽ ambire
oportet nõ fautoribꝰ. Anteeo. vorgaen. Plau. Om̃es ego anteeo ſtulticia.
Circũeo. omgaen. Coeo. ſimul eo vl' cõuenio. Pli. Coimꝰ in porticũ liuie.
Naſo. Nõ pñt vllis iſta coire modis. Exeo. egredior. Ineo. incipio vl' in=
gredior. Idẽ. Sic poteris iuuenũ cõuiuia ſemꝑ inire. Ineo etiã ẜt ſubagi=
to. Intereo. ſteruen off vergaen. Introeo introgredior. Obeo. adeo ſeu ex=
equor vel circũeo. Hĩc dicimꝰ. obeo munꝰ. Obeo legationẽ. Obeo ꝑicula.
Obeo mortẽ. morior. Poniẗ etiã abſolute ꝓ morior. Hĩc obitꝰ. mors. Cic.
Cũ de obitu fratris lr̃as accepiſſem. Obitus etiã ẜt aduentũ vl' occurſum.
Turpiliꝰ. Et q̃s ẽ q̃ interrũpit ẜmonẽ meũ obitu ſuo Obitꝰ idẽ occaſus dr
Catul. Qui ſtellaꝝ ortꝰ cõperit atqꝫ obitꝰ. Pereo. vergaen. Hĩc depereo
ardẽter amo. Et diſperio idẽ qđ pereo. Plau. Male partum male diſperit.
Preeo. ꝓcedo Pretereo. vorbygaen. Pli. Pene ꝑterij qđ minime ꝑtereundũ
fuit. Prodeo. ꝓcedo. Redeo. reuertor. Subeo. ſb aliq̃d eo. Subeamꝰ tectũ
Etiã ẜcat adeo. Subeamꝰ templũ. Itẽ ſurſum eo. Plume ſubeunt in celũ.
Pretereo. occurro vel ĩ memoriã venio. Virg. Subijt chari genitorꝭ ima=
go. Trãſeo. ouegaen off vorbygaen. Veneo. venũ eo. vel vendor.

Definitur homo cum quid ſit ſignificatur

Diffinitur homo tunc cum differre notatur.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Finio. ¶ Finio. mõ termino. mõ definio. Hõ finit a phis Anial rõnale mortale. Definio. determio. deſcribo. Definire inq̃t Laurẽtiꝰ Valla eſt q̃ſi finẽ dare vt Regẽ rhomanoꝝ dignitate ceteros ꝑcellere a Concilio definitũ eſt. Et Hiero. in Luca. Et quidẽ filiꝰ hoĩs ſ̃m qδ definitũ eſt vadit. Diffinire aũt hoc ab illo finiẽdo ac partiẽdo diſtinguere. vt papa forũ anĩe a cõtentioſo diffiniuit. Prefinio. ꝑſcribo. et quaſi finẽ quẽ nõ tranſgrediaris oſtendo.

Partio declina vel partior. hoc tamen vſus
Plus probat. actiuum tamen eſt impartio verbum

Partio ¶ Partio ⁊ partior: q̃dã ꝓ eodẽ legũt. Partior tñ deponẽs magꝭ dr ⁊ ſ̃cat ptes facio pteſq; diſtribuo. Plau. Hãc q̃dẽ quã nactꝰ ſum ꝑdã cũ illis partiã. Diſptior. ĩ duas ptes diuido. Diſptior ĩ diuerſas ptes diſtribuo. Imptio. ĩpẽdo vel partẽ do. Cice. Huic rei aliq̃d tpis inptias. hoc ẽ ĩpẽdas. Idẽ. Laborꝭ mei laudẽ nemini imptio. hoc ẽ partẽ do. Hoc verbũ magis actiuũ eſt ⁊ aliq̃ñ regit actm̃ cũ abltõ. Terẽ. Pluria ſalute Parmenonẽ ſuũ ſummũ impartit gnato. Multiptior. ĩ mltas ptes diuido. Triptior ⁊ q̃dri ptior: note ſ̃catiõis ſũt

Non vſurpatur pedio. ſed que facis inde
Liberat explicat expedio dic ſignificare

Pedio Pedio nõ eſt ĩ vſu. Cõpedio. ꝯpedibꝰ vicio. Expedio. libero. Virg. Flãmã inter et hoſtes Expedior. ſ̃t etꝭ explico. Señ. Iã q̃d ſit vtile expedi. Itẽ ſ̃t ꝓfero. Virg. Cererẽq; caniſtris. Expediũt Expedit. idẽ ſ̃t qδ vtile ẽ. Oui. Cura q̃d expediat prior eſt q̃ q̃d ſit honeſtũ. Expeditꝰ dr ſolutꝰ ⁊ liber. Expeditio apparatꝰ militarꝭ. Impedio. ĩplico vꝉ obſum. Prepedio. añ impedio. Terẽ. Quia in re nr̃a aut gaudio ſumꝰ ꝑpediti nimio aut egritudine.

Si ſaltum facio ſalio. ſaltantq; puelle
Tranſilio foſſam. prius edibus exiliebam

Salio Salio. facio ſaltũ. Salto. tripudio. dantzen. Ouid. Si vox ẽ cãta. ſi mollia brachia ſalta. Abſilio. ab aliq̃ ſalio. Aſſilio ad aliq̃d ſalio. Circũſilio notũ ẽ Deſilio. deorſuz ſalio vꝉ de aliq̃ ſalio ſiue deſcẽdo Diſſilio. ab aliq̃ ſalio ſiue in diuerſa ſalio. Accipiꝭ ꝓ crepo vel frãgo. Exilio. vytſpringẽ. inde exulto. Inſilio. inſpringẽ. Hic inſulto illido. ĩuado. Interſilio. ĩ mediũ ſalio. Preſilio. añ ſalio vꝉ choreã duco. Proſilio. ꝓcedo. ꝓrũpo. Reſilio. rurſuz vꝉ retro ſalio. Etiã ſ̃t in ꝯriũ agor ſeu repugno. Subſilio. paꝝ vel latẽter ſalio. (Trãſilio. ouer ſpringen

Sentio ꝑcipio ſenſu cognoſco ve ſignat
Sentit opinatur vel iudicat. vt bene ſentit

Sentio. ¶ Sentio. ſenſu ꝑcipio. Ouid. Non eadẽ rõ eſt ſentire ⁊ demere morbos. Poniꝭ ꝓ ĩtelligo. cog̊ſco. Boe. Sentꝭ ne inq̃t hec atq; anĩo illabunꝭ tuo. Accipiꝭ etꝭ ꝓ iudico vꝉ opinor. Pli. Cupio eñi abs te ĩtelligere q̃d ſentias Hinc ſenſus. ein ſyn. Senſus ſunt q̃nq;. Viſus. auditꝰ. odoratꝰ. guſtus. et tactꝰ. Mente etiã ꝯcepta ſenſus vel ſenſa magis vocanꝭ. Aſſentio vel or. aſſenſum ꝓbeo. ꝯcedo. Cõſentio cũ alio ſentio. Diſſentio diuerſum ſentio. Hora. Tres ꝓpe cõuiue mihi diſſentire videnꝭ. Perſentio. ꝑfecte ſentio. Preſentio. ante ſentio vel ꝓuideo. Subſentio. latẽter vel parũ ſentio.

Per cauſam cognoſco ſcio ſtatum ve notabit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Deſcio deficio. qui conſcit conſcius hic eſt

¶ Scio. rē p cauſaȝ cogſco. Hic ſciēs et ſciētia. Scio eciā ſcat ſtatuo. Hinc ſcitū ſtatutū. Aſcio ꝛ aſciſco. adiūgo. aſſum. Cōſcio. de me ſcio ꝛ ꝓprie malū Hora. Nil cōſcire ſibi nulla palleſcere culpa. Virg. tñ dixit. Et mens ſibi cōſcia recti. Etiā cōſcio. eſt mihi ꝗpſi infero. Cato. Si mortē cōſciuit. Hinc cōſciſco idē ſcās. Deſcio ꝛ deſciſco ab imperio vl' ductu alteriꝰ me ſbtrabo ſiue deficio. Preſcio. añ ſcio. ꝓuideo. Reſcio ꝛ reſciſco, rē poſtꝗ̄ geſta eſt ſcio quā neſciebā cū gerer. ꝓ̄ſertim ad me meoſue ꝑtinentē. Vel ad factū aliqđ occultiꝰ ꝛ inopinatū imperatūqȝ cognoſco. Teren. Caue reſciſcat quiſꝗ̄. Scio

Conuenio coeo concordoue alloquor. inꝗ̄

Judicium voco. conſtituo pactum facioꝗ̄

¶ Venio. komen. Ouid. Nil mihi reſcribas attamē ipſe veni. Aduenio. tokomē. Plau. Saluū gaudio te aduenire. Circūuenio. mō circūdo. mō decipio. Señ. Nō ſum paſſus eū ab emulis ſuis circūueniri. Cōuenio. ſiī venio. coeo. Etiā ſt verdragen. Ouid. Nō bñ ꝯueniūt nec i vna ſede morant Maieſtas et amor. Jtē alloqr. Terē. Ego Mitionē ſi apud forū eſt ꝯueniā Jtē in iudiciū voco. Niſi hodie debitū ꝑſoluerꝭ. cras te ꝯueniā. Jtē ſt cōſtituo. vl' pactū facio. Hic ꝯuētio. ꝯtractꝰ. Cōuenit impſonale ꝯgruit. Juuena. Seuis int' ſe ꝯuenit vrſis. Deuenio. ad inferiora venio. Eu[illegible]nio. contingo. Jnuenio. repio. Jnteruenio. i mediū venio. Obuenio. ꝯtingo. Peruenio. vpkomē. Preuenio. vurkomē Hieroñ. Demoſthenes plꝰ olei ꝗ̄ vini expēdiſſe dr ꝛ oēs opifices nocturnis ſp vigilijs ꝓueniſſe. Prouenio. vorkomē. Ex bōa arbore boni fructꝰ ꝓueniūt. Reuenio. redeo. Subuenio. ſuccurro. opitulor. Plau. Qui totiēs tibi miſero ſubueni. Supuenio. notū eſt Uenio

Quando veſcor edo. qui carmen publicat edit

Eredit vnda fluens montem. canis ambedit oſſa.

¶ Edo. veſcor. etē. Plau. Quaſi mures ſp edimꝰ alienū cibū Adedo. rodo. Ambedo. vndiqȝ rodo. Comedo. ſiī' edo. Eredo. bynnen vyt eten. Mures panē exederūt. Obedo. ambedo. cōſumo. Peredo vehemēter edo ſiue totū edo. Tibullus. Longa dies molli. ſaxa pedit aqua. Edo

Fert gerit et patitur dicit mouet exhibet aufert

Affert apportat. qui tollit ſubmouet aufert

Confero comporto vel comparo confero proſum

Defert deducit fert accuſat vel honorat

Fero. ꝓmo dragē. Ouid. Lene fit qđ bñ fert onꝰ. Maro. Ois fert oīa tellꝰ Scđo patior. Ouid. Quod male fers aſſueſce feres. Eneas Siluiꝰ. Nihil turpe ferre pōt generoſus ſpūs. Tertio ſt dico. Pli. Ferūt craſſum auum Craſſi i parthis interempti nūꝗ̄ riſiſſe. Quarto moueo vel duco. Pluuie vēto agitate ſurſum ferunt. Quinto. exhibeo. offero. Hora. Multa ferunt anni veniētes cōmoda ſecū. Fero opē opitulor. opē affero Sexto ſt aufero Virg. Oia fert aīm q̄z. Affero. ad aliquē fero. Ouid. Afferat i calatho ruſtis [illegible] dona puer. Antefero. ꝓpono. Aufero. tollo. Circūfero. mō p oēs partes Fero

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

aliq̄d fero.mō purgo.luſtro. Maro. Idē ter ſocios pura circūtulit vnda.
Cōfero ſil'fero vel ꝯporto. ꝓt etiā cōparo. Iuuena. Cōfer ꝯductū latronē.
Itē ꝯiūgo vel ꝯfero. Cōfer oīa in vnū. Maro. Et ꝯferre manū furor iraqꝫ
mōſtrat. Itē ꝓt ꝓſum. Pli. Et ad tuſſim in vino ſumptū marie cōfert. Con
tuli multa ī te bn̄ficia.i.multa tibi donaui. Cōfero me ad templū.peto tem
plū. Defero.deorſum fero vel deduco. Etiā ſ'cat adduco vel affero. Magi
Chriſto tria munera detulerūt. Itē ꝓt accuſo.aenbrengben.beclaffen. Hic
delator.clandeſtin⁹ accuſator. Suetoni⁹. Princeps q̄ delatores non caſti‑
gat irritat. Itē defero dtō iūgit' ꝛ ꝓt honoro. Hierony. in Deuteronomio.
Adducet ſup te dn̄s gentē ꝓcaciſſimā.q̄ nō deferat ſeni.nec miſerat' paruu
li. Differo ꝓtraho. Etiā ꝓt differēs ſum. vt Multū differt ꝓdigus a libe‑
rali. Effero. vytdragen. Teren. Vides tuū peccatū iam eſſe elatū foras. Ef‑
fero etiā ꝓt extollo. Sen̄. Proſpera anīos efferēt. Itē. Quib⁹ te laudibus
efferā neſcio. Infero.importo. Maro. Inferretqꝫ deos latio. Etiā ſ'cat im
mitto. Infer digitū in vulnus. Itē facio. Infero bella. Infero iniuriā. Itē
deduco. Infero cōcluſionē. Offero.mō dedico.trado. Modo ocl'is obijcio
ſeu ante aliquē ſtatuo. Virg. Strictāqꝫ aciē veniētib⁹ offert. Perfero per‑
ſeueranter fero. Sen̄. Leue eſt miſerias ferre.ꝑferre aūt graue. Perfero. ad
locū ſuū fero. Tabellarius meas lr̄as nō ꝑtulit. Poſtfero. poſtpono. Pre‑
fero.mō p̄pono. Virg. Ne me ſibi p̄ferat illa veret'. Item. Iudicū ordine
Burgundionū p̄nceps p̄dotatus aureo militaris ordinis vellere p̄latus
eſt. Modo oſtēto. Naſo. Si mō quē p̄fers nō ſimilat' amor. Profero ꝓnū‑
cio. Ne nimiū quidē v̄bū ꝓferre auſus fuit. ꝓt ꝓtēdo. Pli. Cū lineā ꝓtu‑
liſſet lōgiſſimā atqꝫ rectiſſimā. Item ꝓduco vel ī mediū fero. Bona arbor
bonos fructus ꝓfert. Itē ꝓrogo. Petrus negotia in longū ꝓfert. Refero
reporto. Fabius. Ad patrē arma nō retulit. Scd̄o reddo. Maro. O mihi
p̄teritos referat ſi iuppiter annos. Tertio narro. Hieron̄. Nemo inuito
auditori libēter refert. Quarto cōſtruit' cū p̄poſitiōe ad ꝛ actō ſ'catqꝫ in cō
ſolationē pono. Fabius. Nō retulit ad matrem.nō ꝓpinquos cōſuluit. non
amicos. Quinto aſcribo. In dialecticis oīa ad argumētationē referuntur.
Refero gratiā.dancken. Refero impēſum.rationē reddo de expēſis factis.
Refero tibi acceptū.fateor me a te accepiſſe. Refert impſonale a res ꝛ fert
cōpoſitū.ꝓt intereſt. Terē. Id mea minime refert. Suffero. mō ſuſtineo to‑
lero. Hieron̄. Grādes materias igenia parua nō ſufferūt. Mō ꝓt ſuppono
Etiā eſt ſurſum ferre. Liuius. Quū oīs hiſpania ſublatura animos fuerit
Transfero.transpono vel transporto.

Adſum ſum preſens.abſens ſum denotat abſum
Res bona que prodeſt.res mala ſemper obeſt
¶ Diſtractis curis veniam poſco mihi ſcriptor
Quod non vberius deſcripſi ſingula verba

¶ Sum.ich byn. Maro. Sum pius aeneas. Etiā cū gtō ꝯſtruit'.ꝛ ꝓt valeo
tēditqꝫ ad p̄ciū. Quāti eſt ſumito.i.quantū valet. Itē eſt impſonale. ꝓt int'‑
eſt. Cice. Eſt adoleſcētis maiores natu vereri. Plures hui⁹ v̄bi cōſtructio‑
nes in grāmaticis Perotti inuenies. Abſum.lōge ſum.nō adſum. Pr̄ me⁹
abeſt ab vrbe Adſuz vel aſſum ꝓꝑe ſum Etiā ꝓt aduenio. Maro. Huc ades
o formoſe puer. Deſuz deficio. Idē. Nihil hic niſi carmia deſunt Erum vir
eſt in vſu. ꝓt extra ſum vel foris ſum. Inſum. in aliquo ſum. Interſum. in
medio ſum vl' p̄ſens ſum. Intereſt ī re eſt vl' differt. Obſum.noceo. Perſum

valde ſum. Gelliꝰ. Platõi et Socrati ꝯfuit familiaris. Preſuꝫ. añ alios ſum ſeu p̄ſideo. Proſum. vtilis ſum. Naſo. Nil niſi qđ ꝓdeſt charꝫ eſt. Subſuꝫ infra ſum vl' latẽter inſum. Supſum. abũdo. ſupfluꝰ ſum vel ſupero. Virg. Auxilio vrbes Italie ppliqꝫ ſupſunt. Tul. Nec vo ſciẽtia iuris maioribus ſuis Qu. Keliꝰ. Tubero defuit doctrina etiã ſupfuit. Etiã ſit ſupſtes ſum vl' reſto. Virg. Supereſtue. ⁊ veſcit aura etherea. Poſſum vt vult Perottꝰ cõpoſitũ eſt ex porro. qđ eſt valde et ſum. Sed melius cũ Põponio leto diſcereꝰ cõpoſitũ ex potis et ſum. Hinc potẽs ⁊ potẽtia. Potẽtia dei eſt infinita: cui ob tria in primis gratias agamus q̄ hoĩes ſumus nõ pecudes. chriſtiani nõ iudei aut pagani et qđ litterati ſumus nõ idiote.

¶ Opuſculum cõpendioſum de Verborũ cõpoſitis diligẽter recognitũ. extremaqꝫ manu ad puerorum vſum abſolutũ finẽ habet. in quo confidat ſtudioſus Lector ſe nihil barbariei deprehenſum. Quãuis enim forſitan nonnulla cõpoſita fuerint pretermiſſa. nullũ tamen poſitũ eſt qđ apud ꝓbatũ ſcriptorẽ nõ legat. itaqꝫ ſecure pueri ediſcant.

¶ Si rhomana puer queris non barbara verba
Huc ades his herbis nulla venena latent.

De verbis cõibus et deponẽtibus opuſculum feliciter inchoatur.

Deponens verbũ paſſiuũ voce videtur
Ex geminis vnum deponens ſignificatũ
Et patiens et agens cõmunia verba notabit

Verbũ deponẽs ẽ qđ ĩ voce paſſiua vl' actiuã vl' paſſiuã deponit ſ̄cationẽ Deponẽs em̃ dr. q2 nõ hꝫ vtrãqꝫ ſ̄cationẽ ſicͣ cõe. ſꝫ vl' actiuã depõit. vt naſcor. vl' paſſiuã vt luctor. Cõia v̄ba ſũt q̃ ĩ voce paſſiua tã actiuã q̃ paſſiuã hñt ſ̄cationẽ. vt oſcl'or te oſcl'or a te. hortor te. hortor a te. Mlta deponẽtia olim fuerũt cõia. vt docet Priſcianꝰ. Etiã mlta ĩ or exeũt q̃ veteres ĩ o ꝓferebãt. Cõplura itẽ ancipiti t'minatiõe ꝓferunt apud nos in eodẽ ſ̄cato. vt (infra docebimꝰ.

Largior experior veneror moror oſculor hortor
Criminor amplector interpretor hoſpitor. iſta
Sunt cõmunia. plura tamen veteres poſuerunt

¶ Largior. largit' dono ⁊ donor. Hic elargior ⁊ dilargior eiuſdẽ ſ̄catiõis Experior. tẽto ⁊ tẽtor. Virg. Vis ğ inter nos q̃d poſſit vterqꝫ viciſſim experiamur. Hic expertꝰ. q̃ ꝓbauit. Prop. Expertꝰ dico nemo eſt ĩ amore fidelis. Et expientia. veruarenheit. Baptiſta. Sic neqꝫ ſollertes breuis experiẽtia rex ſit annos. Veneror. ⁊ honoro ⁊ honoror. Virg. Inp̄mis venerare deos. Moror. detineo ⁊ detineor ĩ mora. Quintilianꝰ. Quid me pr̄ detines. q̃d morar' abeuntẽ. Et' moror ſit expecto ⁊ expector. vt quẽ morar'.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

De verbis deponentibus.

Aliqñ ſcat tardo. ⁊ eſt deponēs. vt vbi tam diu morat⁹ es. Accipit et pro hereo ſeu dubito. Ouid. Dūqȝ moror miroṛqȝ ſimul. fugit om̄is in vndas. Mora expectatio vel tarditas. Demoror idē qȝ moror vel expecto. Virg. Et tua ꝓgenies mortalia demoror arma. Jmmoror. ī aliq̄ moror. Remoror. retineo ſeu retardo. Terē. Ne veſtrū remorer cōmodū. Remora. retardatio. Etiā eſt piſcis q̄dā naues remorās. Cōmoror. ſil' moror. Oſculor. dono ⁊ donor oſclo. Hic deoſculor et exoſculor eiuſdē ſcationis. Hortor admoneo ⁊ admoneor. incito et īcitor. Adhortor idē. Dehortor eſt ei⁹ ꝯriū. vt ego hortor filiū tuū ad vtutē. tu vo de vtute dehortar'. Cohortor ſil' hortor. Criminor accuſo ⁊ accuſor. Recriminor. ex aduerſo criminor. Amplector circūdo ⁊ circūdor. Catul. Oceanuſqȝ mari totū q̄ amplectit' orbē. Etiā ſt apꝑhēdo. vt amplector vtutē. Amplector idē eſt. Cōplector. cōprehēdo. Cōplector vbis explico. Interꝑtor. expono. ⁊ exponor. Interꝑtabor vos Lucanū. Chriſt⁹ interꝑtat' vnct⁹. Hoſpitor. accipio. ⁊ accipior hoſpicio. Hoſpiciū ꝓprie dr ius qȝ eſt int' hoſpites. hoc ē int' amicos externos. Stypulor qȝ int' cōia q̄dā numerāt. ſt rogo et rogor. et teſte Priſciano. ī vtraqȝ ſcatiōe regit abltm̄ cū ꝑpōne a vel ab. vt ſtypulor a te. i. interrogo te vl' interrogor abs te. Juuenalis actiue ꝓtulit. q̄tum ſtipulare et ꝓtin⁹ accipe qȝ do. Suetoni⁹ vo paſſiue dicēs. Minor q̄z vigīti annoꝝ ſtypulari nō pōt. Aſtypulor ſt aſſentior ⁊ regit dtm̄. vt aſtypulor tibi. Veteres etiā int' cōia poſuerūt vtor. patior. ꝓſolor. obliuiſcor. dignor. ꝯfiteor. teſtor. ſeq̄r. comitor (et q̄dā alia.

Utor vaſe. fruor cantu. rex arce potitur

Contentus fruor. alterius cauſa tamen vtor

¶ Vtor. ich ghebruick. vt vtor vaſe. vtor cultro. Hiero. Nec diuiti obſūt opes ſi eis bn̄ vtat'. Abutor. ich myſbrucke. Pleriqȝ abutunt' ſcia. Fruor cū delectatiōe vtor. vt fruor cātu. fruor aſpectu florū. Perfruor. vſqȝ in finem fruor. Superni īmortali leticia ꝑfruunt'. Defruor. oēm fructū ꝑcipio. Fruiſcor. idē qȝ fruor. Potior. potēs fio vl' acq̄ro optata. ⁊ ē tertie vl' q̄rte ꝯiuga. Ouid. Mars videt hāc viſamqȝ cupit. potiturqȝ cupita. Lucill⁹. Deficit alma ceres. nec plebes pane potit' apud veteres regebat gtm̄. actm̄. vl' ablatiuū. Nūc ablatiuū ⁊ aliqñ gtm̄. vt Romani rerū lōge lateqȝ potiti ſunt.

Munero fungor. ago munus. diſcrimine fungor

Finio diſcrimen. vita defunctus obiuit

¶ Fūgor. obeo vel ago. regit abltm̄ vl' actm̄. Cice. Qui adipiſci verā glīaȝ volet iuſticie fungat' officijs. Terē. Aeſchin⁹ tu⁹ neqȝ boni neqȝ liberalis funct⁹ eſt officiū viri. Etiā fungor ſt finio. vt fungor ꝑiculis. Perfungor. ꝑfecte fungor. Defungor. finio vel euado. vt defungor vita. Virg. O pelagi magnis tandē defuncte ꝑiclis. Defunct⁹ etiā abſolute accipit' ꝓ mortuo.

Pomo veſcor. edo pomum. bos paſcitur herbam

Eſt hominum veſci. pecudes paſcuntur in agro

¶ Veſcor. edo. eten. Virg. Veſcit' eneas ſil' ⁊ troiana iuuēt⁹. Ponit' ꝓ vtor Jdē. Si veſcit' aura etherea. Cōueſcor. ſil' veſcor. veſci ꝓprie eſt hoīm. paſci beſtiarū. Paſcor. edo. eten off knagen. vt bos paſcit' gramina vl' graminib⁹ Paſco actiuū mō idē ſt qȝ paſcor deponēs. ſ. mō ſcat cibū alteri ꝑbeo. Juuenalis. Quot paſcit ſuos. Pabulor idē eſt quod paſcor. A paſcor fit ꝯpa-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

ſitū depaſcor. Lucre. Floriferis vt apes in ſaltibus omnia libant. Omnia nos itidem depaſcimur aurea dicta.

Quod reminiſcor. idem dic ſignificare recordor

Si memoror celum. non obliuiſcor honeſti

Actiuum memoro vel deponens memoror dic

¶ Reminiſcor ⁊ recordor idē ſcāt qđ ī mēte reduco. Cōminiſcor. excogito. fingo. Terē. Quid agā aut qđ cōminiſcar. Hic cōmentū ⁊ figmētū vł ꝯmētariū. Cōmētor. fingo. vł cōmētariū ſcribo. vt Seruiꝰ cōmētatꝰ eſt ī Virgiliū. Memoror vł memoro. ī memoriā reduco. Hiero. in Eccłiaſtico. In omnibꝰ opibꝰ tuis memorare nouiſſima tua ⁊ in eternū nō peccabis. Virg. Muſa mihi cauſas memora. Cōmemoror vł ro. ſił memoror. In Eccłiaſti. Sꝫ in die tribulatiōis cōmemorabit tui. Memorabilis dr memoria dignꝰ Obliuiſcor. vgetē. Hic oblitꝰ. Luca. Immemor patrie ſignoꝝ oblite tuoꝝ

Lamentans miſeror. inopemq́ȝ leuans miſeratur

Uult miſeror quartum. miſereri vult genitiuum

¶ Miſeror ꝑme ꝯiuga. eſt et ſt flere ac lamētari. regitqȝ actm̄. Virg. Turni ſortē miſerātur iniquā. Miſereor ſt miſerationē alienis caſibꝰ exhibeo. et regit gtm̄. Ouid. O vgo miſerere tui miſerere tuoꝝ. Pōit tn̄ nōnūq́ȝ cū dtō vt miſerere nob. Veteres dixerūt miſereo. Enniꝰ. Cogebāt hoſtis lachrymātes vt miſererēt. Hinc miſereſco idē qđ miſereo. Boe. Dilige iure bonos ⁊ miſereſce malis. Miſeret et miſereſcit impſonalia ſunt regūtqȝ actm̄ cū gtō. Virg. Si te lapſorū miſeret. Teren. Atqȝ inopis te miſereſcat mei.

Que dant auxilium coniunges verba datiuo

Suffragare mihi. tibi ſedulus auxiliabor

¶ Auxilior. helpē. Inuenit in Eſaia cū gtō In tpe placido exaudiui te ⁊ in die ſalutꝭ auxiliatꝰ ſum tui. Suffragor. iuuo et ꝓprie vocibus in electiōe. Suffragiū auxiliū vel fauor. Hora. Nō ego vētoſe plebis ſuffragia venor Opitulor. opē fero. Adminiculor. auxilior vł adminiſtro. Adminiculū ſuſtētaculū vł auxiliū. Patrocinor. patronꝰ ſum vł defendo. Veteres etiā dixert adiutor. Pacuuiꝰ. Adiutamini ⁊ defendite Nos dicimꝰ ſolū adiuto. qđ frequētatiuū ē ab adiuuo

Aſſentor verbis. ſed tactu blandior illi

Uocibus aut geſtu quocūq́ȝ modo vel adulor

Blandior ad ſenſus alios mentemq́ȝ refertur

¶ Aſſentor voce blādior. ſmekē. ſed aſſentior q̄rte ꝯiuga. ſt aſſenſum ꝓbeo. Aſſentor. ein ſmeker. Blādior. ꝓprie tactu. vt Petrꝰ blādit puelle. Trāſfert etiā ad alios ſenſus et ad aīm. Hinc blādus ⁊ blandimentū et blandicie. Propertiꝰ. O nullis tutū credere blādicijs. Subblādior. paꝝ vel latenter blādior. Adulor. quocūqȝ mō vel voce vel geſtu fauorē q̄ro. Et regit dtm̄ vel actm̄. vt adulor te vel tibi. Veteres etꝭ dixerūt adulo. Valeriꝰ maximꝰ Si dionyſiū adulares iſta nō eſſes. ſi iſta eſſe velles dionyſiū nō adulares. Cicero. itē adulor paſſiue ꝓtulit cū dixit. Nec adulari nos ſinamꝰ. Inde ſit adulator. Multi ſūt adulatores. pauci vo amici. Palpor vł palpo. leniē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

et q̄ſi tētādo tāgo. Pōit ꝓ blādioꝛ. Lucilliꝰ. Hic me videt ſubblādit. palpat. caput ſcabit. Palpatoꝛ vl' palpo ſt adulatoꝛē. Palpoꝛ vl'o teſte Mācinello regit dtiū vel actiū

Aduerſoꝛ minoꝛ inſidioꝛ coniunge datiuo

Hoſtibus aduerſoꝛ dicenti falſa refragoꝛ

Inſidiatur oui lupus exitiumq̄ minatur

¶ Aduerſoꝛ. ꝯtrariꝰ ſum: vt Paulꝰ aduerſat mihi. Sed auerſoꝛ abominoꝛ vl' reſpuo. ⁊ regit actiū. Boe. Auerſamini igit vitia. colite v̄tutes. Minoꝛ dꝛuwen. Virg. Hoſtis amare qđ increpitas. mortēq; minarl. Hic minitoꝛ eiuſdē ſcatiōis. Antiq etl' mino dicebāt qđ ſt ꝓpello. In hymno diui Frāciſci. Mina gregē dux ad regē. Exod. iij. Cūq; minaſſet gregē ad interioꝛa deſerti. Inſidioꝛ. lagen leggen. Vt lupus inſidiat ouibꝰ. Refragoꝛ. repugno. aduerſoꝛ. Cōtrarioꝛ. et iniurioꝛ nō ſatis latine dicunt ſaltē ab oratoꝛe.

Moꝛigeroꝛ famuloꝛ ancilloꝛ. et obſequoꝛ iſta

Uerba miniſterij ſunt et contenta datiuo

¶ Moꝛigeroꝛ et obſequoꝛ ſcāt moꝛē gero. Obtēpero. Sulpitiꝰ Verulanꝰ Moꝛigerare mihi mollia iuſſa dabo. Ab obſequoꝛ fiūt obſequiū ⁊ obſeq̄la in eodē ſcato. Teren. Nāq; hoc tp̄e obſequiū amicos. veritas odiū parit. Ancilloꝛ et famuloꝛ ſcāt ſeruio et miniſtro. Catharina ancillat patri meo. Catul. Que tibi iucundo famularer ſerua laboꝛe.

Feneroꝛ haud aliud q̄ꝫ fenero ſignificabit

Mutuoꝛ illud idem quod mutuo crede notabit

Laurē. Val. et alij q̄dā dr̄ām faciūt int̄ feneroꝛ ⁊ fenero. mutuoꝛ ⁊ mutuo q̄bꝰ cū Antonio Mācinello penitꝰ refragamur. Idē eñ ſcāt feneroꝛ. et o. ſcꝫ ad vſurā accipio. Cic. Neq; eñ bn̄ficiū feneramur. ſꝫ natura ꝓpēſi ad liberalitatē ſumꝰ. Prouer. xix. Fenerare ꝓximo tuo ī tp̄e neceſſitatl' illiꝰ. Feneratoꝛ q̄ dat ad fenꝰ. alio noīe daniſta. Fenꝰ eſt lucrū pecunie ſine vſura. Accipit ꝓ q̄libet lucro. Mutuoꝛ et mutuo ſcāt mutuo accipio. vt luna mutuat lumē ſuū a ſole. i. mutuo accipit. Sen. Quāto hilarioꝛ eſt q̄ ſoluit q̄ꝫ q̄ mutuat.

Aurigoꝛ moderoꝛ rego tempero ſiue guberno

Inuenies modero quartum vel ſubde datiuum

Aurigoꝛ. rego. guberno currū. Accipit ꝓ rego. Auriga gubernatoꝛ currꝰ. Claudia. Deſidis aurige nō audit v̄bera currꝰ. Moderoꝛ. tēpero vl' rego ⁊ regit dtiū vl' actiū. Cice. Q? et pudoꝛ tuꝰ moderat oꝛoni mee. Cato. Ipſe mihi moderare tuis vt parcere poſſis. Sueto. Nec ſucceſſum victoꝛie moderatꝰ eſt. Veteres etiā et nōnulli ex recētioꝛibꝰ modero dixerūt. Nicolaꝰ in heſiodo. Ea gr̄a magna eſt vt linguā moderes penſataq; v̄ba loquaris.

Gratuloꝛ eſt verbis alicui mea gaudia teſtoꝛ

Gratuloꝛ eſt oratoꝛis. gratoꝛq̄ꝫ poete

Confero gratificoꝛ. dijs gratuloꝛ. eſt ago grates

¶ Gratulari eſt v̄bis oſtēdere gaudiū. qđ ex alicuiꝰ cōmodo aut felicitate

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

ꝓincipias apud eū ipm̄ q̄ cōmodo aut felicitate affect⁹ eſt. vt ḡtulor tibi ob ꝯſulatū adeptū. Et ḡtulor mihi. qđ oīa ꝓ deſiderio meo ſucceſſerint. Plau. Jbo intro ⁊ ḡtulabor veſtrū aduētū filijs. Cice. Ep̄lam vo oſculatus et ipſe mihi ḡtulat⁹ ſum. Gratulor deo ſ̄t deo grās ago. Cōgratulor. ſil̄ gratulor. Grator idē eſt qđ ḡtulor. ſ3 poet⸌ ſolū et hiſtoric⸌ ꝯuenit. Virg. Inueni germana viā gratare ſorori. Gratificor et gratū facio ꝺ̄ſit. Nā gratū facio ſ̄t obſequor. S3 gratificor aliqd maius eſt ⁊ ſ̄t bn̄facio ſiue bn̄ficiū ꝯfero. vt (de⁹ gratificat̄ hoīb⁹.

Principor et dominor caſu compone datiuo

Inuenies dominor conſtructum cum genitiuo

¶ Principor et dominor idē ſ̄cāt. A ꝑncipor ſit ꝑncipiat⁹ ꝓ imperio. Dominor in Eccl̄iaſtico ponit̄ cū gtō. Poſuit timorē illi⁹ ſup oēm carnē ⁊ dominat⁹ eſt beſtiarū ⁊ volatiliū. Cū dtō. Virg. Et vict⸌ dn̄abit̄ argis. Idē. cū abltō et ꝓpoſitiōe in ꝯſtruit. Incēſa Danai dominant̄ in vrbe. Ouidi⁹ cū actō et ꝓpoſitiōe in. Et quod dominari in cetera poſſet.

Joanni medicor vel ioannem bene dicis

Signat idem medeor. etiam medico reperitur

¶ Medicor ⁊ medior ſ̄cāt medicinā do vel ſano dicim⁹. medicor te vl̄ tibi et medeor philippo vel philippū. Terē. Gnato vt medicarer tuo. Cicero. Phia medet̄ animis. Inuenit̄ et⸌ medeor cū gtō. In Hiere. Trenoꝝ cap. ij Magna eſt velut mare cōtritio. q̇s medebit̄ tui. Legit̄ et medico actiuum. Virg. Semina vidi equidē multos medicare ſerētes. Plau. Habe bonum animū. ego iſtū lepide medicabo metū. Remedior aris. ſ̄cat remediū adhibeo vel remedio ſubleuo. Hiero. in li. ꝯtra Iouinianū. Multiq3 impatientiā gule vomitu remediant̄. et quod turpiter ingeſſerūt turpius egerūt.

Aemulor eſt imitor. zelo vel dicito zelor

Aemulor inuideo. quarto vel iunge datiuo

Inq3 via comitor. patremq3 aſſector in vrbe

Rem geſtam aut mores effingere dic imitari

¶ Sequor. volgen. Terē. I pre ſequor. Cōpoſita ei⁹ habent̄ in ope nr̄o. de verborū cōpoſitiōe. Emulor. imitor. et regit dtm̄ vel actm̄. Quītilian⁹. Et cōſumati iā patroni veterib⁹ emulant̄. Terē. Quoꝝ emulari exoptat negligētiā. Etiā ſignificat inuideo. Hinc emulus d̄r q̄ aliū aliq̄ re egregia ſuperare nitit̄. ⁊ eſt mediū vocabulum. Zelor vel zelo idē ſignificat qđ emulor. Pſalmographus. Noli emulari i malignātib⁹ neq3 zelaueris faciētes iniquitatē. in Zachariā zelat⁹ ſum hierl̄m et ſion. Zelus d̄r emulatio. Comitor. ꝓbeo me comitē in itinere vel nauigatiōe. Comes d̄r q̄ ductū alterius ſequit̄. Pli. Quicūq3 eū comitati fuerāt. Etiā d̄r comito. Ouid. Quem pia nobiſcū ꝓles comitauit euntē. Inde comitor paſſiuū. A q̊ comitat⁹ aliquā paſſiue accipit̄. Idē. Ipe licet venias muſis comitat⁹ Homere. Si nihil attuleris ibis homere foras. Aſſector. comitor aliquē ꝑ vrbē. Imitor. effingo mores alterius aut rem ab aliquo geſtam. Filij plerūq3 imitant̄ patrē.

Aggreditur nos hic quicūq3 inuadit aperte

Qui de improuiſo petit. hunc dicas adoriri

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

¶ Aggredior et adorior differūt. q aggredior eſt aperte aliquem inuado. Adorior vero de improuiſo et repente quaſi ex inſidijs inuado.

Principis aut ſacram rem furor dico peculor

¶ Furor. ſtelen. Hinc ſuffuror eiuſdē ſignificatiōis. Peculor. ſt furor rem ſacrā et publicā aut principis. Hinc depeculor qđ idem ſignificat. ⁊ peculatus furtū rei ſacre aut publice. aut rei que eſt principis. Manuor idē qđ furor. Actius. Manuatus veſtē amice. Manticulor. manticulas attrecto vt furer.

Hic predor populor predo populo ſpolior

Uel ſpolio. ceſar pagos populauit et vrbes

¶ Predor aris. vel p̄do. berouē. in Eſaia. Ve q̄ p̄daris. nōne ⁊ ipſe p̄daueris. in Judith. Predauitq; oīes filios tharſis. Et paulo poſt. Et p̄dauit omnem locupletationē eoꝝ. Preda. eyn roeff. eſt id qđ aufert hoſtibus. Tibullus. Ferrea nō venerē. ſed p̄dā ſecula laudāt. Preda tñ multis eſt operata malis. Hinc fit ꝯpoſitū dep̄dor. Populor vel populo idē ſt qđ p̄dor. Virg. Populat ingentē farris aceruū. Hinc depopulor. dep̄dor. paſſim diripio. Spolior veteres vtebant. Vnde eſt illud. Et ſpoliant eos ⁊ corpora nuda relinquūt. A ſpolio fiūt ꝯpoſita expolio ⁊ diſpolio: note ſignificatiōis.

Id quod alo verbum tibi ſignificabit alumnor

Pro nutrio nutrior quoq; vel nutricor habeatur

¶ Alumnor. idē eſt qđ alo. ſed nō eſt in vſu. Hinc alumnatio. educatio. nutritio. vel inſtitutio. Alumnus dicit q̄ alit et q̄ alit. Licet q̄dā improbent. Nutrior et nutricor deponētia idē ſignificant qđ nutrio et nutrico. Virgilius Hoc pinguē et placidā paci nutricor oliuam. Cicero. Omnia ſicut ſua mēbra et partes nutricat et ꝯtinet. Et corripit nutricor penultimā.

Suſpicor ambiguus reor et quaſi certus opinor

Hic arbitratur qui cenſet et arbiter extat

¶ Suſpicor ſt habere ſuſpitionē. accipit ꝓ penſo eſtimo et opinor. Ouid. Fortius ingeniū ſuſpicor eſſe viris. Baptiſta. Nō ꝓcul extremū ſuſpicor eſſe diē. Suſpicio. eyn vermoedt Reor. i. firmiter credo. Opinor. opinionē habeo. puto. Arbitror. eſtimo. iudico. Arbiter dr iudex ab ijs qui litigant elect9. Arbitriū ſentētia arbitri. facultas iudicādi arbitro data vl' opinio.

Precinor vaticinor profor auguror ominor id quod

Coniecto ſignat. reperitur et arguo dictum

¶ Vaticinor. ꝓpheto. futura p̄dico. Vates ꝓpheta vel poeta. Vaticinium. ꝓpheta. Profari. q̄ſi porro fari. p̄dicere futura. Auguror ꝯiecto. diuino. Petrarcha. Auguror expecto. ſed rem cumulati9 ex te. dicit et auguro. Virg. Et reor ⁊ ſi q̄d veri mens augurat opto. Ominor. idē. Pli. Ominamur tibi in ꝓximū annū cōſulatū. Abominor ſt deteſtor. q̄ſi malū omē repello. Hariolor idē quod auguror. Auſpicor vel auſpiciū capto vel incipio

Cogito dic meditor. vel dic exerceo lector

¶ Meditor ſt cogito. Bap. Meditare parūper et v̄ba et nūeros. Etiā ſt exerceo. Virg. Syluestrē tenui muſam meditaris auena. Hic meditatio ꝓ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Ex cõmunibus

exercitatiõe. Imaginor. ꝑcat cogito. Auarus in ſomnijs aurũ imaginat.

Sciſcitor et ſcitor percontor verba rogandi

Contari rimor. ſcrutari inquirere ſignant

Contor quero per o. cunctor moror u retinebit

Sciſcitor. iterrogo ⁊ ꝓprie vt ſciã. Scitor idẽ. Oui. Qm̃ ſcitarꝭ dĩgre latu. Accipe q̃ſiri cãm. Percõtor iterrogo. ⁊ ꝓprie cã coarguẽdi. Hic ꝑcõtator. Hora. Percõtatorẽ fugito. nã garrulꝰ idẽ eſt. Percõtor accipit ꝓ ſciſcitor. idẽ. Int̃ cũcta leges et ꝑcõtabere doctos. Cõtor ꝑ o ⁊ ſine c. inq̃ro. Cũctor ꝑ u cũ c. moror vl̃ dubito. Enniꝰ. Vnꝰ hõ nob cũctãdo reſtituit rẽ. Cuncta mora. Rimor. inq̃ro. rima fiſſura. Scrutor inq̃ro cũ diligẽtia. hic ꝑſcrutor. (ꝑfecte ſcrutor

Conſequor adquiro pariter nanciſcor apiſcor

Hinc adipiſcor erit. ſum clarum nomen adeptus

Apiſcor aptuſſuz ptm̃ facit ⁊ ꝑt acq̃ro. Catul. Qui dũ aliq̃d cupiẽs animꝰ ꝑgeſtit apiſci. Nũc hoc vbũ exoleuit. Hic ꝓpoſitũ adipiſcor idẽ ꝑcãs. Naſciſcor nactꝰ ſum facit ptm̃ ⁊ idẽ eſt qd acq̃ro. Cũ plꝰ ocij nactꝰ fuero plura (ſcribã.

Mercor emo. cauponor idem dat ſignificatum

Nundinor his ſimile eſt pariterq̃ negocior adde

¶ Mercor. emo. kopẽ. Ioãnes mercatꝰ ẽ equũ. Hic mercator. ein koepmã Hora. O fortũati mercatores grauis annis Miles ait. Cauponor caupo ſũ vl̃ cauponã habeo. Etꝭ ꝑt emo. Enniꝰ Nõ cauponãtes bellũ. ſꝫ belligerãtes. Nũdinor. nũdinas exerceo. Nũdie ſũt cõmertia ⁊ dies mercãdi. Negocior. facio negotiũ vel exerceo mercaturã. Hinc negociator. mercator. Hiero. Negociatorẽ clericũ. ⁊ ex iope diuitẽ. ex ignobili gl'ioſum q̃ſi q̃ndã (peſtẽ fuge.

Solamur rebus. fit conſolatio verbis

¶ Solor. troeſten. Differũt ſolor et cõſolor. qd cõſolamur verbis ſolamur alijs rebꝰ. Solor et cõſolor ſunt cõia. ⁊ ceterꝭ addi pñt. Cice. Et ſi egomet q̃ te cõſolari cupio cõſolãdus ipſe ſum. Veteres etiã ſolo dixerũt ꝓ eo qd eſt ſolũ facio deuaſto. Statius. Idẽ animꝰ ſolare domos iuuenũq̃ ſenũq̃. Precipitare colos. A quo deſolo qd deuaſto ꝑcat. Virg. Vidimus ingẽtes et deſolauimus agros. Statius. Dilectas cui deſolauimus vrbes

Ludificor dic fallo. calumnior atq̃ cauillor

Fruſtror vel fruſtro vulpinor preuaricorq̃

¶ Ludifico vl̃ or. fallo. decipio. Terẽ. Poſtq̃ ludificatꝰ eſt ṽginẽ. Calũnior infero calũniã. hoc ẽ iniuriã vl̃ deceptionẽ. Hinc calũniator. Cauillor idẽ ꝑt. Etiã ꝑt derideo. Cauillũ vel cauilla. irriſio. Cauillatio. iocoſa calũniatio vl̃ ſubdola rõ. dr̃ etiã cauillo ꝓ cauillor. Fruſtror vel fruſtro. defraudo decipio. Pſalmographus. Iurauit dñs dauid veritatẽ et nõ fruſtrabit̃ eã. Vulpinor fraudibꝰ atq̃ mẽdacijs vera puerto ſiue effugio. Preuaricor ꝑt crimina abſcõdo. Hic p̃uaricator dr̃ is q̃ a p̃ſcripto officij ſui deflexit atq̃ aberrauit. Tergiuerſor eſt diſſimulo et quaſi ſubterfugio veritatẽ.

Execror auerſor deteſtor abominor iſtis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

De verbis deponentibus.

Aſpernor iungas. cum caſu conſtrue quarto

¶ Hec verba fere idem ſignificant et prime cōiugatiōis ſunt volūtq; actiū. vt deteſtor ebrietatē. Auerſor improbos. Ab execror fit execrabilis. A deteſtor deteſtabilis. Abominor abominabilis id eſt abominatione dignus

Preſtolor quarto coniungunt ſiue datiuo

Opperior tardos. operitur tegmine pectus

¶ Preſtolor ſignificat expecto et regit dtm̄ vel actm̄. ſʒ rarius dtm̄. Cice. Qd tibi ad forū pſtolarent. Terē. Quē pſtolar Parmeno. et pducit o penultimā. Opperior p geminū pp ſcribit ꝛ idē ſignificat. Terē. Opperior hoīem hic vt ſalutē et colloquar. Operior p vnū p paſſiuū eſt huius verbi operio qd ſignificat tego,

Conſpicor et ſpeculor contemplor contuor. iſta

Verba videre notant et quartum dant tibi caſum

¶ Cōſpicor eſt idē qd cōſpicio. ſicut ſuſpicor idē qd ſuſpicio. Deſpicor deſpicio. Perſpicor. pſpicio. Speculor pſidero vl aſpicio. Virg. Nec fruſtra ſignorū obitus ſpeculamur et ortus. Cōtemplor. inſpicio. Paulus cōtemplatur faciē ſuam in ſpeculo. Contuor. conſpicio. Intuor. inſpicio.

Eſt architector compono. fabricor addo

Dicitur et fabrico quartum caſumq; requirit

¶ Architector et fabricor ſignificant cōpono. cōſtruo. Cice. Capitolij faſtigium illud et ceterarū ediū nō venuſtas ſed neceſſitas fabricata eſt. Architectus dicit principalis faber. Dicit etiā fabrico. Baptiſta. Cum deus magnū fabricaret orbem. Ouidius. Craterē aenee quā iam fabricauerat Alcon.

Molior inuenio paro conſtruo tento guberno

Nitor ſuſtentor. nitor quoq; dicito conor

¶ Molior. iuenio. Plau. Aliqd moliar q me hoc diſcrimie liberē. Molior paro meditor. Apuleius. Dū nihil moliunt inſidias. Molior edifico. virgi. Moliriq; arcē ꝛ manibus ſubuoluere ſaxa. molior. tēto. Statius. Iāq; alio moliris iter nec deſide paſſu. Molior. guberno. Virg. Et manibus molit habenas Demolior. deſtruo. Cice. Demoliri ea quoꝝ altitudo officeret auſpicijs. Amolior. amoueo. Luca. Numer iā pōdere feſſis amolit onus. Terē. Proinde hic vos amolimini. nā mihi ipedimēto eſtis. Mollio cū geīo ll. ſignificat mollefacio. Virg. Fructuſq; feros mollite colēdo. Machinor. inuenio. mollior intēto. Hiero. Habeto ſimplicitatē colūbe ne cuiq machiner dolos ꝛ ſerpētis aſtutiā. ne alioꝝ ſupplāter inſidijs. Nitor ꝛ conor fere idē ſignificāt. Ouid. Nitimur i vetitū ſp cupimuſq; negata. Idē. Quicqd conabar dicere vſus erat. Et nitor ſignificat ſuſtētor. Vt ſenex nitit ſcipiōe. Cōpoſita eius habent in ope de vboꝝ cōpoſit. Operor. wercken. Cooperor. ſil operor vel adiuuo. Operor etiā ſignificat ſacrifico rē diuinā facio. Tibul. Oia ſint opata deo. Propertius. Cynthia iā noctes eſt opata decē.

Auſpicor auſpiciū capio notat incipioq;

Inchoo principior. dominor dic principior eſſe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

¶ Auſpicor. auſpiciū capio vel ex auiū inſpectiōe diuino. Etiā ſt incipio. Principior. idē vt ſcribit Perottus. Initior vel initio ſcat incipio. pſecro ſiue ſacrifico. In Exod. Poſtq̄ initiaueris manus eorū. Pſalmographus. Et iniciati ſunt beelphegor. Petrus initiatus eſt ſacris ordinibus.

Diſcrimen patior tentoue periclitor extat

Naufragium facio perhibetur naufragor eſſe

¶ Periclitor. ſum in piculo vl' experior. Plau. An periclitamini qd animi habeā. Naufragor. facio naufragiū. Cōperit etiā naufrago. In epla pma. ad Timotheū. ca. j. legit. Qua quidā repellētes circa fidē naufragauerūt.

Dignnm habeo dignor. digno dixere vetuſti

Indignor ſtomachor. dedignor non puto dignum

¶ Dignor. habeo dignū. Virg. Haud equidē tali me dignor honore. Idē. Nec de⁹ hūc mēſa. dea nec dignata cubili eſt. Veteres dixerūt digno actiue Idignor ſtōachor iraſcor fere idē ſcāt. Dedignor nō habeo dignū vl' ptēno.

Metior et trutinor pendendi verba putabis

Penſiculo trutinor. menſuro metior extat

¶ Metior menſus ſum ſcat mēſurare. Boe. Rerū exit⁹ prudētia metitur. Nicolaus in Heſiodo. Acceptū metire ꝛ eodē pōdere redde. Trutinor vl' trutino. examino pēſiculo. Perſius. Atq; exporrecto trutinant vba labello Emetior pmetior dimetior idē qd metio. vt Hieronym⁹ oēm antiquitatē accurate pmenſus eſt. Remetior ex aduerſo vel iterū metior

Que noua ſunt miror. miror iucundaq; viſu

Admiror veneror vel miror dicitur eſſe

¶ Miror. re aliq̄ tāq̄ noua obſtupeſio. verwonderē. Virg. Mirabar quid meſta deos amarylli vocares. Scdo ſt cū volūtate ꝛ delectatiōe intueor. Idē. Seu qs olymphiace mirat⁹ pmia pugne. Paſcit equos. Miror me. ſt placeo mihi. Mirar' te. places tibi. Joannes mirat ſe. i. ſibi placet ꝛ magnifice de ſe ſentit Demiror. valde miror. Admiror. veneror. Virgili⁹. Ille oper cuſtos illū admirant ꝛ oēs. Circūſtāt. et' idē eſt q̄ miror. Cic. Cū ob id vehemēter admirat⁹ i vrbē rediſſem. Inde admirabūdus admiratione (plenus.

Aucupor et venor ſyluis ad flumina piſcor

Aucupor et venor capto venator honores

¶ Aucupor. aues capio. Auceps. q̄ captat aues. Ponit aliqn̄ aucupor pro capto. Hiero. Caue ne hoim rumuſculos aucuper'. Venor. jaghen. Inde venator. ein jegher. Ouid. Venator ſequit fugiētia capta relinquit. Ponit etiā p capto. Hora. Sūt q̄ fruſtis ꝛ pomis viduas venant auaras. Piſcor vyſchen. Hinc piſcator. ein vyſcher. Expiſcor. ſt vbi nam piſces lateāt q̄ro Accipit p indago inquiro. Terē. Perinde expiſcare quaſi nō noris

Glorior et letor iucundor gaudia ſignat

Dic letor perimor dicetur gaudeo letor

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

De verbis Deponentibus.

Glorior. gloriā habeo vł letor. Propħa. Quid gł'iaris ī malicia. Terē. Vah gł'iare euenisse ex ſniā. Laetor deponēs eſt. ꝛ ꝑ ae diphthōgū ſcribit. ft gaudeo. ꝛ loetor ꝑ oe paſſiuū ē vbi leto qđ ft occido ꝑimo. Ouid. Vt q̄ lycurgi dē loetauit ab arbore natū. Veteres dixerūt laeto ꝓ letifico. Jucūdor deponēs idē eſt qđ laetor. Hiero. Nulli dubiū oēm illā celeſtis hierłm militiā tūc exultaſſe īeffabili leticia. tūc iucūdatā eſſe īeffabili charitate. tūc cū oī ꝯgratulatiōe iubilaſſe. Jucūdo actiuū ē. Aug. Exaltaſti dexterā inimicoꝝ ei⁹ iucūdaſti oēs inimicos ei⁹. Vitulor ft voce letor. Vitula ꝑma lōga. ft deā (leticie

Bacchor debacchor graſſor ſimul efferor iſta

Seuitiam credas vel ſignificare furorem

Bacchor. bacchanalia celebro vel furo. Bacchanalia dicunt feſta bacchi. Debacchor. valde bacchor. Terē. Si ſatis debacchat⁹ es audiā nūc. Graſſari ē cū impetu et malefaciēdi aīo ire vt ſolēt latrones aduerſus viatores Hic graſſatores dicunt. Efferor deponēs ſcat deſeuio. Jn Daniele. Cūq₃ appropinq̄ſſet ꝓpe arietē. efferat⁹ eſt in cū. Effero as. actiuū ft ferū reddo ſiue ī furorē cōcito. Tumultuor vel tumultuo in ꝑturbatiōe ſum vł turbā ſiue tumultū excito. Vt populus tumultuat. Latrocinor. latrociniū facio.

Murmuror et ringor dices vel murmuro ringo

Os extendo vel indignor tibi ringo notabit

¶ Murmuro vł murmuror deponēs vſurpat. Jn libro numeroꝝ. Et murmurati ſunt ꝯ Moſen et Aaron cūcti filij iſrł. Jn euāgelio. Luce. Et cū viderāt oēs murmurabāt dicētes. q̄ ad hoīem peccatorē diuertiſſet. Dr etiā murmurillo ī eodē ſcato. Plau. Quid murmurillas tecū ꝛ te diſcrutias. Mugior deponēs idē qđ murmuror vł nugor. Ringor vł ringo ft os extēdo. Hic rict⁹ q̄rte declinatiōis. roſtrū vł os. Jraſcor. indignor. murmuror Cornicor. more cornicū garrio. Perſi⁹. Neſcio q̄d tecū ḡue cornicaris īepte

Lamentor queror et querulor ſunt verba querendi

Lamentor lachrymor lachrymo lamentoue fertor

Triſtor ſum triſtis. triſtare eſt reddere triſtem

¶ Lamētor ꝛ q̄ror dr̄nt. Queror ē de iniuria accepta vbis cōq̄ri. Lamētari eſt voce q̄rula ac triſti iacturā ſuā teſtari. Quaeror paſſiuū ꝑmā rōe diphthōgi ꝓducit. Queror deponēs ꝑmā corripit. Ouid. Vela q̄ror reditu vba carere fide. Querela vł q̄rimonia. ein claechte. Querulor idē qđ q̄ror. Cōqueror ſił q̄ror. Lamēto vł tor. dr in euāgelio Luce. Seq̄bat aūt illū multa turba ppłi et mulieꝝ q̄ plāgebāt et lamētabant eū. Jn Heſdra. Et q̄ ꝑſidebāt cū vxorib⁹ lamētabāt eū. Lachrymor vł lachrymo ft lachrymas emitto Tibul. Deſiſtas lachrymare puer. Triſtor deponēs. ſum triſtis. Triſto actiuū. facio triſtē. Hinc cōtriſto. Virg. Et pluuio cōtriſtat frigore celū

Vociferor vel vocifero proferre memento

Eiulor at ploro ſublata voce notabit

Diffluo. ſed riſu dic ſignificare cachinnor

¶ Vociferor vł vocifero. cū dolore ſiue indignatione maiorē vocē emitto.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Ponit absolute ꝓ eo qđ est vehemēter exclamo. Bouinoꝛ ẜt cõui clamoꝛe derideo. Hinc bouinatoꝛ. derisoꝛ. Cōuitioꝛ ẜt cōuitio afficio. ꝯtumelioꝛ. afficio ꝯtumelia. Eiuloꝛ vł eiulo. voce ī altū ſblata ploꝛo. Quidā ſcribūt cū aſpiratiōe heiuloꝛ. Eiulatio vel eiulatꝰ dꝛ ploꝛatꝰ rōnis expers Cachinoꝛ vł cachinno ẜt diſſolute rideo. Cachinnꝰ. imoderatꝰ riſus. Cachinno. onis dꝛ q̄ diſſolute ridet. Perſiꝰ. Sꝫ ſum petulāti ſplene cachinno

Conſulo conſilioꝛ coniungoꝛ concilioꝛ ſit

Scribe per ſ primum. ſed per c ſcribe ſecundum

Cōſilioꝛ depōnes ē ⁊ ẜt ꝯſulo vel ꝯſulto. Pſalmographꝰ. In eo dū ꝯuenis rēt ſił aduerſum me accipe aīam meā ꝯſiliati ſunt. Cōcilioꝛ. ꝯiūgoꝛ. Nā cōcilio actiuū ẜt ꝯiūgere. Eneas Syluiꝰ. Nihil ē qđ ſic ſuo ꝑncipi fauoꝛē cōciliat q̄ꝫ grā ẜmonis.

Eſt vereoꝛ timeo. reuereri dic venerari

Erubeoq̄ꝫ verecundoꝛ tibi dicitur eſſe

¶ Vereoꝛ timeo. Virg. Ne me ſibi p̄ferat illa veretur. Reuereoꝛ. veneroꝛ. Hic reuerēdꝰ. veneratiōe dignꝰ. Verecūdoꝛ. ſchamen. Plau. Verecūdari neminē apud mēſam decet. Verecūdꝰ. ſchamel. Inuerecūdꝰ nō verecūdꝰ.

Soꝛtioꝛ in ſoꝛtem capio vel partioꝛ extat

Soꝛtioꝛ. ẜt ſoꝛtes facio ſiue ꝑ ſoꝛtē aliqđ decerno. diſtribuo vł eligo. Soꝛs dꝛ foꝛtuitꝰ rei euētus

Diuerto vel diuertoꝛ ſtabulo ſtabuloꝛ ve

¶ Diuerto vł diuertoꝛ dꝛ et ẜt deflecto de via vł diuerſoꝛiū peto. Stabuloꝛ vł ſtabulo ẜt ſto. diuerto. cōmoꝛoꝛ ⁊ q̄ſi ſtationē habeo. Virg. Cētauri ī foꝛibꝰ ſtabulāt. Ouid. Hoc pecꝰ omē meū eſt. mlt̄e ſtabulant in antris. Stabulū eſt diuerſoꝛiū ꝓprie. ein herberghe. Stabularꝰ. q̄ p̄eſt diuerſoꝛio.

Fabuloꝛ et fari ſermonoꝛ verba loquendi

Mentioꝛ eſt dico contra id. quod mente tenetur

Nugoꝛ vana loquoꝛ vel ago dic ſignificare

¶ Fabuloꝛ. loq̊r vł fabulā ꝓfero. Hic ꝯfabuloꝛ fari. loq̄ ẜt. Cōpoſita a foꝛ et loq̊r poſita ſunt ī cōpoſitꝭ v̄boꝝ vbi ⁊ plura deponētia inuenies hic conſulto p̄termiſſa. Sermonoꝛ vł ſermocinoꝛ. loq̊r ẜmone vtoꝛ. Cōcinoꝛ habeo oꝛonē ad pplm̄. Fatoꝛ a foꝛ deducit̄. ⁊ ẜt mlt̄a loq̊r. Veteres eñ dicebāt fato. Mētioꝛ ⁊ nugoꝛ differūt q̄ꝛ mētioꝛ ẜt ꝯ̄ id qđ in mēte eſt loq̊r. Sꝫ nugoꝛ. vana loquoꝛ vel vanas res ago. Antiqui etiā mētio ꝓtulerūt.

Eſt argumentoꝛ ratiocinoꝛ vtoꝛ et ipſis

Rerum argumentis arguoꝛ garrio ſignat

¶ Argumētoꝛ eſt rōnibus nitoꝛ ad aliq̄d ꝓbandū. Ratiocinoꝛ primo ẜcat argumētoꝛ. ſyllogiſo. Hic ratiocinatio. ſyllogiſmꝰ. Scđo ẜt ſupputare ſeu ratiocinīū facere. ein rekenſchap maken. Argutoꝛ ẜt loquaciter ꝓloquoꝛ

Foꝛnicoꝛ et ſcoꝛtoꝛ meretricoꝛ adultero mechoꝛ

Et pꝛocoꝛ et luxoꝛ ſunt turpia luxurioꝛq̄ꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

De verbis deponẽtibus

...cor. adeo fornicẽ vel meretricẽ ſubaugite. Hinc fornicator et for-catio. Scortor et meretricor idẽ ſcant. Adultero vł adulteror. adulteriū cōmitto. Etiã adultero ſcat alterū facio vł corrūpo. Hinc vinū dr̄ adulte-ratū. aurū adulteratū. i. non verum corruptū. Mechor adulteriū cōmitto. Mechus adulter. Mechia adulteriū. Procor. peto vxorẽ vel ꝯcubinam. vryen. Procus. eyn vryer. Luxor deponẽs legit̃ ꝓ luxurior. Etiã paſſiue dr̄ luxor a luxo. qđ ſcat diſſoluo. torqueo. vt luxaraui pedẽ luxuraui brachiū. Luxurior vel luxurio. abūdo vel luxuria vtor. Luxuria eſt ĩmoderata appe-titio cuiuſcūqꝫ rei grate rõni nõ obtemperãs. Etiã eſt ĩmoderata ꝓfuſio. Item eſt nimia cuiuſcūqꝫ rei abūdantia. Ouid. Luxuriãt animi rebus ple-rūqꝫ ſecūdis. In eccl'iaſtico. Qui aceruat ex anĩo ſuo iuſticie. alijs cõgrega-bit et in bonis illius alius luxuriabit̃. Suauior oſculor vel baſio. Catul. Iocūdū os oculoſqꝫ ſuauiabor. Dicit̃ etiã ſuauio. a quo ꝯpoſitū deſuauio. Lenocinor. lenociniū facio vel corpus orno.

Haurio aquam ſit aquor fero lignaqꝫ dicito lignor

Nidulor eſt nidos facio. eſt allucinor erro

¶ Aquor. watter putten off halen. Lignor. holtz halen off draghen. Nidu-lor. neſtelen. Hyrundines oẽs eodẽ modo nidulant̃. Allucinor. erro Quiſ-dam ſcribūt hallucinor cū aſpiratiõe ſm Gelliū.

Ruſticor et ruror tibi ruri degere dicunt

Ruminor eſt reuomo. ruſpor ſcrutor ſtudioſe

Ruſticor et ruor ſcãt dego ruri. Var. Dū in agro ſtudioſus ruror Veteres quoqꝫ ruro dixerūt. Pli. Cū ſił eſtate ruſticaremur. Ruminor. reuomo vel rurſum ꝯſumo. Accipit̃ ꝓ eo qđ eſt ĩ memoriã reuoco. Varro. Non modo abſens de te ſepius cogitabit. ſed etiã ruminabit̃ hūanitatẽ. Vſitati⁹ dr̄ ru-mino. Virg. Ilice ſub nigra pallẽtes ruminat herbas. Ruſpari ꝓprie ẽ gal-linarū. Accipit̃ ꝓ eo qđ diligẽter ſcrutor. Actius. Vacãtes ruſpant̃ ſyluas Inde corruſpor ex animo inquiro. Plau. Corruſpare tua ꝯſilia in pectore.

Crapulor obſonor comeſor et exequiari

Pergrecor iantor conuiuor iunge epulorqꝫ

¶ Obſonor vł obſono. ꝯueſcor. comedo. Obſoniū dr̄ quod pani comedẽdo addit̃. Crapulor. crapł'a vtor. Comeſor ꝑ vnū ſ cõpotatiõib⁹ ⁊ ebrietatib⁹ operã do. Exeqor. in exequijs cõuiuor et epulor. Pergrecor. grecos imitor et cõpotatiõib⁹ vaco ſiue indulgeo. Iantor ſiue ientor vł ianto. mane veſ-cor. Iantaculū qđ añ meridiẽ comedit̃. Martia. Surgite iã vẽdit pueris iantacula piſtor. Cõuiuor. ſum in cõuiuio. Epulor. facio epulū. i. cõuiuiū. Cõquinor ſignat coquo cibū vel coquinariã exerceo. Culinor idẽ eſt qđ co-quinor. Inde culina. Epulor etiã ſt veſcor. Cice. Epulabar igit̃ cū ſodali-(bus oĩno modice

Eſt peregrinor idem tibi quod longe proficiſcor

¶ Proficiſcor ꝓfectus ſum. reyſen. Peregrinor lõge ꝓficiſcor. Ioãnes pe-regrinat̃. Petrarcha. Sꝫ qđ ago aut patrijs quorſum ꝓficiſcor ab oris.

Altercor rixor dicas vel litigo iurgor

Alterco veteres iurgo nunc dicimus apte

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 1178 4° (LN 189 4° copy 2)